

مزگینی به پپی نووسینی یوحنا

له گه ل روونکردنه وهی پپویست

کوردی سورانی ستاندهر

The Gospel of John

Kurdi Sorani Standard

Copyright © 2023 by Biblica, Inc.®

All rights reserved worldwide.

© مافی چاپکردن پارێزراره ۲۰۲۳ له لایه ن بلیکا

هه موو مافه کانی پارێزراره.

Published by Biblica

The International Bible Society

Shorish, Erbil

Iraqi Kurdistan

+964 750 736 5575

P.O. Box 16/0119

info@kitebipiroz.com

www.kitebipiroz.com

له بهرپوه به رایه تی گستی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی

سپاردنی (۲۸۵) ی سالی ۲۰۲۳ ی پیدراوه.

چاپخانه ی سه رده م

چاپی یہ کہہ م ۲۰۲۳

پیشہ کی

پہ یامی مہ سیح مزگینیی پزگار بوون له گوناہ و بہدہستہینانی ژیانی ہہ تاہہ تاییہ و مزگینیی ہاتنی پاشایہ تی خودایہ له ریگای عیسای مہ سیحہ وہہ. عیسا ئہ و مزگینییہ ی راگہ یاند و لہ دوای مردن و ہہ ستانہ وہی، قوتابیہ کانی بہ رده وام بوون له راگہ یاندنی. له زمانی یونانی وشہ ی مزگینیی پیی دہ گوتریٹ «یوہنجیلیوون»، کہ له زمانی کوردی بو ئاسانی دہر برین بووہ تہ «ئینجیل». ئینجیل پہ یامی مزگینیی مہ سیحہ بو مروؤف نہ ک کتیبیکی نووسراو. عیسا خوئی پہ یامیکی نووسراوی رانہ گہ یاندووہ، بہ لام پیش له خاچداننی بہ لیئی بہ قوتابیہ کانی دا کہ لہ دوای خوئی روؤحی پیروزیان بو دہ نیریٹ تاکو ہہ موو شتیکیان فیئر بکات و ہہ موو وتہ کانی مہ سیحیان بیربختاہوہ بو ئہ وہی بتوانن بینووسنہ وہ (یوؤحنا ۱۴:۲۶).

عیسا فیئر کردنہ کانی بہ شیوہ یہ ک دایہ قوتابیہ کان کہ ئاسان بیٹ بو بہ بیرہاتنہ وہ و فیئر کردنی خہ لکی دیکہ. قوتابیہ کانیش ہہ موو پرووداوہ کانیان بہ چاوی خوئیان بینبوو، بہ تاییہ تی لہ خاچدان و ہہ ستانہ وہ کہ ی لہ دوای مردنی. پہنجا روژ لہ دوای مردن و بہ رزبوونہ وہی عیسا بو

ئاسمان بە ئىبنى ھاتنى پۈۋى پىرۆز ھاتە دى. لە ھو كاتە ھو
قوتابىيە كانى دەستىان كەرد بە راگەياندىنى مزگىنىي پاشايەتى
خودا و فىرکردنى خەلكى بە ھو پەيامەى عىسا فىرى
كەرد بوون. مەتا، مەرقۆس، لوقا و يۇحەنا بە سەوشى پۈۋى
پىرۆز ھەستان بە نووسىنە ھوئەى ئەم مزگىنىيە، لە بەر ئە ھو
شىۋازە كانى دەرشتن و نووسىنيان جىاوازە. ھەر يە كىتكيان
لە گوشە نىگاي خۇيە ھو ھەمان چىرۆك و زەرگوزە شتەيان
نووسىو، بۇ ئە ھوئەى وئىنە يە كى پوونتر لە لاي خويئەر دروست
بىت، ھەر ھە ھو بۇ خويئەرى جۇرا و جۇريان نووسىو. بۇ
نمۇنە: يۇحەنا بۇ ئە ھوئەى نووسىو تەكو خويئەرى بىياوەر
بەئىتتە باوەر، لوقا بۇ چە سپاندىنى خويئەرى باوەر پار لە ھوئەى
فىرى بوو. ئەم چوار پەرتووكە بە ناوى نووسەرە كانىان
ناسراون و لە سەرەتاي پەيمانى نوئى دانراون. ئەم دەقەى
ئىستا لە بەردە ستتدایە بۇ خويئەندە ھو مزگىنى بە پىئى نووسىنى
يۇحەنا يە. مېژووى ھەموو نووسراوە كانى مزگىنى مەزەندە
دە كرىت بە ۲۵-۵۰ سال لە دوای چوونى مەسىح بۇ ئاسمان.
لە ھو نووسراوانە دا ژيان و فىرکردن و پەر جوو و لە خاچدانى
عىسا تۇمار كراو و بە ھەستانە ھوئەى عىسا لە ئىو مردووان و
بەرزبوونە ھوئەى بۇ ئاسمان كۆتاييان ھاتوو. ھە ناوى ئىنجلى
ئىزاو، كە ھو وشەى (ئىنجىل) واتا مزگىنى راگەياندىنى ھاتنى

پاشا، یان هه‌والی خوۆش، به‌وپییه په‌یامی مه‌سیح موژده‌ی هاتنی عیسی‌ای مه‌سیحه وه‌ک پاشا و راگه‌یاندنی قوربانی لیخۆش‌بوونی گونا‌هه‌کانی مروۆفه‌ ناوی لی‌نزاوه ئینجیل.

خودا له‌ پێگه‌ی په‌یمانی نوۆی و به‌هۆی باوه‌په‌ی‌نان به‌ مه‌سیح، مروۆقی له‌ کۆیلا‌یه‌تی گونا‌ه‌رزگار کرد. عیسی‌ای مه‌سیح خوۆی کرده‌ قوربانی و خوینی خوۆی له‌ پیناوی هه‌موو مروۆق‌ایه‌تی رشت تا‌کو هه‌موو که‌سی‌ک بتوانی‌ت ژیا‌نی هه‌تا‌هه‌تایی وه‌ر‌ب‌گری‌ت و چیت‌ر پیناویست نه‌کات مروۆق بوۆ به‌خشی‌نی گونا‌هه‌کانی قوربانی پێش‌که‌ش بکات. په‌یمانی نوۆی مزگینیی بوونی عیسی‌ایه‌ به‌ پاشا به‌ سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر شه‌یتاندا. ئە‌مه‌ش به‌ مردنی عیسا له‌سه‌ر خاچ هاته‌ دی و مروۆق‌ایه‌تی له‌ کۆیلا‌یه‌تی گونا‌ه‌رزگار کرد. ئە‌م سه‌رکه‌وتنه‌شی به‌ هه‌ستانه‌وه له‌نیو مردووان راگه‌یاندا. به‌م شی‌وه‌یه لیخۆش‌بوونی گونا‌هی به‌ خو‌رای‌ی پێ به‌خشی‌ن. هه‌روه‌ها ژیا‌نی جاویدانی پێ به‌خشی‌ن که‌ ناوه‌رۆکه‌که‌ی ناسینی خودای هه‌تا‌هه‌تاییه‌ وه‌کو باوکی‌کی ئاسمانی. باوه‌په‌ی‌نان و تۆبه‌کردن و ستایش‌کردن به‌ وته‌ و به‌ کردار کاردانه‌وه‌ی ئە‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ گو‌پ‌رایه‌لی په‌یامی خودا ده‌بن.

په‌یمانی نوۆی بیست و چه‌وت به‌شه‌ و به‌ زمانی یۆنانی

نووسراون، چونکه له و سهردهمه دا زمانى كه لتور و ژيارى و
فهرمى بووه له ئيمپراتوريه تى رومانى. ئىستا له مؤزه خانه
به ناوبانگه كانى جيهاندا، ده يان ده ستنوسى كۆنى ئىنجيل
هه يه، له شپوهى پارچه پارچه يين يان وه رگيردراوه كونه كانن
يان نامه كانى قوتابيه يه كه مينه كانن. ميژووى هه نديك
له م ده ستنوسانه ده گه پريته وه بو سه ده يه كه مى زايين.
زياتر له پينج هه زار ده ستنوس هه ن كه ميژووه كه يان
ده گه پريته وه بو پيش سالى (٣٠٠ ز.). ئه مه به لگه يه كى
به هيژه كه ئه م ده قه ي ئه مپرو له به رده ستمانه هه مان
ئهو ده قه يه كه باوه رداران له سه ره تاوه به كار يانه پناوه.
راگه ياندى په يامى خودايه بو مروفايه تى و كه سيش بوى
نيه هيچى له سه ر زياد بكات يان لى كه م بكات، هه روه ك
نووسراوه: «هه ركه سيك وشه يه ك بو ئه م پيشبينيانه زياد
بكات ئه وا خودا ئه و ده ردانه ي له سه ر زياد ده كات كه
له م په رتوو كه دا نووسراون» (ئاشكر كردن ٢٢: ١٨).

كورتە باسيك

يوحه ناي كورى زه بدى، برائى ياقوب، ناسراو به
هه وره تريشقه، ماسيگر بوو له جه ليل. دواتر بوو
به يه كيك له قوتابيه كانى عيسا كه په يوه ندييه كى

تایهت و بههیزی له گه‌ل هه‌بووه. وا باسی خوۆ ده‌کات که خوشه‌ویستی عیسا بووه (بروانه یۆحه‌نا ۱۹:۲۶). له نزیکه‌ی سالانی (۸۵-۹۰ ز.) له‌دوای کاولبوونی ئۆرشه‌لیم، به‌ر له‌ دوورخستنه‌وه‌ی بۆ دوورگه‌ی په‌تمۆس، به‌ سروشی پۆحی پیرۆز مژده‌ی شانشینى خودا و سه‌ربورده‌ی ژيانى عیساى نووسیه‌وه.

یۆحه‌نا په‌یامه‌که‌ی ئاراسته‌ی ئه‌وانه‌ ده‌کات که تازه باوه‌ریان هه‌یناوه، هه‌روه‌ها بۆ که‌سانی بیاوه‌ر که به‌دوای خودا ده‌گه‌رین، تا‌کو باوه‌ر به‌ینن: «ئه‌مانه‌ی نووسراون تا‌کو باوه‌ر به‌ینن که عیسا مه‌سیحه‌که‌یه، کورپی خودایه، تا‌کو به‌ باوه‌ره‌ینان به‌ ناوی ئه‌و ژیاتان هه‌بیت.» (۳۱:۲۰). بۆ سه‌لماندنی په‌یامه‌که‌ی هه‌وت په‌رجووی (موعجیزه‌ی) عیساى هه‌لبژاردووه:

۱. گۆرینی ئاو بۆ شه‌راب، له‌ شایى له‌ قانا (۱:۲-۱۲).

۲. چاک‌کردنه‌وه‌ی کورپی کاربه‌ده‌ستیکى پاشا (۴:۴۳-۵۴).

۳. چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خوشیک له‌ هه‌وزی بیتحه‌سدا (۱:۵-۱۶).

۴. تیرکردنی پینچ هه‌زار که‌س (۱:۶-۱۵).

۵. پۆیشتن به‌سه‌ر ئاودا (۱۶:۶-۲۱).

۶. چاک‌کردنه‌وه‌ی که‌سیکی به‌ زگماک نابینا (۱:۹-۴۱).

۷. زیندوو‌کردنه‌وه‌ی له‌عازر (۱:۱۱-۴۴).

ههروهها گرنگی به مردنی مهسیح ده دات، چونکه
نیوهی په پرتووکه که (له به شی ۱۲-۲۱) باسی دوایین شه ش
پوژی ژیانی مهسیح ده کات. زوربهی ئه و بابه تانه ی یوچه نا
نووسیویه تی له مزگینیی نووسه ره کانی دیکه دا نه هاتوو.

وشه ی خودا

له سهره تادا، وشه که هه بوو (ئاماژیه بو مه سیح)، وشه که له لای خودا بوو، وشه که خوئی خودا بوو. ^۲ ئه و له سهره تاوه له لای خودا بوو. ^۳ هه موو شتیک به و به دیهاتووه، بئ ئه و هیچ شتیک به دی نه هاتووه له وانیه که به دیهاتوون. ^۴ وشه که سه رچاوه ی ژیان بوو، ژیانه که ش پرووناکی مروّف بوو، ^۵ پرووناکیه که ش له تاریکیدا دهره وشیتته وه و تاریکیه که به سه ریدا زال نه بووه (یان لئی تینه گه یشتووه).

^۶ مروّفیک هات که خودا نارد بووی، ناوی یه حیا بوو (یه حیا له زمانی عیبریدا پئی ده گوتریت (بوخه نا)، به واتای یه زدان میهره بانه). ^۷ ئه و بوّ شایه تی هات، تاکو شایه تی بوّ پرووناکیه که بدات، بوّ ئه وه ی هه مووان له ریگه ی ئه وه وه باوه ر به یئن. ^۸ ئه و پرووناکیه که نه بوو، به لکو هات تاکو شایه تی بوّ پرووناکیه که بدات.

^۹ ئه و پرووناکیه راسته قینه یه ی که به سه ر هه موو مروّفیکدا دهره وشیتته وه، ده هاته جیهان. ^{۱۰} ئه و له جیهاندا بوو، جیهانیش به و به دیهات، که چی جیهان نه یناسی. ^{۱۱} ئه و بوّ لای گه له که ی (جوله که کان) هات به لام ئه وان پیشوازیان لئ نه کرد. ^{۱۲} له گه لّ ئه وه شدا هه موو

ئهوانه‌ی پیش‌وازیان لیکرد، ئهوانه‌ی باوه‌ریان به ناوی هیئا (له جوله‌که و ناجوله‌که)، مافی پیدان بینه پۆله‌ی خودا،^{۱۳} ئهوانه‌ی نه به سروشت له‌دایک بوون، نه به خواستی مروّف، نه به ویستی پیاویش، به‌لکو له خوداوه (له پێگه‌ی باوه‌ریان به عیسا‌ی مه‌سیح) له‌دایک بوون (له‌دایک‌بوونیک‌ی پۆحییانه).

^{۱۴} وشه‌که‌ش بوو به مروّف و له‌نیوانماندا نیشته‌جێ بوو. شکۆی ئه‌ومان بینی، وه‌ک شکۆی تاقانه‌یه‌ک له باوکه‌وه، پڕ له‌ نیعمه‌ت (نیعمه‌ت: به‌خششه‌کانی خودا به‌بێ شایسته‌بوون، به‌ تابه‌تی لیخۆش‌بوونی گوناوه‌ و ژیا‌نی هه‌تاهه‌تایی) و راستی.

^{۱۵} یه‌حیا شایه‌تی بوو دا و هاواری کرد: «ئه‌مه ئه‌وه‌یه که گوتم: ئه‌وه‌ی دوا‌ی من دیت پێشم که‌وت، چونکه پێش من بووه.»^{۱۶} له‌ گه‌نجینه‌ی پیری ئه‌وه‌وه هه‌موومان نیعمه‌ت له‌دوا‌ی نیعمه‌تمان وه‌رگرتوو،^{۱۷} چونکه ته‌ورات له‌ پێگه‌ی موساوه‌ درا، به‌لام نیعمه‌ت و راستی له‌ پێگه‌ی عیسا‌ی مه‌سیحه‌وه هات.^{۱۸} هه‌رگیز که‌س خودا‌ی نه‌بینیوه‌ جگه‌ له‌ کوپه‌ تاقانه‌که‌ی خودا، ئه‌وه‌ی له‌ باوه‌شی باوک‌دایه (خودا)، ئه‌و خودا‌ی ده‌رخست (ده‌رپرنی کوپری تاقانه‌ واتای ئه‌وه‌ نییه‌ که له‌دایک‌بوونه، یان له‌دوا‌یه‌کهاتنه، به‌لکو

ئامازھیه بۆ سروشت و کرۆکی عیسای مه سیح، ههروهک ده برپینی باوهشی باوک ده برپینیکی هیمایه و ئامازھیه بۆ شکۆداری پایه ی عیسای مه سیح و هه تاهه تاییه که ی).

شایه تیدانی یه حیا

^{۱۹} ئەمەش شایه تیه که ی یه حیا، کاتیک رابه رانی جوله که ی ئۆرشه لیم کاهین (کاهین: پیاویکی ئایینی جوله که یه که هه لده ستی به ئه رکی قوربانیکردن له ناو په رستگا له پیناو گوناوه کانی خه لکی و فیژکردنیان) و لیقیان (لیقی تیره یه کی جوله که بوون، ئه رکی خزمه تکردنی په رستگایان له ئەستۆ بوو.) ناره لای پرساری لی بکه ن: «تۆ کیت؟» ^{۲۰} ئەو دانی پیدانا و نکۆلی نه کرد، به لکو گوتی: «من مه سیحه که نیم (مه سیح) به واتای (ده ستینشانکراو)، نازناویکه له کۆندا بۆ پاشا و پیغه مبه ران بووه ئامازھیه بۆ ده ستینشانکردنی به زهیت له ریوره سمی تاج له سه رنانی.»

^{۲۱} ئینجا لیان پرسی: «ئهی کیت؟ ئه لیا سی؟ (لیره ئامازھیه بۆ ئه لیا سی پیغه مبه ر که پیغه مبه ریکی مه زن بوو له سه ده ی نۆیه می پیش زاین له فه له ستین ژیاوه، به ئازایه تی به ناوبانگ بووه.)»

گوتی: «نا، ئەو نیم.»

«ئەى تۆ پېغەمبەرەكەى (ئەو پېغەمبەرەى كە موسا باسى دەكات. واتا عيسا)؟»

گوتى: «نەخېر.»

^{۲۲} لە كۆتايىدا پىيان گوت: «باشە تۆ كىت؟ تاكو وەلامىك بەدەينەو وەوانەى كە ئىمەيان ناردوو، دەربارەى خۆت چى دەلىي؟»

^{۲۳} يەحيا بە وشەكانى ئىشايى پېغەمبەر وەلامى دانەو و گوتى: «من ئەو كەسەم كە لە چۆلەوانى هاوار دەكات: ”رېگا بۆ هاتنى يەزدان ئامادە بكەن.“»
^{۲۴} ئەوانەى لەلايەن فەرىسىيەكانەو و نېردرابوون،
^{۲۵} لىيان پرسى: «ئەگەر تۆ مەسىحەكە نىت و ئەلىاس نىت و پېغەمبەرەكەش نىت، ئىتر بۆچى خەلكى لە ئاو هەلدەكىشىت (يۆنانى: باپتيزۆ، بە واتاى شوشتن دىت بۆ پاكبوونەو لە گوناھ، وەك (بسمىلكردن).)؟»

^{۲۶} يەحياش وەلامى دانەو: «من خەلكى لە ئاو هەلدەكىشم، بەلام يەكىك لەنيوانتان پراووستاوه كە نايناسن،^{۲۷} ئەو لەدواى من دىت، من شايانى ئەو و نىم كە قەيتانى پىلاوكانى بكەمەو.»

^{۲۸} ئەمانە لە بىتەنيا پروويدا، لەوبەرى پرووبارى ئوردونەو، لەو شوينەى يەحيا خەلكى لە ئاو هەلدەكىشا.

به رخی قوربانی خودا

^{۲۹} بۆ به یانی کاتیک یه حیا بینی عیسا به ره و پرووی دیت، گوتی: «ئه وه تا به رخی خودا، ئه وه ی گوناھی جیهان لاده بات! (قوربانیی خودا بۆ لادانی گوناھی جیهان به مردنی عیسا یه مسیح له سه ر خاچ) ^{۳۰} ئه مه ئه وه یه که باسم کرد، پیاویک دوای من دیت که پیشم که وتوو، چونکه پیش من بووه. ^{۳۱} منیش نه مده ناسی، به لام هاتووم خه لکی له ئاو هه لکیشم بۆ ئه وه ی ئه و بۆ ئیسرائیل (یان گه لی جوله که) ده ربکه ویت.»

^{۳۲} ئینجا یه حیا شایه تی دا و گوتی: «بینیم پۆخی پیروژ وه ک کوتریک له ئاسمانه وه ده هاته خواره وه و له سه ری نیشته وه (له سه ر سه ری عیسا یه مسیح). ^{۳۳} من نه مده ناسی (ناسین وه ک مه سیحی چاوه پروانکراو)، به لام ئه وه ی منی ناردوو خه لک له ئاو هه لکیشم، پیی گوتم: ”ئه وه ی ده یبینیت پۆخی پیروژ دیته خواره وه و له سه ری ده نیشتیه وه، ئه و له پۆخی پیروژتان هه لده کیشیت (به واتای شوشتن دیت بۆ پاکبوونه وه له گونا به هو ی پۆخی پیروژ).“ ^{۳۴} خۆم بینیم و شایه تیم دا که ئه مه کوری خودایه.» (کوپرایه تی له ئینجیل واتایه کی پۆخی هه یه نه ک له دایکبوونی جه سته یی هه روه ها نه ک به دواییه کداهاتی

زەمەنی یان وە چە خستنه‌وه، هه‌روه‌ها نه‌ک له‌خۆگرتنه‌وه
یان لێکچواندن).

قوتابییه یه‌که‌مینە کان

^{۳۵} بۆ به‌یانی دیسان یه‌حیا له‌گه‌ڵ دوو قوتابی خۆی پراوه‌ستا
بوو. ^{۳۶} کاتی‌ک عیسا‌ی له‌ کاتی پ‌رۆیشتندا بینی، گوتی: «ئه‌وه‌تا
به‌رخ‌ی خودا! (هه‌موو به‌یانی و ئیواره‌یه‌ک له‌ په‌رستگا به‌رخ‌ی
قوربانی پ‌یشک‌ه‌ش ده‌ک‌را بۆ گونا‌هی گه‌ل.)»

^{۳۷} کاتی‌ک دوو قوتابییه‌که‌ گویان له‌وه‌ بوو، دوای عیسا
که‌وتن. ^{۳۸} عیسا ئاو‌ری دایه‌وه‌ و بینی به‌دوایدا د‌ین، ل‌یی
پ‌رسین: «چیتان ده‌وی‌ت؟»

پ‌ییان گوت: «پ‌ابی، له‌کو‌ی ده‌م‌ینیته‌وه‌؟» پ‌ابی واتا
مام‌وستا. (به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵیدا م‌یننه‌وه‌)
^{۳۹} پ‌ی ف‌ه‌رموون: «وه‌رن، ته‌ماشای ب‌که‌ن.»

له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وانیش پ‌رۆیشتن و بینیان له‌کو‌ی ده‌مایه‌وه‌،
ئه‌و پ‌رۆزه‌ش له‌گه‌ڵی مانه‌وه‌، ن‌زیکه‌ی کات‌زم‌یر چواری پ‌اش
نیوه‌پ‌رۆ بوو.

^{۴۰} ئه‌ندراوسی ب‌رای شیم‌ون په‌ترۆس، یه‌کی‌ک بوو له‌و
دووانه‌ی که‌ گویان له‌ یه‌حیا بوو و دوای عیسا که‌وتن.
^{۴۱} یه‌که‌م جار ئه‌ندراوس چوو شیم‌ونی ب‌رای د‌وزیه‌وه‌ و
پ‌ی گوت: «مه‌سیحمان د‌وزیه‌وه‌.» واتا ده‌ست‌نیشان‌ک‌راو.

^{۴۲} ئینجا شیمۆنی هینایه لای عیسا.

عیساش ته ماشای کرد و فەرمووی: «تۆ شیمۆنی کوری یۆنای، به لام به کیفاس^a ناو دەبردییت.» کیفاس واتا په ترۆس.

^{۴۳} بۆ به یانی عیسا ویستی بچیتە جەلیل، فیلیپۆسی دۆزییه وه، پێی فەرموو: «دوام بکه وه.»

^{۴۴} فیلیپۆس خەلکی بیّت سەیدا بوو، شارەکهی ئەندراوس و په ترۆس. ^{۴۵} فیلیپۆسیش ناتانیلی دۆزییه وه، پێی گوت: «ئەوهی که موسا له تەورات و پیغەمبەرانیش له په ڕتووکه کانیاں له سەریان نووسیوه دۆزیمانە وه، عیسای کوری یوسفی خەلکی ناسیرهیه (خەلکی پێیان دەگوت عیسای کوری یوسف له بهر ئەوهی یوسف وه کو باوکی بوو).»

^{۴۶} ناتانیل پێی گوت: «ئایا له ناسیره شتی چاک هەلده که وی؟»

فیلیپۆس پێی گوت: «وهره و بینه.»

^{۴۷} عیسا ناتانیلی بینی بۆ لای دیت، دەر باره ی فەرمووی: «ئەوهیه ئیسرائیلی ره سەن، که هیچ فیلیکی تیدا نیه!»

^{۴۸} ناتانیل پێی گوت: «چۆن دەمناسیت؟»

a ۴۲:۱ وشه یه کی ئارامیه به واتای بهرد، له یۆنانیش په ترۆس.

عیسا وه لآمی دایه وه: «پیش ئه وهی فیلیپۆس بانگت بکات، تۆم له ژیر دار هه نجیره که دا بینى.»
 ۴۹ ناتانیل وه لآمی دایه وه: «رابى، تۆ کورى خودایت!
 پاشای ئیسرائیلیت!»

۵۰ عیسا وه لآمی دایه وه: «باوه پت هیئا، چونکه پیّم گویت له ژیر دار هه نجیره که تۆم بینى؟ شتى گه وره تر ده بینیت!»
 ۵۱ ئینجا پیی فرموو: «راستی راستیتان پی ده لیّم، ده بینن ئاسمان کراوه ته وه و فریشته ی خوداش له سه ر کورى مروّف سه رده که ون و داده به زن (کورى مروّف نازناویکه که به عیسا ی مه سیح ده گوترا وه ک ئاماژه یه ک بوّ به جه سه ته بوونى).»

یه که م په رجووی عیسا

۲ له پوژی سییه م له قانای جه لیل شاییه ک هه بوو، دایکی عیسا ش (مریه م) له وى بوو. ۲ عیسا و قوتابییه کانیشی بوّ شاییه که بانگه یشتکرابوون. ۳ کاتیک شه راب نه ما، دایکی به عیسا ی گوت: «شه رابیان نییه!» (خواردنه وه ی شه راب له بوّنه و ئاهه نگه کاندانهریتیکى کۆمه لایه تی بوو، وه له ته وراتى موسادا په سه ند بووه.)
 ۴ عیسا ش پیی فرموو: «خانم، چیت له من ده وى؟ هیشتا کاتى من نه هاتووه!»

^۵ ئینجا دایکی به خزمه‌تکارانی گوت: «هه‌رچییه‌کتان پئی ده‌لی، بیکه‌ن.»

^۶ شه‌ش کوبه‌ی به‌ردین، له‌و جوّره‌ی که جوله‌که‌کان بوّ پاک‌کردنه‌وه به‌کاریانده‌هینا، له‌وئی دانرا‌بوون، هه‌ریه‌که‌ی هه‌شتا هه‌تا سه‌د و بیست لیتریان ده‌گرت.

^۷ جا عیسا پئی فه‌رموون: «کوپه‌کان پڕ بکه‌ن له‌ ئاو.» ئه‌وانیش کوپه‌کانیان هه‌تا سه‌ر پڕکرد.

^۸ ئینجا پئی فه‌رموون: «ئێستا لێی ده‌ر به‌ینن و بوّ گه‌وره‌ی شاییه‌که‌ی به‌ن!»

ئه‌وانیش بر‌دیان. ^۹ کاتی‌ک گه‌وره‌ی شاییه‌که‌ی تامی ئه‌و ئاوه‌ی کرد که ببووه شه‌راب، سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌ده‌زانی، به‌لام خزمه‌تکاران ده‌یانزانی، ئه‌وانه‌ی ئاوه‌که‌یان ده‌ره‌ینابوو. ئه‌وسا گه‌وره‌ی شاییه‌که‌ی زاوای بانگ‌کرد و ^{۱۰} پئی گوت: «هه‌موو که‌س یه‌که‌م جار شه‌رابه‌ چاکه‌که‌ داده‌نێن، کاتی‌ک مه‌ست بوون، ئینجا خراپه‌که‌. به‌لام توّ هه‌تا ئێستا شه‌رابه‌ چاکه‌که‌ت هێشتوووه‌ته‌وه!»

^{۱۱} ئه‌و په‌رجوووه‌ی (مو‌ع‌ج‌یزه) عیسا له‌ قانای جه‌لیل کردی، یه‌که‌مین نیشانه‌ی بوو که به‌هۆیه‌وه‌ شکۆی خو‌ی ده‌رخست، قوتابیه‌کانیشی باوه‌ریان پئی هینا.

^{۱۲} دواتر له‌گه‌ڵ دایکی و براکانی و قوتابیه‌کانی به‌ره‌و

شاری که فهرانا حوم دابه زین، چەند پوژتیک لە هوێ مانه وه.

پاکسازی ههوشه کانی په‌رستگا

جهژنی په‌سخه یه‌کتیک بوو له جهژنه گه‌وره‌کانی جوله‌که، که هه‌موو جوله‌که ده‌چوونه ئۆرشه‌لیم. ئاهه‌نگه‌که‌ی نانخواردنی ئیواره‌ی په‌سخه‌ی له‌خۆ ده‌گرت که تیییدا به‌رخ‌ی سوورکراوه‌یان ده‌خوارد. ئه‌وه‌یان به‌بیرده‌هاته‌وه که دوایین شه‌ویان به‌ر له‌ده‌رچوونیان له‌میسر به‌رپاره‌یه‌تی پیغه‌مبه‌ر موسا روویدا. سوپاسی خودایان ده‌کرد که له‌ده‌ست کۆیلایه‌تی فیرعه‌ون پرزگاری کردبوون. (به‌رخ‌ی په‌سخه له‌باوه‌ری مه‌سیحیه‌تدا ئاماژه‌یه‌ بۆ عیسای مه‌سیح، ئه‌وه‌ی به‌مردنی له‌سه‌ر خاچ خۆی کرد به‌قوربانی بۆ هه‌موو مروّفایه‌تی و ئازادی کردن له‌کۆیلایه‌تی گونا‌ه. ئینجیل ئاماژه‌ به‌ عیسای مه‌سیح ده‌کات وه‌ک (به‌رخ‌ی خودا) ئه‌وه‌ی که گونا‌هی جیهان هه‌لده‌گریّت.

^{۱۳} که جهژنی په‌سخه‌ی جوله‌که‌کان نزیک بووه‌وه، عیسا چوو بۆ ئۆرشه‌لیم (قودس). ^{۱۴} له‌هه‌وشه‌کانی په‌رستگا فرۆشیارانی گا و مه‌ر و کۆتری بینی، پاره‌گۆره‌وانیش دانیشتبوون (باجی په‌رستگا به‌پاره‌ی ناوخۆیی ده‌درا، له‌سه‌ر بیگانه‌کان پێویست بوو که له‌لای پاره‌گۆره‌وان پاره‌که‌یان بگۆرنه‌وه، که زۆربه‌ی کات فیلیان ده‌کرد و نرخ‌

گۆپینه وهی زۆریان وهرده گرت. خه لکی له سهریان بوو که قوربانی گوناوه پیشکەش بکەن. به هۆی دووری ریگا زۆر که سه نهیده توانی ناژه لی قوربانی له ولات و شوینی خۆیه وه بهینیت. نرخی ناژه لی قوربانیکردن له په رستگا گرانتر بوو له شوینه کانی دیکه. عیسا زۆر له پاره گۆپه ره وه و بازرگانه فیلباز و چاوچنۆکه کان تووپه بوو، هه ره وه ها به تایه تی له وه تووپه بوو که بۆچی له هه وشه ی په رستگادا ئه و کاره ده که ن.).^{۱۵} قامچییه کی له گوریس دروستکرد و هه مووانی له هه وشه کانی په رستگا ده رکرد، مه پ و گا پیکه وه. پاره ی پاره گۆپه وانی په رشوبلاو کرده وه و میزه کانی سه ره و ژیر کرد،^{۱۶} ئینجا به کوتر فرۆشانی فه رموو: «ئه م شتانه لی ره هه لگرن! مالی باوکم مه که نه بازار!»^{۱۷} جا قوتابییه کانی هاته وه بیریان که نووسراوه: ﴿دلگه رمی بو ماله که ت ده مسووتینیت﴾.

^{۱۸} جوله که کان وه لامیان دایه وه: «چ په رجوو ی کمان نیشان ده ده یت تا کو ده سه لاتی ئه نجامدانی هه موو ئه م کارانه ت به سه مینتی؟»

^{۱۹} عیسا ش وه لامی دانه وه: «ئه م په رستگایه برووخینن، به سه سئ روژ هه لیده ستینمه وه.»

^{۲۰} ئینجا جوله که کان گو تیان: «ئه م په رستگایه به چل و

شەش سال بنیاد نراوه، تو به سی پوژ هه لیده ستینیته وه؟»
^{۲۱} به لام ئەو باسی په رستگای له شی خووی ده کرد. ^{۲۲} له بهر
 ئەوه کاتیک له ناو مردووان هه ستایه وه، قوتاییه کانی
 هاته وه بیریان که ئەمه ی گوتبوو، ئینجا باوه پریان هینا به
 نوو سراوه پیروژه که (تهورات و زه بوور و وته ی پیغه مبه ران) و
 به و قسه یه ی عیسا فەرمووی.

^{۲۳} کاتیک عیسا له جه ژنی په سخه له ئورشه لیم بوو، زور
 کهس باوه پریان به ناوی هینا، چونکه ئەو په رجوانه یان
 بینی که ده یکرد. ^{۲۴} به لام عیسا له لای خوویه وه متمانه ی
 پی نه کردن، چونکه هه موو خه لکی ده ناسی. ^{۲۵} ئەو
 پیویستی به کهس نه بوو ده رباره ی مروّف شایه تی بو
 بدات، چونکه خووی ده یزانی دلی مروّف چی تیدایه.

له دایکبوون له پوچ

فهریسییه کان کۆمه له یه کی ئایینی جوله که ی توندپه و
 بوون له رافه کردن و جیبه جیکردنی شه ریعت، تاقمیک ی
 بیرته سک بوون که په یوه ست بوون به شیوه و وشه زیاتر
 له پوچ و کرۆک. ئەو دهسته یه له نزیکه ی دوو سه ده بهر له
 له دایکبوونی مه سیح سه ریانه ه لدا. فهریسییه کان له بنه رته دا
 خانه دانترین و ده ستپاکترین خه لک بوون. به لام ئەوان به پیی
 تیه ربوونی کات لایان دا بو توندپه و ی و ده مارگیری به پروه ت

له گوپراه لېوونی شهريعه تی پيغه مبه ر موسا. ههروهك به دووړووی به ناوبانگ بوون. وپرای شهريعه تی موسا په یوه ست بوون به دابونه ریتیک که له باوكانه وه له سهر زاریان گوازابوه وه، نه وه یان به هاوته ریبي شهريعه تی موسا داده نا. (فهريسی بوون) ده برپینیک بوو بو توندره وی ئایینی وشك که پوچ و له خواترسی راسته قینه ی له گه لدا نییه. ههروه ها ئماژه بوو بو دووړووی و په رستنی به وشه و پروکه ش.

۳ پیاویک له فهريسیه كان هه بوو به ناوی نيقوډيموس، يه کيک بوو له رابه رانی جوله که. ^۲ به شه و هاته لای عيسا و پيی گوت: «رابی، ده زانين تو ماموستایه کی له لای خوداوه هاتوویت، چونکه کهس ناتوانیت نه و په رجوانه بکات که تو ده یکه یت، نه گهر خودای له گه ل نه بیټ.»

۳ عيساش وه لامي دایه وه: «راستی راستیت پی ده لیم، نه گهر يه کيک له دایک نه بیته وه، ناتوانیت شانشیني خودا بیینیت.»

۴ نيقوډيموس پيی گوت: «مروڤ که پير بیټ چوون ده توانیت له دایک بیټ؟ خو دیسان ناتوانیت بچیته وه سکی دایکی و له دایک بیته وه!»

۵ عيسا وه لامي دایه وه: «راستی راستیت پی ده لیم،

ئه گهر یه کیک له ئاو و له رۆحی پیروژ له دایک نه بیته، ناتوانیته بچیته ناو شانیشینی خودا (لیره دا ئه وه پرون ده کاته وه که وا خه لکی به ئه نجامدانی کاری باش ناچنه ناو پاشایه تیه وه، به لکو به له دایک بوونی دووه می رۆحی).
^۶ ئه وه ی له جهسته له دایک بووه جهسته یه، ئه وه ش له رۆحی خودا له دایک بووه رۆحه. ^۷ سه رسام مه به که پیم گوتی: “ده بی له دایک بینه وه.” ^۸ با بو کوئی بیه ویت هه لده کات و گویت له ده نگه که ی ده بیته، به لام نازانیت له کوپوه دیت و بو کوئی ده چیت. هه رکه سیکیش له رۆحی پیروژ له دایک بووه ئاویه.»

^۹ نیقۆدیمۆس گوتی: «چۆن ده کری ئه مانه رووبدهن؟»
^{۱۰} عیسا وه لامی دایه وه: «تۆ مامۆستایه کی ئیسرایلی و ئه مانه ش نازانیت؟ ^{۱۱} راستی راستیت پی ده لیم: ئه وه ی ده یزاین ده یلین و ئه وه ی ده یبین شایه تی بو ده ده ین، ئیوه ش شایه تیمان قبول ناکهن. ^{۱۲} باسی شته زه مینییه کانم بو تان کرد و باوه ر ناکهن (چوونه ناو شانیشینی خودای به له دایک بوون چواندوه)، ئیتر چۆن باوه ر ده که ن ئه گهر باسی شته ئاسمانیه کانتان بو بکه م؟ ^{۱۳} که س سه رنه که وتوووه بو ئاسمان جگه له وه ی له ئاسمان هاتوووه ته خواره وه، که ئه ویش کوری مروقه (مه سیح

نازناوی کوپری مروّف له خوئی ده‌نیّت- وه‌ک ئاماژه‌یه‌ک بوّ
 به‌جه‌سته‌بوونی).^{۱۴} هه‌روه‌ک موسا له چۆله‌وانی ماره‌که‌ی
 به‌رزکرده‌وه (کاتیک گه‌لی خودا له بیابان گومرا بوون خودا
 ماری ناره‌سه‌ریان، بوّ سزادانی گه‌ل له‌سه‌ر ملکه‌چنه‌بوون و
 هه‌لگه‌رانه‌وه‌یان لیی. ئه‌وه‌ی به‌هۆی پێوه‌دانی ماره‌وه‌ له
 سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، به‌گوپرایه‌لبوون بوّ پاسپارده‌ی خودا و
 ته‌ماشاکردنی ماریک که‌وا خودا به‌ موسای فه‌رمووبوو له
 برۆنز دروستی بکات به‌ په‌رجووێک ده‌یتوانی چاکبیته‌وه،
 هه‌روه‌ها ده‌بووایه‌ باوه‌ری به‌وه‌ هه‌بووایه‌ که‌ خودا چاکی
 ده‌کاته‌وه)، ئاواش ده‌بی کوپری مروّف به‌رز بکریته‌وه (بوّ
 سه‌ر خاچ)،^{۱۵} تا‌کو هه‌رکه‌سیک باوه‌ری پی بهیئیت ژیا‌نی
 هه‌تاهه‌تایی هه‌بیّت.»

^{۱۶} له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا ئه‌وه‌نده‌ جیهانی خو‌شویست،
 ته‌نانه‌ت کوپه‌ تاقانه‌که‌ی به‌ختکرد، تا‌کو هه‌رکه‌سیک
 باوه‌ری پی بهیئیت له‌ناو نه‌چیّت، به‌لکو ژیا‌نی هه‌تاهه‌تایی
 هه‌بیّت،^{۱۷} چونکه‌ خودا کوپه‌که‌ی نه‌ناره‌ده‌ جیهان تا‌کو
 جیهان حوکم بدات، به‌لکو تا‌کو جیهان به‌وه‌وه‌ پزگاری
 بیّت.^{۱۸} ئه‌وه‌ی باوه‌ری پی بهیئیت حوکم نادریت، به‌لام
 ئه‌وه‌ی باوه‌ر ناهیئیت ئه‌وا حوکم دراوه، چونکه‌ باوه‌ری
 به‌ ناوی کوپه‌ تاقانه‌که‌ی خودا نه‌هیئاوه.^{۱۹} ئه‌مه‌ش

حوکمه که یه: پرووناکییه که هاته جیهان به لام خه لک له جیاتی پرووناکییه که تاریکییه که یان خو شو یست، چونکه کرده و یان خراپ بوو. ^{۲۰} له بهر ئه وهی هه رکه سیک خراپه بکات رقی له پرووناکییه که یه و نایه ته لای پرووناکییه که، نه وه ک کرده وه کانی ئاشکرایت. ^{۲۱} به لام ئه وهی به گویره ی راستی ده پروات، دیته لای پرووناکییه که، تا کو ده ربکه ویت که کرده وه کانی له خودا وه یه.

عیسا و شایه تی به حیا

^{۲۲} دوای ئه مانه عیسا و قوتابییه کانی هاتنه خاکی به هودیا، له وئی له گه لیان مایه وه و خه لکی له ئاو هه لکیشا. ^{۲۳} یه حیاش له ئه ینونی نزیک شاری سالیم خه لکی له ئاو هه لده کیشا، چونکه له وئی ئاو زور بوو، ئیتر ده هاتن و له ئاو هه لده کیشران، ^{۲۴} چونکه هیشتا به حیا نه خرابووه زیندانه وه. ^{۲۵} له وئی ده رباره ی پاک کردنه وه گفتو گو یه ک که وته نیوان قوتابییه کانی به حیا و جوله که یه ک. ^{۲۶} قوتابییه کانی هاتنه لای به حیا و پیمان گوت: «رابی (مامۆستا)، ئه وهی له وبه ری پرووباری ئوردون له گه ل تو بوو، ئه وهی شایه تیت بو ی دا، ئه وه تا خه لک له ئاو هه لده کیشیت و هه موو خه لک دینه لای.»

^{۲۷} به حیا وه لامی دایه وه: «کهس ناتوانیت شتیک

وهربگریټ ئەگەر له ئاسمانهوه (له خوداوه) پئی نه درابیت. ^{۲۸} ئیوه خۆتان شایه تیم بۆ ده دەن که گوتم: ”من مه سیح نیم، به لام پيش ئەو نیردراوم.“ ^{۲۹} بووک بۆ زاوايه، هاوړی زاواش که خزمه تی زاوا ده کات و چاوه پړی دهنگی هاته که ی ده کات، کاتیک گوئی له دهنگی زاوا ده بی، زۆر دلخۆش ده یټ. ئەم خۆشیه درا به من و ئیستا هاته دی. ^{۳۰} پئویسته ئەو زیاد بکات و منیش که م.» ^{۳۱} ئەوهی له سه ره وه دیت (له ئاسمانه وه) له سه رووی هه مووانه. به لام ئەوهی له زه ویه ئەوه زه مینییه و وه کو که سیکی زه مینی ده دویت. ئەوهی له ئاسمانه وه دیت له سه رووی هه مووانه و ^{۳۲} شایه تی ئەوه ده دات که بینویه تی و بیستوویه تی، به لام که س شایه تییه که ی وه رناگریټ (مرۆفه کان په تی ده که نه وه و باوه ری پئ ناهینن). ^{۳۳} ئەوهی شایه تییه که ی وه رده گریټ، مۆری ده کات که خودا راسته، ^{۳۴} چونکه ئەوهی خودا ناردوویه تی به په یامی خودا ده دویت، له بهر ئەوهی خودا بئ سنوور پړوحی پیرۆز ده به خشیت. ^{۳۵} باوکی ئاسمانی کوری خۆی خۆشده ویت و هه موو شتیکی داوه ته ده ستی. ^{۳۶} ئەوهی باوه ر به کوره که به یتت ژیانى هه تاهه تایى هه یه. به لام ئەوهی گوپرایه لی کوره که نیه ژیان نایینت، به لکو تووره یی خودای له سه ر ده مینت.

ژنیکی سامیرهیی

۴ زۆربەیی جولەکه‌کان ئاماده نه‌بوون تیکه‌لی
 جولەکه‌کانی شاری سامیره ببن. ئەمەش هۆکاره‌که‌ی
 ده‌گه‌پرایه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌مانی کۆن. کاتیکی شانیشینی باکوور
 که سامیره پایته‌خته‌که‌ی بوو که‌وته ژێرده‌ستی ئاشورییه‌کان،
 زۆرینه‌ی جولەکه‌کانیان بۆ ئاشور پراگواست و خه‌لکانیکی
 بیانی زۆریشیان له‌ وڵاتدا نیشته‌جێ کرد له‌ پیناو
 چه‌سپاندنی ئاشتی (دووهم پاشایان ۲۴:۱۷). ژن و ژنخوازی
 له‌ نێوان جولەکه‌کان و ئەو بیانیه‌ی که ئاشورییه‌کان له
 وڵاتدا به‌جیان هیشتن په‌گه‌زیکی تیکه‌لی لێ دروست بوو،
 په‌گه‌زیکی که به‌ رای جولەکه‌کانی شانیشینی باشوور پاک
 نه‌بوو. بۆیه‌ جولەکه‌ په‌سه‌نه‌کان پقیان له‌م په‌گه‌زه‌ تیکه‌له‌یه
 بوو که به‌ سامیره‌یه‌کان ناوزهند ده‌کران، چونکه‌ پینان وابوو
 که ئەم سامیره‌یه‌یانه‌ ناپاکییان له‌ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی خۆیان
 کردوو. سامیره‌یه‌کان له‌سه‌ر کێوی گه‌ریزیم په‌رستگایه‌کیان
 بۆ خۆیان دروست کردبوو بۆ ئەوه‌ی له‌ جیگه‌ی په‌رستگای
 ئۆرشه‌لیم به‌کاریه‌ینن، به‌لام ۱۵۰ ساڵ پیشتر وێران کرابوو.
 ده‌مارگیرییه‌کی زۆر له‌نێوان جولەکه‌ و سامیره‌یه‌یدا هه‌بوو،
 به‌و هۆیه‌وه‌ جووله‌که‌کان ته‌نانه‌ت له‌ گه‌شتکردنیشیان به‌ناو
 خاکی سامیره‌دا تینه‌ده‌پین.

^۱ فەریسییه کان بیستیان که عیسا له یه حیا زیاتر قوتابی دروستکردوووه و له ئاو هه لکیشاوه، ^۲ هه رچه نده عیسا خوۆی خه لکی له ئاو هه لنده کیشا، به لکو قوتابییه کانی. ^۳ کاتیک عیسا ئه مهی زانی یه هودیای به جیهیشت و گه پرایه وه جه لیل.

^۴ جا ده بووایه به ناوچهی سامیره دا تیبه پریت (بوۆ کورنکردنه وهی ریگا کهی). ^۵ ئیتر گه یشته شاروچکه یه کی سامیره که ناوی سوخار بوو، نزیك ئه و پارچه زه وییهی یاقوب دابوویه یوسفی کوری. ^۶ بیری یاقوبیش له وی بوو. جا له بهر ئه وهی که عیسا له گه شته که ماندوو بوو، له لای بیره که دانیشته، نزیکهی کاتز میڕ دوازده بوو.

^۷ کاتیک ژنیکی سامیره یی هات بوۆ ئه وهی ئاو بیات، عیسا پیی فهرموو: «هه ندیک ئاوم بده ری.» ^۸ له و کاته دا قوتابییه کانی چوو بوونه ناو شار تا کو خواردن بکرن. ^۹ جا ژنه سامیره ییه که پیی گوت: «تۆ جوله که ییت و منیش ژنیکی سامیره ییم، چۆن داوای ئاوم لی ده که ییت؟» چونکه جوله که کان تیکه لی سامیره ییه کان نابن.

^{۱۰} عیسا ش وه لآمی دایه وه: «ئه گه ر به خشینى خودات بزانیایه و ههروه ها ئه وه ش کییه که پیت ده لییت "ئاوم بده ری،" ئه وسا تۆ داوات لی ده کرد و ئه ویش ئاوی ژیانی پیده دایت (زۆریک

له ئایه ته کانی پهیمانی کۆن باس له تینوویتی مروّف ده کهن بوّ
خودا که وهک ئه وهی تینوویتییه بوّ ئاو. وه به خوداش ده گوترا
«کانی ژیان» و «سه رچاوهی ئاوی ژیان». عیسا به گوتنی
ئه وهی ئه و ئاوی ژیان ده به خشی که هه تاهه تایه ناهیلن
مروّف تینووی خودا بیّت، رایگه یاند که ئه و خووی مه سیحه،
چونکه له و زیاتر کهس ناتوانن ئه م به خشینه ی که پئویستی
ده روون تیر ده کات به خوړایی بییه خشیّت).

^{۱۱} ژنه که پیی گوت: «به لام گه وره م، دۆلکه ت پتی نیه و
بیره کهش قووله. ئیتر توّ ئاوی ژیان ت له کوئی بوو؟» ^{۱۲} خو
له یاقوبی باوکمان گه وره تر نیت که بیره کهی پیداوین،
خووی و کوره کانی و مالاته کانیشی لیان خوار دووه ته وه؟»
^{۱۳} عیسا وه لامی دایه وه: «هه رکه سیک له م ئاوه بخواته وه
جاریکی دیکه تینووی ده بیته وه. ^{۱۴} به لام ئه وهی له و
ئاوه بخواته وه که من دهیده می، هه رگیز تینووی نابیت،
به لکو ئه و ئاوهی من دهیده می تیدا ده بیته کانیاویک و
هه لده قولیت، ژیان ی هه تاهه تایسی ده به خشی.»

^{۱۵} ژنه کهش پیی گوت: «گه وره م، ئه و ئاوه م بدهری تاکو
تینوو نه بم و نه یه مه وه ئیره بوّ ئاو کیشان.»
^{۱۶} عیسا پیی فهرموو: «برۆ، میرده کهت بانگ بکه و
وه ره وه ئیره.»

۱۷ ژنه که وه لآمی دایه وه: «میردم نییه.»

عیساش پیی فہرموو: «راست دہ کہیت کہ دہ لئی میردم نییه. ۱۸ له راستیدا پینج میردت ہہ بوو، ئیستاش ئہ وهی ہہ تہ میردت نییه. ئہ مہشت بہ راستی گوت.»

۱۹ ژنه کہ پیی گوت: «گہورہم، وای دہ بینم کہ تو پیغہ مہر بیت. ۲۰ باوبا پیرانمان لہم شاخہ دا خودایان پەرستووہ، بہ لآم ئیوہ دہ لئین ئورشہ لیم (ئہ و پەرستگاہی کہ لہ ئورشہ لیمہ) ئہ و شوینہ یہ کہ پیویستہ پەرستنی لئ بکریت.»

۲۱ عیسا پیی فہرموو: «خانم، باوہر پم پی بکہ، کاتیک دیت ئیوہ باوک دہ پەرستن، بہ لآم نہ لہ سہر ئہم شاخہ و نہ لہ ئورشہ لیم (مہ بہست لہ وه یہ لہ مہ ودوا نہ ک تہ نہا لہ پەرستگاہی سامیرہ و پەرستگاہی ئورشہ لیم پئورہ سمی خواپہ رستی ئہ نجام دہ دریت، بہ لکو لہ ہہر شوینکدا کہ وا مروؤف لہ پیگاہی مہ سیح خواپہ رستی بکات پہ سہ ندرکراوہ). ۲۲ ئہ وهی ئیوہ دہ پیہ رستن نایناسن، بہ لآم ئہ وهی ئیمہ دہ پیہ رستین دہیناسین، چونکہ رزگاری لہ جولہ کہ وه یہ. ۲۳ بہ لآم کاتیک دیت ئہ ویش کہ ئیستایہ خواپہ رستہ راستہ قینہ کان بہ رۆحی پیروژ و راستی باوک دہ پەرستن، چونکہ باوک داوای ئہم جوڑہ خواپہ رستانہ دہ کات. ۲۴ خودا

رۆحه و پێویسته ئەوانه‌ی ده‌په‌رستن به‌ رۆحه‌ی پیرۆز و
راستی بپه‌رستن.»

^{٢٥} ژنه‌که پێی گوت: «ده‌زانم مه‌سیا ده‌یت، که پێی
ده‌گوتری مه‌سیح، که ئەو هات هه‌موو شتی‌که‌مان پێ
را ده‌گه‌یه‌نیت.»

^{٢٦} عیسا‌ش پێی فه‌رموو: «من ئەوم، ئەوه‌ی قسه‌ت
له‌گه‌ڵ ده‌کات.»

^{٢٧} له‌و کاته‌دا قوتابیه‌کانی گه‌یشتن و سه‌رسام بوون که
له‌گه‌ڵ ژنی‌ک قسه‌ ده‌کات. به‌لام که‌س نه‌یگوت: «چیت
ده‌ویت؟» یان «بۆچی قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌یت؟»

^{٢٨} ئینجا ژنه‌که گۆزه‌که‌ی به‌جیه‌شت، چوو هه‌ ناو
شار و به‌ خه‌ڵکی گوت: ^{٢٩} «وه‌رن ئەو پیاوه‌ بینه‌ن که
هه‌رچیه‌ کم کردوو پێی فه‌رموووم! ده‌بی مه‌سیح نه‌بیت؟»
^{٣٠} ئیتر خه‌ڵکه‌که‌ له‌ شار هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ و چوونه‌ لای.

^{٣١} له‌و کاته‌دا قوتابیه‌کان تکیان لێی ده‌کرد: «رابی،
شتی‌ک بخۆ!»

^{٣٢} به‌لام پێی فه‌رموون: «من خوار دنی‌کم هه‌یه‌ ده‌یخۆم،
که ئێوه‌ نایزان.»

^{٣٣} له‌به‌ر ئەوه‌ قوتابیه‌کان به‌ یه‌کتریان ده‌گوت: «که‌س
هیچی بۆ هیناوه‌ بیخوات؟»

عیساش پیی فہرموون: «خواردنی من ئہوہیہ خواستی^{۳۴} ئہوہ ئہنجام بدہم کہ ناردووومی و کارہ کہی تہواو بکہم. ئہی ئیوہ نالین: ”پاش چوار مانگ کاتی دروینہ دیت“^{۳۵} ئہوہ تا پیتان دہلیم: چاوتان ہہ لبرن و سہیری کیتلگہ کان بکہن وا زہرد ہہ لگہ راون بو دروینہ.^{۳۶} سہ پانیش کری و ہردہ گریٹ و بو ژیانی ہہ تاہہ تایی بہرہم کوڈہ کاتہوہ، تاکو تووچین و سہ پان پیکہوہ دلشاد بن.^{۳۷} لہ بہر ئہوہ ئہو پہندہ راستہ کہ دہلیم: ”یہ کیک توو دہ کات و یہ کیکی دیکہ دروینہ دہ کات.“^{۳۸} من ئیوہم بو دروینہ یہ ک ناردووہ کہ پیوہی ماندوو نہ بوون. کہسانی دیکہ پیوہی ماندوو بوون و ئیوہ بہرہمی ماندوو بوونیان دہ خوون.»

زور لہ سامیرہ بیہ کانی ئہو شارہ باوہ پریان بہ عیسا ہیئا، لہ بہر قسہی ئہو ژنہی کہ شایہ تی دہ دا: «ہہرچیہ کم کردووہ پیی فہرمووم.»^{۴۰} لہ بہر ئہوہ کاتیک سامیرہ بیہ کان ہاتنہ لای عیسا، تکایان لیکرد لہ لایان مینیتہوہ، ئہویش دوو پوژ لہوئی مایہوہ.^{۴۱} ژمارہیہ کی زور زیاتریش بہ ہوئی قسہ کاننیہوہ باوہ پریان ہیئا.

بہ ژنہ کیان دہ گوت: «چیتر بہ ہوئی قسہی تووہ نیہ کہ ئیمہ باوہر دہ ہیئین، چونکہ خویمان بیستمان و دہ زانین کہ ئہم پیاوہ بہ راستی پزگار کہری جیہانہ!»

عیسا کوری کاربه ده سټیک چاک ده کاته وه

پاش ئه وه دوو رۆژه عیسا ئه ویی به جیه پشټ و چوو^{٤٣}
 بو جه لیل، چونکه خوئی فهرموو بووی که پیغه مبه ر له
 شاری خوئی ریزی لئ ناگیریت.^{٤٤} له بهر ئه وه کاتیک هاته
 جه لیل، جه لیلیه کان پیشوازیان لئی کرد، چونکه ئه وانیش
 بو جه ژن هاتبوون (جه ژنی په سخه) و هه موو ئه وه
 شتانه یان بینبوو که له جه ژندا له ئورشه لیم کردبووی.

عیسا دیسان هاته وه شاروچکه ی قانا له ناوچه ی^{٤٥}
 جه لیل که له ویی ئاوی کردبووه شه راب. له وه شاروچکه یه دا
 کاربه ده سټیکی پاشا هه بوو که کوره که ی له که فه رناحوم
 نه خووش بوو.^{٤٦} کاتیک که بیستی عیسا له یه هودی اووه
 هاتووه ته جه لیل، چوو له لای و لئی پارایه وه که بیت بو
 ئه وه ی کوره که ی چاک بکاته وه که له سه ره مه رگدا بوو.
 ئینجا عیسا پئی فهرموو: «ئه گه ر ئیوه په رجوو و کاری^{٤٧}

سه رسوپه یته ر نه بینن هه رگیز باوه ر ناهینن.»

کاربه ده سټه که ش پئی گوته: «گه وره م، پیش ئه وه ی^{٤٨}
 کوره که م به ریت، وه ره.»

عیسا پئی فهرموو: «به رۆ! کوره که ته ده ژیت.»^{٤٩}
 پیاوه که باوه ری به وه قسه یه کرد که عیسا پئی فهرموو و
 رۆیشته.^{٥٠} که به ریگاوه بوو، کوپله کانی تووشی بوون و

هه‌والیان پێدا که کورپه‌که‌ی زیندوووه. ^{۰۲} جا سه‌بارهت به‌و کاتژمێره‌ی تێیدا چاکتر ببوووه‌و پرسیا‌ری لێکردن، وه‌لامیان دایه‌وه: «دوینێ کاتژمێر یه‌کی پاش نیوه‌رۆ تایه‌که به‌ریدا.» ^{۰۳} باوکه‌که زانی که رێک ئه‌و کاته بووه که عیسا پێی فەرمووبوو: «کورپه‌که‌ت ده‌ژیی‌ت.» ئه‌وسا خو‌ی و خا‌ووخیزانی هه‌موو باوه‌ریان هینا. ^{۰۴} ئه‌مه‌ش دووه‌م په‌رجوو بوو که عیسا کردی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌یه‌هودیاوه هاته‌ جه‌لیل.

چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیک له‌لای هه‌وزی بیت‌حه‌سدا

به‌پێی ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی که‌وا خودا به‌جوله‌که‌کانی **۵** داوه‌ رۆژی شه‌ممه‌ ده‌بیت پشوو بده‌ن و هیچ جو‌ره‌ کارێک نه‌که‌ن. فه‌ریسییه‌کان سی و نو‌و جو‌ر کاریان دیاری کردبوو که نه‌ده‌بوو له‌ رۆژی شه‌ممه‌دا بکری‌ن، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای لێکدانه‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی ته‌ورات و دابونه‌ریتی جوله‌که‌ بوو.

^۱ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ کاتی جه‌ژنیکی جوله‌که‌دا، عیسا چوو بو‌ ئۆرشه‌لیم. ^۲ له‌ ئۆرشه‌لیم له‌لای ده‌روازه‌ی مه‌ر چه‌وزیک هه‌بوو به‌ عیبری پێیان ده‌گوت بیت‌حه‌سدا، به‌ ده‌وریدا پینچ پێره‌وی سه‌ر داپۆشراو هه‌بوو که هه‌ردوو لایان به‌ کۆله‌که‌ گیرابوون. ^۳ له‌وه‌ی خه‌لکیکی زۆر

پراکشابوون، نه خوښ و کویږ و شهل و گوج، [چاوه پړی جوړلانی ئاوه که بوون،^۴ چونکه هه نډیک جار فریشته یه کی یه زدان داده به زی بو ناو حه وزه که و ئاوه که ی ده جوړلاند، جا ئه وه ی یه که م که س ده چووه ناو حه وزه که وه، هه ر نه خوښییه کی هه بووایه چاک ده بووه وه.]^۵ کابرایه ک له وی بوو که سی و هه شت سال نه خوښ بوو.^۶ کاتیک عیسا ئه م کابرایه ی بینی پالکه وتوووه و زانی ماوه یه کی زوره وایه، پیی فهرموو: «ده ته وی چاکیته وه؟»

^۷ نه خوښه که وه لآمی دایه وه: «گه وره م، کاتیک ئاوه که ده جوړیت، که سم نییه بمخاته ناو حه وزه که وه. هه روه ها کاتیکیش هه ول ده دم برۆم، یه کیکی دیکه پیش من ده چیته ناوی.»

^۸ عیسا ش پیی فهرموو: «هه سته! نوینه که ت هه لگره و برۆ!»
^۹ ده سته جی کابرا چاک بووه وه، نوینه که ی هه لگرت و پرۆشت. ئه و پرۆزه ش شه ممه بوو (به پیی رافه کردنی فهریسیه کان بو شه ریه ت ئه نجامدانی ئه و جوړه کارانه له پرۆژی شه ممه دا دروست نییه)،^{۱۰} له بهر ئه وه رابه رانی جوله که به کابرای چاک بووه وه یان گوت: «شه ممه یه و دروست نییه نوینه که ت هه لگرت.»

^{۱۱} کابرا وه لآمی دانه وه: «ئه وه ی چاکیرد مه وه پیی

فهرمووم: «نوینه‌کەت هەلگەرە و برۆ.»
^{۱۲} لیان پرسى: «ئەو پیاوہ کئیە کە پئی گوتى: «هەلیبگرە و برۆ»؟»

^{۱۳} بەلام کابرای چاک بووہوہ نەیدەزانى کئیە، چونکە عیسا لەناو ئەو خەلکەى لەوئى بوون بە نھینى دوور کەوتەوہ.
^{۱۴} دواى ئەوہ عیسا ئەوئى لە پەرستگا بینییەوہ و پئی فەرموو: «ئەوہ تا چاکبوویتەوہ. ئیتەر گوناہ مەکە، نەوہ ک خراپتەر بەسەرپیت.»^{۱۵} کابراش چوو و بە رابەرانى جولەکەى گوت کە عیسا بووہ چاکیکردووہتەوہ.

دەسەلاتى مەسیح

^{۱۶} لەبەر ئەوئى کە عیسا ئەم کارانەى لە رۆژى شەممەدا دەکرد، رابەرانى جولەکە دەستیان کرد بە چەوساندنەوہى.
^{۱۷} بەلام عیسا لە بەرامبەردا فەرمووئى: «هەتا ئیستا باوکم کار دەکات، منیش کار دەکەم.»^{۱۸} لەبەر ئەم ھۆیە جولەکەکان زیاتر ھەولیان دەدا بیکوژن، چونکە تەنھا شەممەى نەدەشکاند (بەپئی راسپاردەى خودا بو گەلى جولەکە نابیت لە رۆژى شەممەدا کار بکريت، پئویستە ھەموو جولەکەى کە پارێزگارى لەم راسپاردەى بەکات)، بەلکو دەیگوت کە خودا باوکىتەى، خوئى لەگەل خودا یەکسان دەکرد.
^{۱۹} لەبەر ئەوہ عیسا وەلامى دانەوہ: «راستى راستیتان

پئ ده لیم: کوره که ناتوانیت له خویه وه هیچ شتیک بکات
 ئه وه نه بیت که ده بیینیت باوک ده یکات، چونکه هه رچی
 باوک ده یکات، کوره که ش ده یکات. ^{۲۰} باوک کوری خوئی
 خو شده ویت و هه موو ئه وه ی پیشان ده دات که ده یکات،
 کاری له مانه ش مه زنتری پیشان ده دات، تا کو سه رسام بن.
^{۲۱} وه ک چۆن باوک مردوو ان هه لده ستینیتته وه و زیندوو
 ده کاته وه، کوره که ش ئه وه ی بیه ویت زیندوو ی ده کاته وه.
^{۲۲} هه روه ها باوک که س حوکم نادات، به لکو هه موو
 حوکمدانی داوه ته ده ست کوره که، ^{۲۳} تا کو هه موو ریژی
 کوره که بگرن وه ک چۆن ریژی باوک ده گرن. ئه وه ی ریژی
 کوره که نه گری، ریژی باوکیش ناگری که ناردوو یه تی.

له مردنه وه به ره و ژیان

^{۲۴} «راستی راستیتان پئ ده لیم: ئه وه ی گوئی له وشه که م
 بگریت و باوه ر به یینیت به وه ی ناردوو می ژیان ی هه تاهه تایی
 ده بیت و حوکم نادریت، به لکو له مردنه وه بو ژیان
 گواستراوه ته وه. ^{۲۵} راستی راستیتان پئ ده لیم: کاتیک دیت
 که ئیستایه، کاتیک مردوو ان ده نگی کوری خودا ده بیستن،
 گو یگرانیش زیندوو ده بنه وه، ^{۲۶} چونکه وه ک باوک ژیان ی
 له خویدا هه یه، به کوره که شی داوه ژیان ی له خویدا
 هه بیت (خوئی سه رچاوه ی ژیان ی خو یه تی). ^{۲۷} ده سه لات ی

حوکمدانی شی داوه تی، چونکه نه و کوری مرۆفه.
^{۲۸} «له مه سه رسام مه بن، چونکه کاتی ک دیت هه موو
 نه وانه ی له ناو گوڤدان ده نگی ده بیستن و ^{۲۹} دینه ده ره وه،
 نه وانه ی کرداری چاکیان کردوو هه لده ستنه وه بو نه وه ی
 بژین، به لام نه وانه ی کرداری خرایان کردوو هه لده ستنه وه
 بو نه وه ی حوکم بدرین. ^{۳۰} له خو مه وه ناتوانم هه یچ
 بکه م. وه ک ده بیستم حوکم ده ده م، حوکمدانه که شم
 دادپه ره ورانه یه، چونکه داوای خواستی خو م ناکه م، به لکو
 خواستی نه وه ی ناردوو می.

شایه تی باوک بو کوری خو ی

^{۳۱} «نه گهر خو م شایه تی بو خو م بده م شایه تییه که م
 راست نییه. ^{۳۲} یه کیکی دیکه شایه تیم بو ده دات، منیش
 ده زانم نه و شایه تییه ی بو منی ده دات راسته.
^{۳۳} «نیردراوتان نارده لای یه حیا، نه ویش شایه تی بو راستی
 دا. ^{۳۴} من شایه تی مرۆف وه رناگرم، نه مانه ش ده لیم تاکو
 ئیوه پرزگار بن. ^{۳۵} نه و چرایه کی هه لگیرساو و بریسکه دار
 بوو، ده تانویست ماوه یه ک به رووناکییه که ی دلخوش بن.
^{۳۶} «به لام من شایه تییه کم هه یه له وه ی یه حیا گرنگتره،
 چونکه نه و کارانه ی باوکم پیداو م ته واوی بکه م، نه م
 کارانه خو یان شایه تیم بو ده ده ن که باوکم منی ناردوو ه.

^{۳۷} باوکیشم که ناردوومی، خوئی شایه تیم بو دەدات. ئیوه هه‌رگیز ده‌نگیتان نه‌بیستوو و پ‌واله‌تیتان نه‌بینیوه،
^{۳۸} فه‌رمایشته‌که‌شی له‌ دلێ ئیوه‌دا نامینیته‌وه، چونکه
 ئه‌وه‌ی ئه‌و ناردوو‌یه‌تی ئیوه‌ باوه‌ری پێ ناکه‌ن. ^{۳۹} نووسراوه
 پ‌یروژه‌کان (ته‌ورات و زه‌بوور و نووسراوی پیغه‌مبه‌ران)
 ده‌پشکنن، چونکه‌ وا ده‌زانن ژیان‌ی هه‌تا‌هه‌تایی بو ئیوه
 تیدایه‌. ئه‌م نووسراوانه‌ش شایه‌تیم بو ده‌ده‌ن، ^{۴۰} به‌لام
 ناتانه‌وی بینه‌ لام تا‌کو ژیان‌تان هه‌بی‌ت.
^{۴۱} «من شکۆ له‌ خه‌لک وه‌رنا‌گرم. ^{۴۲} به‌لام ئیوه‌م ناسی که
 خو‌شه‌ویستی خوداتان له‌ دل‌دا نییه‌. ^{۴۳} به‌ ناوی باوکمه‌وه
 هاتووم، پ‌یشوا‌زیم لێ ناکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌کیکی دیکه
 به‌ ناوی خو‌یه‌وه‌ بی‌ت، پ‌یشوا‌زی لێده‌که‌ن. ^{۴۴} چۆن ده‌توانن
 باوه‌ر به‌ینن ئه‌گه‌ر شکۆمه‌ندی له‌ یه‌کتری وه‌ر‌بگرن و داوی
 ئه‌و شکۆمه‌ندییه‌ نه‌که‌ن که له‌ تا‌که‌ خوداوه‌یه‌؟
^{۴۵} «وا مه‌زانن من له‌لای باوک سکا‌لاتان لێ ده‌که‌م.
 یه‌کیک هه‌یه‌ سکا‌لاتان لێ بکات، که موسایه‌، ئه‌وه‌ی
 هیواتان پ‌ییه‌تی. ^{۴۶} ئه‌گه‌ر باوه‌رتان به‌ موسا بکر‌دایه‌،
 باوه‌رتان به‌ منیش ده‌کرد، چونکه‌ له‌باره‌ی منه‌وه
 نووسیویه‌تی. ^{۴۷} ئه‌گه‌ر باوه‌ریش به‌ نووسراوی ئه‌و نه‌که‌ن،
 چۆن باوه‌ر به‌ وته‌کانی من ده‌که‌ن؟»

تیرکردنی پینج هه‌زار که‌س

۶ دواى ئەمه عیسا چوو بوۆ ئەوبه‌رى ده‌ریاچه‌ی
 جه‌لیل، که ده‌ریاچه‌ی ته‌به‌رییه‌یه،^۲ ئاپۆره‌یه‌ک
 له‌ خه‌لک دواى که‌وتبوون، چونکه‌ ئه‌و په‌رجووانه‌یان
 بینبوو که له‌ نه‌خۆشه‌کاندا ده‌یکرد **(به‌ په‌رجوو
 نه‌خۆشه‌کانی چاکده‌کرده‌وه)**.^۳ ئینجا عیسا چوو سه‌ر
 شاخ و له‌وی له‌گه‌ل قوتابیه‌کانی دانیشته **(له‌ خه‌لکه‌که
 دوورکه‌وته‌وه و به‌ ته‌نها له‌گه‌ل قوتابیه‌کانی بوو)**.^۴ جه‌ژنی
 په‌سخه‌ی جوله‌که‌ش نزیک بوو.

۵ کاتیک عیسا چاوی هه‌لپه‌ری و خه‌لکیکی له‌ راده‌به‌ده‌ر
 زۆری بینی ده‌هاتنه‌ لای، به‌ فیلیپۆسی فه‌رموو: «له‌کوئى نان
 بکړین و ئەمانه‌ نان بده‌ین؟»^۶ ئەمه‌ی گوت بوۆ ئەوه‌ی
 تاقی بکاته‌وه، چونکه‌ خۆی ده‌یزانی ده‌ییت چی بکات.
 ۷ فیلیپۆس وه‌لامی دایه‌وه: «بایى دوو سه‌د دیناریش
 نان به‌شیان ناکات (یه‌ک دینار کرێی پوژانه‌ی کرێکارێک
 بووه)، ئەگه‌ر هه‌ریه‌که‌یان که‌میکی به‌رکه‌وئیت.»

۸ یه‌کیک له‌ قوتابیه‌کانی که‌ ئەندراوسی براه‌ی شیمۆن
 په‌ترۆس بوو پێی گوت: «کورێک لێره‌یه‌ پینج نانی جوۆ و
 دوو ماسی پێیه‌. به‌لام ئەوه‌نده‌ چیه‌ بوۆ ئەم هه‌مووه‌؟»
 ۹ عیسا فه‌رمووی: «خه‌لکه‌که‌ دابنیشین.» ئەو شوئینه

گیاهه کی زۆری لیبوو، جا پیاوه کان که پینج ههزار ده بوون دانیشتن.^{١١} عیسا ش نانه کانی وه رگرت و سوپاسی خودای کرد، پاشان به پپی پپویست دابهشی کرد به سهر ئه وانهدا که دانیشتبوون. بو ماسیه کانیش هه مان شتی کرد.

^{١٢} کاتییک هه مووان تیربوون، عیسا به قوتابییه کانی فهرموو: «ئه وه په لکه نانه ی ماوه ته وه کو ی بکه نه وه تا کو هیچ به فیرۆ نه روات.»^{١٣} ئه وانیش کو یان کرده وه و دوازه سه به ته یان پرکرد له وه په لکه نانه ی ئه وه پینج نانه جو ییه ی له نانخۆران مابوو هه وه.

^{١٤} له بهر ئه وه که خه لکه که بینیان عیسا چ په رجوویکی کرد، گو تیان: «به راستی ئه مه پیغه مبه ره که یه (ئه وه پیغه مبه ره یه که موسا باسی هاتنی ده کات) که بو جیهان دیت.»^{١٥} عیسا زانی ئه وان به نیازن بپن و بیگرن تا کو بیکه نه پاشا، دیسان به ته نها چوو هه سهر شاخ.

عیسا به سهر ئاودا ده روات

^{١٦} کاتییک ئیواره داهات قوتابییه کانی بو لای ده ریاچه که چوونه خواره وه،^{١٧} سواری به له میک بوون و به ده ریاچه دا بو که فهرناحوم که وتنه ری. تاریک داهات و عیسا هه ر نه گه یشته لایان.^{١٨} ره شه با هه لیکرد و ده ریاچه هه لچوو. ^{١٩} که نزیکه ی بیست و پینج تا کو سی تیرهاویژ (نزیکه ی

پینج ههتا شهش کیلومه تر) سهولیان لیدابوو، عیسیان بینی بهسه ر ئاوه که دا ده پروات و له به له مه که نزیک ده بیته وه، جا ترسان. ^{۲۰} به لام پیی فهرموون: «ئه وه منم، مه ترسن!» ^{۲۱} که رازی بوون سواری به له مه که ی بکه ن، ده سته به جی به له مه که که گه یشته ئه و که نارهی بو ی ده چوون.

^{۲۲} بو به یانی، ئه و خه لکه ی له وه به ری ده ریچه که راهه ستابوون بینیان له به له میک زیاتر له وی نه بوو، عیسا ش له گه ل قوتابییه کانی سواری به له م نه بوو، به لکو قوتابییه کانی به ته نها به ری که وتبوون. ^{۲۳} ئینجا به له می دیکه له شاری ته به رییه وه هاتنه نزیک ئه و شوینه ی نانه که یان لیی خوارد که عیسا ی خاوه ن شکو سوپاسی خودای کرد. ^{۲۴} کاتی که خه لکه که بینیان نه عیسا له وییه و نه قوتابییه کانی، سواری به له مه کان بوون و چوونه که فهرناحوم، بو ئه وه ی به دوای عیسا دا بگه ری ن.

منم نانی ژیان

^{۲۵} که له وه به ری ده ریچه که دوزیانه وه، لیان پرسی: «رابی، که ی گه یشتیه ئیره؟»

^{۲۶} عیسا وه لامی دانه وه: «راستی راستیتان پی ده لی م: ئیوه به دوامدا ده گه ری ن نه ک له به ر ئه وه ی نیشانه کانتان بینی، به لکو له به ر ئه وه ی له نانه که تان خوارد و تیر بوون.

^{٢٧} بۆ خۆراکیک ئیش مه کهن که له ناوده چیت، به لکو بۆ خۆراکیک که بۆ ژيانی هه تاهه تایی ده مینتته وه، ئه وهی کوری مروّف ده تانداتئ، چونکه ئه مه خودای باوک مۆری لیدا وه. «
^{٢٨} له بهر ئه وه لیان پرسی: «چی بکهین تاکو کاره کانی خودا بکهین؟»

^{٢٩} عیسا وه لامی دانه وه: «کاری خودا ئه مه یه: باوه پر بهینن به وهی ناردوو یه تی.»

^{٣٠} ئه وانیش لیان پرسی: «چ په رجوویک ده که یه تاکو بیینین و باوه پرت پی بکهین؟ چی ده که یه؟^{٣١} باوبا پیرا مان له چۆله وانی مه نیان خوارد (خۆراکیک بوو که خودا له سه رده می موسا له ئاسمانه وه بۆ گه لی ئیسرائیلی باراند)، وه ک نووسرا وه: ﴿له ئاسمانه وه نانی دانئ تاکو بیخۆن.﴾
^{٣٢} عیسا ش پیی فه رموون: «راستی راستیتان پی ده لیّم: موسا نه بوو نانه که ی له ئاسمانه وه دانئ، به لکو باوکمه له ئاسمانه وه نانی راستیتان ده داتئ (قوربانی مه سیح)،
^{٣٣} چونکه نانی خودا ئه وه یه که له ئاسمانه وه دابه زیوه و ژیان ده به خشیته جیهان.»

^{٣٤} له بهر ئه وه پیان گوت: «گه وره م، هه موو کاتیک ئه وه نانه مان بده ری.»

^{٣٥} عیسا ش پیی فه رموون: «منم نانی ژیان. ئه وه ی بیته لام

هه‌رگیز برسی نابیت، ئه‌وه‌ش باوه‌رم پئی بهیئیت هه‌رگیز
 تینووی نابیت. ^{۳۶} به‌لام پیم‌گوتن، منتان بینووه و باوه‌پیش
 ناهینن. ^{۳۷} هه‌رکه‌سیک باوکم ده‌یداته من دیته لام، ئه‌وه‌ش
 بیته لام، هه‌رگیز ده‌ریناکه‌م. ^{۳۸} من له ئاسمانه‌وه دابه‌زیوم،
 نه‌ک بو ئه‌وه‌ی خواستی خۆم ئه‌نجام بده‌م، به‌لکو
 خواستی ئه‌وه‌ی ناردوومی. ^{۳۹} ئه‌مه‌ش خواستی ئه‌وه‌یه که
 منی ناردووه، هیچ که‌سیک له‌وانه له‌ده‌ست نه‌ده‌م که
 پئی داوم، به‌لکو له‌ پوژی دوایدا زیندوویمان ده‌که‌مه‌وه.
^{۴۰} خواستی باوکم ئه‌مه‌یه: هه‌رکه‌سیک ته‌ماشای کوره‌که
 بکات و باوه‌ری پئی بهیئیت ژیا‌نی هه‌تا‌هه‌تایی ده‌بیت،
 منیش له‌ پوژی دوایدا زیندووی ده‌که‌مه‌وه.»
^{۴۱} جوله‌که‌ش ده‌ستیان کرد به‌ بۆله‌بۆلکردن، چونکه
 فه‌رمووی: «منم ئه‌و نانه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه دابه‌زیوه.»
^{۴۲} گوتیان: «ئه‌مه‌ عی‌سای کوری یوسف نییه، که دایک و باوکی
 ده‌ناسین؟ ئیستا چۆن ده‌لیت ”له‌ ئاسمانه‌وه دابه‌زیوم“؟»
^{۴۳} عی‌ساش وه‌لامی دانه‌وه و پئی گوتن: «له‌ناو خۆتاندا
 بۆله‌بۆل مه‌که‌ن. ^{۴۴} که‌س ناتوانیت بیته لام ئه‌گه‌ر باوک
 راینه‌کیشیت، ئه‌وه‌ی ناردوومی، منیش له‌ پوژی دوایدا
 زیندووی ده‌که‌مه‌وه. ^{۴۵} له‌ په‌رتووکی پیغه‌مبه‌راندا
 نووسراوه: ﴿هه‌موو له‌ خوداوه فی‌ر ده‌بن.﴾ جا ئه‌وه‌ی

له باوكه وه بیستی و فیرووییت دیته لام. ^{٤٦} كهس باوكی نه بینوه جگه له وهی له خوداوهیه، ته نها ئه وهی له خوداوهیه باوكی بینوه. ^{٤٧} راستی راستیان پی ده لیم: ئه وهی باوهر بهییت ژانی هه تاهه تایه هیه. ^{٤٨} منم نانی ژیان. ^{٤٩} باو باپیرانتان له چۆله وانیدا مه نیان خوارد و مردن. ^{٥٠} به لام ئه مه ئه و نانه یه كه له ئاسمانه وه دابه زیوه، تاكو ئه وهی لی بخوات نه مریت. ^{٥١} منم ئه و نانه زیندووهی كه له ئاسمانه وه دابه زیوه. ئه گهر یه كیك له م نانه بخوات بو هه تاهه تایه ده ژییت. ئه و نانه ش كه بو ژانی جیهان ده بیه خشم، جهسته مه.»

^{٥٢} جوله كه كان له ناو خویمان ده مه قاله یان بوو و ده یانگوت: «ئه مه چۆن ده توانی جهسته ی خویمان بداتی بیخوین؟» ^{٥٣} له بهر ئه وه عیسا پی فهرموون: «راستی راستیان پی ده لیم: ئه گهر جهسته ی كوری مرووف نه خوون و خوینی نه خوئنه وه (باوهره یان به دل به قوربانیوونی مه سیح)، ژیان له ناختاندا ناییت. ^{٥٤} ئه وهی جهسته م بخوات و خوینم بخواته وه ژانی هه تاهه تایه هیه، منیش له روژی دوایدا زیندووی ده كه مه وه، ^{٥٥} چونكه جهسته م خوراکی راسته قینه یه و خوینیشم خواردنه وهی راسته قینه. ^{٥٦} ئه وهی جهسته م بخوات و خوینم بخواته وه به منه وه په یوه ست ده بییت و منیش به وه وه.»

وهک باوکی زیندوو ناردوومی، منیش بهو باوکه زیندووم،
 ئاواش ئهوهی له جهستهی من بخوات بههۆی منهوه دهژییت.
 ٥٨ ئهمه ئهوانهیه که له ئاسمانهوه دابهزیوه، نهک وهکو
 ئهوهی باوباوپییران خواردیان و مردن. ئهوهی لهم نانه بخوات
 ههتا ههتایه دهژییت.» ٥٩ عیسا ئهمانهی له کاتیکدا فهرموو که
 له کهنیشتی که فهرانا حومدا خهریکی فیڕکردنی خه لک بوو.

زۆربهی قوتابییهکان گومان دهکهن

٦٠ کاتیک زۆریک له قوتابییهکان گوئیان لهو فهرمایشتهی
 عیسا بوو، گوئیان: «ئهم قسهیه گرانه! کێ دهتوانییت
 وهریبگریت؟»

٦١ عیسا له دلی خویدا زانی قوتابییهکانی بههۆی
 ئهوهوه بۆلهبۆل دهکهن، پێی فهرموون: «ئایا ئهمه
 دهبیته هۆی ساتمه کردنتان؟» ٦٢ ئهیه ئهگهر بینن کوری
 مرووف بهرزبیتهوه بۆ ئهوه شوینهی یه کهم جار لێی بوو؟!
 ٦٣ پۆچی پیروژ ژیان دهوات، بهلام جهسته به که لک نایهت.
 ئهوه قسانهی پیم گوتن پۆح و ژیانن. ٦٤ بهلام ههندیکتان
 باوهر ناهینن.» عیسا ههر له سه رهتاوه ئهوانهی دهناسی
 که باوهر ناهینن، ههروهها دهیزانی کێ به گرتنی دهوات.
 ٦٥ ئینجا فهرمووی: «له بهر ئهوه پیم گوتن، کهس ناتوانی
 بیته بۆ لام، مه گهر باوک ریگهی پیداییت.»

له و کاته به‌ولاه زوریک له قوتابییه‌کانی پشتیان
تیکرد و ئیتر له‌گه‌لی نه‌ده‌گه‌ران.

له‌به‌ر ئه‌وه عیسا به‌ دوازه قوتابییه‌که‌ی فه‌رموو:
«ئه‌ی ئیوه ناتانه‌وی ب‌پ‌وون؟»

شیموون په‌تروس وه‌لامی دایه‌وه: «گه‌وره‌م، ب‌چینه‌ لای
کی؟ وته‌کانی ژیانی هه‌تاهه‌تایی له‌لای تو‌یه. ئیمه‌ش

باوه‌رمان هینا و زانیمان که تو پیرۆزه‌که‌ی خودایت.»
عیسا وه‌لامی دانه‌وه: «ئایا من ئیوه‌ی دوازه‌م
هه‌نه‌ب‌ژاردوو؟ به‌لام یه‌کیک له‌ ئیوه ئیبلیسه!»^{۷۱} ئه‌و
باسی یه‌هوزای شیموونی ئه‌سخه‌ریوتی ده‌کرد، چونکه
سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که یه‌کیک بوو له‌ دوازه قوتابییه‌که،
به‌لام به‌ته‌ما‌بوو به‌ گرتنی بدات.

رقی جیهان له عیسا

دوای ئه‌مانه عیسا به‌ جه‌لیلدا ده‌گه‌را و
نیده‌ویست له‌ یه‌هودیا ب‌گه‌رئ، چونکه‌ رابه‌رانی
جوله‌که‌ی ئه‌وی هه‌ولیان ده‌دا بیکوژن. ^۲ کاتیک جه‌ژنی
که‌پره‌شینه‌ی جوله‌که‌ش نزیک بووه‌وه (جه‌ژنی که‌پره‌شینه
بیره‌وه‌رییه‌که‌ بو و ئیلبوونی گه‌لی ئیسراییل له‌ چۆله‌وانی
له‌دوای ده‌رچوونیان له‌ میسر و ژیانیان له‌ناو خێوته، له
مانگی تشرینی یه‌که‌مدا ئه‌نجام ده‌دریئت.)، ^۳ براکانی پینان

گوت: «تیره به‌جیبه‌یله و برۆ بۆ ناوچه‌ی یه‌هودیا، تاكو قوتابیه‌ی كانی خوشت كاره‌كانت بینن كه تو ده‌یكه‌یت،^۴ هیچ كه‌سیك به‌ نه‌ینی شتیك ناكات ئە‌گه‌ر بیه‌و‌یت ئاشكراییت. ئە‌گه‌ر ئە‌م شتانه‌ ده‌كه‌یت، خو‌ت پیشانی جیهان بده.»^۵ برا‌كانی وایان پئ گوت، چونكه‌ ته‌نانه‌ت ئە‌وانیش باوه‌ریان پئی نه‌ده‌کرد.

^۶ عیسا‌ش پئی فه‌رموون: «جاری كاتم نه‌هاتوو، به‌لام هه‌رده‌م كاتی ئیوه‌ گونجاوه.»^۷ جیهان ناتوانیت رقی لی‌تان بیته‌وه، به‌لام رقی له‌ من ده‌بیته‌وه، چونكه‌ شایه‌تی له‌سه‌ر ده‌ده‌م كه‌ كرده‌وه‌ی خراپه‌.^۸ ئیوه‌ برۆنه‌ جه‌ژنه‌كه‌، من نایه‌مه‌ ئە‌م جه‌ژنه‌، چونكه‌ هیشتا كاتم ته‌واو نه‌بووه.»^۹ ئە‌مانه‌ی فه‌رموو و له‌ جه‌لیل مایه‌وه.

^{۱۰} به‌لام كه‌ برا‌كانی بۆ جه‌ژنه‌كه‌ چوون، ئە‌ویش پ‌و‌یشت، به‌لام به‌ ئاشكرا نا، به‌لكو به‌ نه‌ینی.^{۱۱} رابه‌رانی جوله‌كه‌ له‌ جه‌ژنه‌كه‌دا به‌دوایدا ده‌گه‌ران و ده‌یانگوت: «ئهو له‌ كو‌ییه‌؟»^{۱۲} له‌نی‌وه‌ خه‌لكه‌كه‌دا چرپه‌چرپیکی زۆری له‌سه‌ر بوو، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: «پیاویکی چاكه‌.»

خه‌لكی دیکه‌ش ده‌یانگوت: «نه‌خیر، به‌لكو خه‌لك گومرا ده‌كات.»^{۱۳} به‌لام كه‌س له‌ ترسی جوله‌كه‌كان به‌ ئاشكرا باسی نه‌ده‌کرد.

بیرورای جیاواز ده‌باره‌ی عیسا

^{۱۴} کاتیک نیوه‌ی جه‌ژن تپه‌ری، عیسا چووه‌ه‌وشه‌کانی په‌رستگا و ده‌ستی کرد به‌فیرکردنی‌خه‌لکی. ^{۱۵} جوله‌که‌کان سه‌رسام بوون و پرسییان: «ئمه‌که‌فیرنه‌کراوه (له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستایانی ته‌ورات نه‌یخویندوو)» چۆن ئه‌م هه‌موو زانیارییه‌ی هه‌یه‌؟»

^{۱۶} عیسا وه‌لامی دانه‌وه: «فیرکردنم هی خۆم نییه، به‌لکو هی ئه‌وه‌یه‌که‌ناردووومی. ^{۱۷} ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌ویت خواستی خودا ئه‌نجام بدات، ئه‌وا ده‌زانیت ئاخۆ فیرکردنه‌کانم له‌خوداوه‌یه‌یان له‌خۆمه‌وه‌قسه‌ده‌که‌م. ^{۱۸} ئه‌وه‌ی له‌خۆیه‌وه‌بدویت، داوای شکۆی خۆی ده‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ی داوای شکۆی ئه‌وه‌بکات که‌ناردوویه‌تی، ئه‌مه‌راستگۆیه‌و فرۆفیلی تیدا نییه. ^{۱۹} ئایا موسا ته‌وراتی نه‌داونه‌تی؟ به‌لام که‌س له‌ئیه‌به‌قسه‌ی ته‌ورات ناکات. بۆچی هه‌ولێ کوشتم ده‌ده‌ن؟»

^{۲۰} خه‌لکه‌که‌وه‌لامیان دایه‌وه: «پروچی پیست هه‌یه (جنۆکه‌ت تیداوه)! کێ هه‌ولێ کوشتمت ده‌دات؟»

^{۲۱} عیسا پیی فهرموون: «کاریکم کرد و هه‌مووتان سه‌رسام بوون. ^{۲۲} له‌پروژی شه‌مه‌دا کور خه‌ته‌نه‌ده‌که‌ن،

چونکه ده لاین که موسا خه ته نه کردنی پی سپاردوون، هه رچه نده خه ته نه کردن له موساوه نه بووه، به لکو له باپیرانه وه یه **(له ئیراهیمه وه)**.^{٢٣} ته گهر کور له پوژی شه ممه خه ته نه بکریت تا کو ته وراتی موسا نه شکیت، باشه له من تووره ده بن که له پوژی شه ممه سه راپای مروقتیکم چاک کرده وه؟^{٢٤} به روالهت حوکم مه دهن، به لکو حوکمیکی دادپه روه رانه بدهن.»

^{٢٥} له بهر نه وه هه ندیک له خه لکی ئور شه لیم ده یانگوت: «ئه مه نییه نه وه ی ده یانه ویئت بیکوژن؟^{٢٦} نه وه تا به ئاشکرا قسه ده کات و هیچی پی نالین. ئایا سه روکه کان به راستی بویان ده رکه وتوووه که ئه مه مه سیحه که یه **(به واتای (ده ستنیشان کراو) له لای خودا دیت که رزگار که ری گه له که یه تی)**؟^{٢٧} به لام تیمه ده زانین ئه مه خه لکی کو ییه. کاتیک مه سیح دیت، که س نازانیت خه لکی کو ییه.»

^{٢٨} پاشان عیسا له هه وشه کانی په رستگا به رده وام بوو له سه ر فیترکردنی خه لکی و هاواری کرد: «به لئ، ده مناسن و ده زانن خه لکی کو یم. له خو مه وه نه ها تووم، به لام نه وه ی منی ناردوووه راسته. ئیوه نایناسن،^{٢٩} به لام من ده یناسم، چونکه له وم و ئه ویش منی ناردوووه.»

^{٣٠} له بهر نه وه هه ولیان ده دا بیگرن، به لام که س ده ستی

بۆ دريژ نه کرد، چونکه هيشتا کاتي نه هاتبوو. ^{۳۱} زۆر له خه لکه کهش باوه پريان پي هينا و گوتيان: «ايا کاتيک مه سيح دي، په رجووی زياتر ده کات له وهی ئەمه کردوویه تی؟»

^{۳۲} کاتيک فه ريسييه کان گوپيان ليوو که خه لکه که له باره ی عيساوه چرپه چرپ ده کهن، کاهينانی بالا و فه ريسييه کان خزمه تکاريان نارد تاكو بيگرن. عيسا ^{۳۳} فه رمووی: «ماوه يه کی که مم له گه لتان ماوه، ئينجا ده چمه لای ئەوه ی ناردوومی. ^{۳۴} به دوامدا ده گه پرين به لام نامدۆزنه وه، ههروه ها ناتوانن بين بۆ ئەو شوينه ی من ليی ده بم.»

^{۳۵} ئيتر جوله که کان له ئيو خوياندا گوتيان: «ئمه به نيازه بۆ کوئی پروات که نايدۆزينه وه؟ ايا بۆ لای په راگه نده کانی ئيو يونانييه کان ده پروات (ئهو جوله کانه ی که وا له يونان ده ژيان)، تاكو يونانييه کان فير بکات؟! ^{۳۶} ئەم قسه يه چيه ده يکات: ”داوام ده کهن به لام نامدۆزنه وه“ و ”ناتوانن بين بۆ ئەو شوينه ی من ليی ده بم“؟»

رووباره کانی ناوی ژيان

^{۳۷} له گه وره ترين و کوئا پوژی جه ژندا، عيسا پراوه ستا و هاواری کرد: «ئه گه ر يه کيک تينووی بوو با بيته لام و

بخواته وه. ^{۳۸} ئه وهی باوه ږم پی بهینیت، وهک نووسراوه
 پیروزه که فهرموویه تی، له ناخیه وه ږووباره کانی ئاوی
 ژیان ده ږوات. ^{۳۹} لیره دا مه بهستی له ږوخی پیروز بوو، که
 ئه وانهی باوه ږی پیده هیئن دواتر وه ریده گرن، به لام هیشتا
 ږوخی پیروز نه درابوو، چونکه عیسا شکوډار نه بیوو.
^{۴۰} هه ندیک له خه لکه که که گوئیان له م قسانه بوو،
 گوئیان: «ئمه به راستی پیغه مبه ره که یه (ئهو پیغه مبه ره ی
 موسا باسی هاتی کردوو).»

^{۴۱} هه ندیکی دیکه گوئیان: «ئمه مه سیحه که یه.» به لام
 هه ندیک گوئیان: «باشه مه سیح له جه لیله وه دیت؟ ^{۴۲} ئایا
 نووسراوه پیروزه که نافهرمویت که مه سیح له ږه چه له کی
 داود و له بیت له حمه وه دیت، ئهو گونده ی که داودی
 لیبوو؟» ^{۴۳} بویه به هوئی ئه وه وه دووبه ره کی که وته نیوان
 خه لکه که. ^{۴۴} هه ندیک له وان ویستیان بیگرن، به لام که س
 ده ستگیری نه کرد.

^{۴۵} ئه وسا خزمه تکاره کان گه رانه وه لای کاهینانی بالا و
 فه ریسیه کان، ئه وانیش لییان پرسین: «بوچی نه تانه پینا؟»
^{۴۶} خزمه تکاره کان وه لامیان دایه وه: «هه رگیز که س وه ک
 ئمه قسه ی نه کردوو!»

^{۴۷} فه ریسیه کان گوئیان: «ئایا ئیوه ش گومرا بوون؟
^{۴۸} باشه که س له سه روکه کان یان فه ریسیه کان باوه ږی

پئی هیئاوه؟^{۴۹} نه‌خیر! ته‌نھا ئه‌م خه‌لکه نه‌فره‌تلیکراوه
نه‌بیت که له ته‌ورات نازانیت.»

^{۵۰} نیقوودیمۆس که پیشتر هاتبوووه لای عیسا و یه‌کیک
بوو له‌وان، لئی پرسین: ^{۵۱} «ئایا ته‌وراتمان حوکمی یه‌کیک
ده‌دات پیش ئه‌وه‌ی گوئی لئ بگریئت و بزانیئت چی
کردوووه؟»

^{۵۲} وه‌لامیان دایه‌وه: «تۆش جه‌لیلیت؟ لئی بکوڵه‌وه و
بیزانه که له جه‌لیلدا پیغه‌مبه‌ر هه‌لناکه‌ویئت.»
] ^{۵۳} ئیتر هه‌ریه‌که چوووه‌وه مالی خۆی.

به‌خشینی ژنیکی داوینیس

به‌لام عیسا چوو بو کئی زه‌یتوون.
^۲ له به‌ره‌به‌یاندا گه‌رایه‌وه حه‌وشه‌کانی په‌رستگا،
هه‌موو خه‌لک هاتنه‌ لای و ئه‌ویش دانیشته و ده‌ستی
کرد به‌ فیڕکردنیان. ^۳ مامۆستایانی ته‌ورات و فه‌ریسییه‌کان
ژنیکیان هیئا که له کاتی داوینیسیدا گیرابوو، له
ناوه‌راستی خه‌لکه‌که‌ رایانگرت، ^۴ پێیان گوت: «مامۆستا، ئه‌م
ژنه له کاتی ئه‌نجامدانی داوینیسیدا گیراوه. ^۵ موساش له
ته‌وراتدا فه‌رمانی پئی کردووین ژنی ئاوا به‌ردباران بگریئت.
تۆ چی ده‌لئی؟» ^۶ ئه‌مه‌یان بو تاقیکردنه‌وه‌ی عیسا گوت،
تاکو شتیکیان هه‌بیت سکا‌لای لئ بکه‌ن.

به‌لام عیسا خوئی چه‌مانده‌وه و به په‌نجه ده‌ستی کرد به نووسین له‌سه‌ر زه‌وی. ^٧ کاتیک ئه‌وان به‌رده‌وام بوون له پرسیارکردن، عیسا هه‌ستایه‌وه و پیی فه‌رموون: «کامه‌تان بی گونا‌هه با یه‌که‌م که‌س به‌ردی تیب‌گری‌ت.» ^٨ دیسان خوئی چه‌مانده‌وه و ده‌ستی کرده‌وه به نووسین له‌سه‌ر زه‌وی.

^٩ ئه‌وانه‌ی گوئیان لی‌وو، یه‌ک له‌دوای یه‌ک رویشتن، ده‌ستی‌یک له‌ پیرانه‌وه. ئه‌وسا عیسا به‌ ته‌نها مایه‌وه، ژنه‌که‌ش له‌وی پراوه‌ستابوو. ^{١٠} عیسا راستبووه‌وه و پیی فه‌رموو: «خانم، ئه‌وان له‌ کوین؟ که‌س تاوانباری نه‌کردیت؟» ^{١١} گوتی: «نه‌خیر گه‌وره‌م.»

عیسا فه‌رمووی: «منیش تاوانبارت ناکه‌م. برۆ ئیتر گونا‌هه مه‌که.» [

پرووناکی جیهان

^{١٢} دیسان عیسا قسه‌ی بو‌کردن و فه‌رمووی: «منم پرووناکی جیهان. ئه‌وه‌ی دوام بکه‌ویت هه‌رگیز به‌ تاریکیدا ناپروات، به‌لکو پرووناکی ژیان‌ی ده‌بی‌ت.» ^{١٣} ئینجا فه‌ریسییه‌کان پێیان گوت: «ته‌نها خو‌ت شایه‌تی بو‌ خو‌ت ده‌ده‌یت. شایه‌تییه‌که‌ت راست نیه‌.»

^{١٤} عیسا‌ش پیی فه‌رموون: «ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ته‌نها خو‌م

شایه تی بو خوّم بدهم، شایه تییه کهم راسته، چونکه ده زانم له کوپوه هاتووم و بو کوئی ده پرۆم. به لام ئیوه نازانن من له کوپوه هاتووم یان بو کوئی ده پرۆم.^{۱۵} ئیوه به گویره ی پیوانه کانی مروّف حوکم ده دهن، به لام من کهس حوکم نادهم.^{۱۶} نه گهر حوکمیش بدهم حوکمدانه کهم راسته، چونکه به ته نها نیم، به لکو من له گه ل باوکدام، نه وه ی که ناردوومی.^{۱۷} له ته وراتی ئیوه شدا نووسراوه که شایه تی دوو کهس راسته.^{۱۸} منم شایه تی بو خوّم ده دهم، نه و باوکesh که منی ناردووه شایه تیم بو ده دات.»

^{۱۹} نه وسا لییان پرسى: «باوکت له کوپیه؟»

عیسا وه لامی دایه وه: «نه من ده ناسن و نه باوکیشم. نه گهر منتان بناسیایه نه و باوکیشمتان ده ناسی.»^{۲۰} نه و قسانه ی له کاتیکدا فه رموو که له ناو حه وشه کانی په رستگا له نزیک گه نجینه که **(شوینیک بوو له ناو په رستگا، بو کوکردنه وه ی به خشین)** خه لکی فیرده کرد، به لام کهس نه یگرت، چونکه هیشتا کاتی نه هاتبوو.

^{۲۱} دیسان عیسا پیی فه رموون: «من ده پرۆم و ئیوه به دوامدا ده گه پرین، به لام له ناو گوناوه کانتان ده مرن. ئیوه ناتوانن بینه نه و شوینه ی من بو ی ده چم.»

^{۲۲} له بهر نه وه جوله که کان پرساریان کرد و گوئیان: «نایا

خوئی ده کوژیټ؟ چونکه ده لئی: «ئیوه ناتوانن یینه ئه و شوینهی من بوئی ده چم.»

^{٢٣} ئیتر عیسا پیی فهرموون: «ئیوه هی خواره وهن، من هی سه ره وه م. ئیوه هی ئه م جیهانه ن، به لام من هی ئه م جیهانه نیم. ^{٢٤} له بهر ئه وه پی م گوتن: له ناو گوناوه کانتان ده مرن، چونکه ئه گهر باوهر نه هی نن که من ئه وم (مه سیح م)، ئه وا له ناو گوناوه کانتان ده مرن.»

^{٢٥} لیان پرسی: «تۆ کییت؟»

عیسا پیی فهرموون: «من هه ره ئه وه م که له سه ره تاوه پی م گوتن. ^{٢٦} زۆر شتم هه یه له سه رتان که بیلیم و ئیوه ی پی حوکم بده م. به لام ئه وه ی ناردوو می جیی متمانه یه، هه رچیم له و بیستوو به جیهانی ده لیم.»

^{٢٧} ئه وان تینه گه یشتن که باسی باوکی ده کات. ^{٢٨} له بهر ئه وه عیسا پیی فهرموون: «کاتی ک کوری مروقتان به رز کرده وه (بو سه ر خاچ)، ئه وسا ده زانن که من ئه وم و له خو مه وه هیچ ناکه م، به لکو به و جو ره قسه ده که م که باوک فییری کردووم. ^{٢٩} ئه وه ی ناردوو می له گه لمدایه و به ته نها به جیی نه هیشتوو م، چونکه هه می شه ئه وه ده که م که جیی ره زامه ندی ئه وه.» ^{٣٠} کاتی ک ئه م قسانه ی ده کرد، زۆر که س باوه ریان پیی هی نا.

راستی نازادتان ده‌کات

عیسا به‌و جوله‌کانه‌ی فه‌رموو که باوه‌ریان پی‌ی هی‌نابوو: «ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر فی‌رکردنه‌کانم مپینه‌وه، ئه‌وا به‌راستی قوتابی منن و^{۳۲} راستی ده‌ناسن، راستیش نازادتان ده‌کات.»
 جوله‌که‌کان وه‌لامیان دایه‌وه: «ئیمه‌ نه‌وه‌ی ئی‌براهیمین، هه‌رگیز کۆیله‌ی که‌س نه‌بووین. ئی‌تر چۆن ده‌فه‌رمووی: «ئیه‌وه نازاد ده‌بن»؟»

عیسا وه‌لامی دانه‌وه: «راستی راستیتان پی‌ی ده‌لیم، هه‌رکه‌سیک گونا‌ه بکات کۆیله‌ی گونا‌هه.^{۳۵} کۆیله‌ هه‌تاهه‌تایه‌ له‌ مال‌ نامینیتته‌وه، به‌لام کور‌ هه‌تاهه‌تایه‌ ده‌مپینیتته‌وه.^{۳۶} ئه‌گه‌ر کور‌ه‌که نازادی کردن، ئه‌وا به‌ راستی نازاد ده‌بن.^{۳۷} ده‌زانم که ئیه‌وه له‌ نه‌وه‌ی ئی‌براهیمین، به‌لام هه‌ول‌ی کوشتنم ده‌ده‌ن، چونکه‌ په‌یامه‌که‌م له‌ دل‌ی ئیه‌وه‌دا جینگای نییه.^{۳۸} چیم له‌لای باوکم بینیه‌وه ده‌یلیم، ئیه‌وش چیتان له‌ باوکتانه‌وه بیستوه‌وه ده‌یکه‌ن.»

وه‌لامیان دایه‌وه: «باوکمان ئی‌براهیمه.»
 عیسا‌ش پی‌ی فه‌رموون: «ئه‌گه‌ر رۆله‌ی ئی‌براهیم بوونایه، کرداره‌کانی ئی‌براهیمتان ده‌کرد.^{۴۰} به‌لام ئیستا هه‌ول‌ی کوشتنی من ده‌ده‌ن، ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ راستی له‌ خوداوه بیست و پی‌ی گوتن. ئی‌براهیم وه‌ک ئیه‌وه‌ی نه‌کردوووه.»

٤١ ئیوه کرداره کانی باوکتان ده کهن. «جا پیمان گوت: «به زۆلی له دایک نه بووین. یهک باوکتان هه یه که خودایه.»

باوکی درۆ

٤٢ عیسا پپی فهرموون: «ئه گهر خودا باوکتان بووایه، منتان خوشده ویست، چونکه له خوداوه ده رچووم و هاتووم. له خۆمه وه نه هاتووم، به لکو ئه و ناردوو می. ٤٣ بۆچی له قسه کانم تینا گهن؟ چونکه ئیوه ناتوانن گووی له وشه کانم بگرن. ٤٤ ئیوه له ئیبلیسی باوکتانن (شوینکه وته ی شه ی تانن)، ده تانه ویست ئاره زووه کانی باوکتان جیبه جی بکه ن. ئه و له سه ره تاوه بکوژ بووه، له راستیدا نه چه سپاوه، چونکه راستی له ئه ودا نییه. کاتیک درۆ ده کات، به زمانی خووی قسه ده کات، چونکه درۆزنه و باوکی درۆیه. ٤٥ ههر بۆیه، کاتیک من راستی ده لیم ئیوه باوه ڤم پئ ناکهن! ٤٦ کامه تان ده توانیت گونا هیکم له سه ر به لمینتی؟ جا ئه گهر راستی ده لیم، بۆچی باوه ڤم پئ ناکهن؟ ٤٧ ئه وه ی له خودا وه یه، گووی له په یامی خودا ده گریت. بۆیه ئیوه گووی ناگرن، چونکه له خودا وه نین.» ٤٨ جوله که کان وه لامیان دایه وه: «ئایا ئیمه راست نالین که تو سامیره ییت و رۆحی پیست تیدایه (جنۆکه ت تیدایه)؟»

به ره له ئیراهیم من هه م

عیسا وهلامی دانهوه: «من پۆحی پیسم تیدا نییه، بهلام پیزی باوکم دهگرم و ئیوهش سووکایه تیم پی دهکه ن.^{۴۹} داوا ی شکۆ بوۆ خوۆم ناکه م، بهلام یه کییک هه یه که بوۆم داوا ده کات و حوکم ده دات.^{۵۱} راستی راستیتان پی ده لییم: ئه گه ره یه کییک گوپراهی لی وشه کانم بیته هه رگیز مردن نابینیت (مردنی پۆحی).»

پاشان جوله که کان پییان گوت: «ئیستا زانیمان پۆحی پیست تیدایه. ئیراهیم و پیغه مبه ران مردن، که چی توۆ ده لیی: «ئه وه ی گوپراهی لی وشه کانم بیته هه رگیز تامی مردن ناکات.»^{۵۲} ئایا توۆ له ئیراهیمی باوکمان گه وره تری که مرد؟ پیغه مبه رانیس مردن. خوۆت به چی ده زانیت؟»

عیسا وهلامی دانهوه: «ئه گه ره من خوۆم شکۆدار بکه م، ئه وا شکۆمه ندییه که م هه یچ نییه، ئه وه باوکمه که شکۆدارم ده کات، ئه وه ی ئیوه ده لیین خودامانه.^{۵۰} هه رچه نده ئیوه نایناسن، به لام من ده یناسم. ئه گه ره بلیم نایناسم، وه ک ئیوه ده به مه درۆزن. به لام ده یناسم و گوپراهی لی وشه کانی ده بم.^{۵۶} ئیراهیمی باوکتان دلشاد بوو که پۆژی هاتنی من بینیت، جا ئه وه پۆژه ی بینی و دلخۆش بوو.»

جوله که کان پییان گوت: «توۆ جارێ ته مه نت نه بووه^{۵۷}

به په‌نجا سال، ئیتر چۆن ده‌لئیت که ئیبراهیمت بینیه؟»
 عیسا پئی فهرموون: «پاستی راستیتان پی ده‌لیم،
 پیش ئه‌وه‌ی ئیبراهیم له‌دایک بیئت، من ههم. (لیره‌دا
 ئماژه به‌ئه‌زه‌لیبونی خو‌ی ده‌کات.)»^۹ ئه‌وسا به‌ردیان
 هه‌لگرت تا‌کو به‌ردبارانی بکه‌ن، به‌لام عیسا خو‌ی
 شارده‌وه و هه‌وشه‌کانی په‌رستگای به‌جیه‌شت.

چاک‌کردنه‌وه‌ی که‌سیکی به‌زگماک نابینا

کاتیک که عیسا به‌رێگادا تیده‌په‌ری، پیاویکی
 ۹ یینی که به‌زگماک نابینا بوو.^۲ قوتابییه‌کانی
 لئیان پرسى و گوتیان: «رابی، کئ گونا‌هی کردووه، ئه‌م
 پیاوه یان دایک و باوکی، وا به‌زگماک نابینایه؟»
 عیسا وه‌لامی دایه‌وه: «نه‌ئه‌مه‌ گونا‌هی کردووه نه
 دایک و باوکیشی، به‌لکو تا‌کو کاره‌کانی خودای تیدا
 ده‌ربکه‌وئیت.^۴ هه‌تا پڕۆژه له‌سه‌رمانه‌ کاری ئه‌وه بکه‌ین که
 ناردوومی، چونکه شه‌و دادئیت و که‌س ناتوانئیت کاری تیدا
 بکات.^۵ ئه‌وه‌نده‌ی له‌جیهاندام، من پرونکی جیهانم.»
 ئه‌مه‌ی فهرموو و تفی له‌سه‌ر زه‌وی کرد، به‌تفه‌که قوری
 گرت‌ه‌وه و چاوی پیاوه‌که‌ی پی سواخ دا.^۷ پئی فهرموو: «برۆ
 له‌گۆمی سیلوام خۆت بشۆ،» (سیلوام واتا نێردراو). جا
 رۆیشت، خو‌ی شوست و به‌چاوی ساغه‌وه گه‌رایه‌وه ماله‌وه.

^۸ ئینجا دراوسى و ئەوانەى پىشتەر بينبوويان سوال دەكات گوتيان: «ئەمە ئەو ئەو نىيە دادەنىشت و سوالى دەکرد؟» ^۹ هەندىك گوتيان: «خۆيەتى.»

هەندىكى دىكە گوتيان: «نەخىر، بەلام لەو دەچىت.»

بەلام ئەو پىداگرىي دەکرد و دەيگوت: «من ئەوم.»

^{۱۰} ئىنجا لىيان پرسى: «ئەى چۆن چاوت كرايەو؟»

^{۱۱} وەلامى دايەو: «پياويك پىي دەگوترى عىسا، قورى گرتەو و چاومى سواخ دا، پىي فەرمووم: ”بەرۆ لە گۆمى سيلوام خۆت بشۆ.“ منىش رۆيشتم، خۆم شوشت و پاشان چاوه كانم بينيان.»

^{۱۲} لىيان پرسى: «ئەو لەكوپىه؟»

گوتى: «نازانم.»

^{۱۳} جا ئەو پىشتەر نابينا بوو برديانە لای فەرىسيە كان. ئەو رۆژەى عىسا قورەكەى گرتەو و چاوى كردهو شەممە بوو. ^{۱۵} لەبەر ئەو فەرىسيە كان لىيان پرسى كە چۆن چاوى چاك بووتەو. پياو كە وەلامى دانەو: «قورى خستە سەر چاوم، منىش شوشتم و ئىستا دەبينم.»

^{۱۶} هەندىك لە فەرىسيە كان گوتيان: «ئەم پياو لە خوداوە نىيە، چونكە شەممە ناپاريزىت. (بەگوپىرەى

راسپاردەى تەوراتى موسا نابىت لە رۆژى شەممە هىچ كاريك بكرىت)»

به لام هه نديکي دیکه گوتيان: «چۆن پياويکي گوناهايار ده توانييت په رجووي بهم جوړه بکات؟» ئيتر دوو به ره کي که وته نيوانيان.

^{۱۷} ديسان له نابينا که يان پرسى: «تۆ ده رباره ي ئه و چي ده ليى، چونکه چاوي تۆي چاک کرده وه؟»
گوتى: «پيغه مبه ره.»

^{۱۸} رابه راني جوله که کان باوه پريان نه کرد که ئه مه نابينا بووه و ئيستا ده بينييت، هه تا ئه وه ي دايک و باوکي پياوه که يان بانگ کرد. ^{۱۹} لييان پرسين: «ئايا ئه مه کورپتانه که ده ليىن به زگماک نابينا بووه؟ ئه ي ئيستا چۆن ده بينييت؟»
^{۲۰} دايک و باوکي وه لاميان دايه وه: «ده زانين ئه مه کورمانه و به زگماک نابينا بوو. ^{۲۱} به لام نازانين ئيستا چۆن ده بينييت، يان نازانين کي چاوي چاک کردووه ته وه. له خو ي پيرسن، ئه و گه وره يه و باسي خو ي ده کات.»
^{۲۲} دايک و باوکي له ترسي رابه راني جوله که ئه مه يان گوت، چونکه ته گبيريان کردبوو هه رکه سيک دانبييت که عيسا مه سيحه که يه (مه سيحي ده ستنيشان کراو که وا بو زگار ي گه لي خودا دييت)، له که نيشت ده ريده که ن. ^{۲۳} له بهر ئه وه دايک و باوکي گوتيان: «ئه و گه وره يه، له خو ي پيرسن.»
^{۲۴} ديسان فه ريسييه کان ئه و پياوه ي پيشتر نابينا بوو

بانگیان کرد و پیمان گوت: «سویند به خودا بخو که راستیه که بلّیت! ده زانین ئەم پیاوه گوناھبارە.»

^{۲۵} کابرا وه لّامی دایه وه: «ئەگەر ئەو گوناھبارە، نازانم،

به لّام یه ک شت ده زانم، نابینا بووم و ئیستا ده بینم.»

^{۲۶} له بهر ئەوه لّیان پرسی: «چی لّیکردیت؟ چوّن چاوی

تۆی کرده وه؟»

^{۲۷} وه لّامی دانه وه: «پیم گوتن گویتان لّی نه گرتم. بوچی

دیشان ده تانه وی بیستن؟ ئیوهش ده تانه وی بنه قوتابی ئەو؟»

^{۲۸} جنیویان پیدایا و گوتیان: «تۆ قوتابی ئەویت! به لّام

ئیمه قوتابی موساین. ^{۲۹} ده زانین خودا قسه ی له گه لّ

موسا کرد، به لّام نازانین ئەمه له کوپوه هاتووه.»

^{۳۰} کابرا وه لّامی دانه وه: «ئەمه شتیکی سهیره! ئەو چاوی

کردوومه ته وه، ئیوهش نازانن ئەو له کوپوه هاتووه. ^{۳۱} ئیمه

ده زانین خودا گوئی له گوناھباران ناگریت، به لّام ئەگەر

یه کیک له خواترس بیّت و خواستی خودا پهیره و بکات، ئەوا

گوئی لّی ده گریت. ^{۳۲} هه رگیز نه بیستراوه یه کیک چاوی

مرۆقیکی به زگماک نابینای چاک کردبیته وه. ^{۳۳} ئەگەر ئەم

که سه له خودا وه نه بیّت، نهیده توانی هیچ بکات.»

^{۳۴} پیمان گوت: «تۆ به ته واوی له گونا له دایک بوویت.

تۆ فیرمان ده کهیت؟» جا ده ریانکرده ده ره وه (ده رکردن له

که نیشته و پچرانی په یوه ندی له گه لّ هه موو جوله که یه ک).

عیسا بیستی ده‌ریانکردوو، دۆزیه‌وه و پیی^{۳۵}
 فهرموو: «باوهر به کوری مروّف (یه‌کیک له ناسناوه‌کانی
 مه‌سیحه‌که‌یه) ده‌که‌یت؟»

کابرا وه‌لامی دایه‌وه: «گه‌وره‌م، ئه‌و کیه‌ه تا‌کو باوهری^{۳۶}
 پیی بکه‌م؟»

عیسا پیی فهرموو: «تۆ ئه‌وت بینوه، ئه‌و هه‌مان^{۳۷}
 ئه‌و که‌سه‌یه که‌ ئیستا قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌کات.»

ئه‌ویش گوتی: «گه‌وره‌م، باوهر ده‌که‌م.» ئینجا^{۳۸}
 کړنۆشی بو برد.

عیسا فهرمووی: «بو حوکمدان هاتوومه‌ته ئه‌م جیهانه،^{۳۹}
 تا‌کو ئه‌وانه‌ی ناینان بینن و ئه‌وانه‌ی ده‌بینن کویر بن.»

هه‌ندی‌ک فهریسی که‌ له‌گه‌لی بوون گوئیان له‌مه^{۴۰}
 بوو، لیان پرسی: «ئایا ئیمه‌ش کویرین؟»

عیسا پیی فهرموون: «ئه‌گه‌ر ئیوه کویر بوونایه^{۴۱}
 گونا‌هتان نه‌ده‌بوو. به‌لام ئیستا ئیوه ده‌لین: ”ده‌بینن،“
 له‌به‌ر ئه‌وه گونا‌ه‌که‌تان ده‌می‌نیته‌وه.»

منم شوانه دلسۆزه‌که

«راستی راستیتان پیی ده‌لیم، ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگاوه
 نه‌چیته ناو پشتیری (گه‌وه‌ر، شوینیکی تایه‌ته به
 کوکردنه‌وه‌ی مه‌ر له‌ شه‌ودا) مه‌ره‌کان، به‌لکو به‌ ریگایه‌کی

دیکه دا بۆی سهر بکه ویت، ئه وه دز و جهرده یه. ^۲ به لام
 ئه وه ی له ده رگاوه بچیته ژووره وه، ئه وه شوانی مه ره کانه.
^۳ ده رگاوانیش ده رگا که ی لی ده کاته وه، مه ره کانیش گو ی له
 ده نگی ده گرن، به ناو بانگی مه ره کانی خو ی ده کات و
 ده یانباته ده ره وه. ^۴ کاتیک هه موو ئه وانه ی خو ی هی نایه
 ده ره وه، له پیشیان ه وه ده روات و مه ره کانیش دوای ده که ون،
 چونکه ده نگی ده ناسنه وه. ^۵ هه رگیز دوای که سی بی گانه
 ناکه ون، به لکو لی پاده که ن، چونکه ده نگی بی گانه
 ناسن.» ^۶ عیسا ئه م نموونه یه ی بو گپران ه وه، به لام ئه وان
 تینه گه یشتن باسی چیان بو ده کات.

^۷ له بهر ئه وه دیسان عیسا فه رمووی: «راستی راستیتان
 پی ده لیم، منم ده رگای مه ره کان. ^۸ هه موو ئه وانه ی پیش
 من هاتوون دز و جهرده بوون (ئه وانه ی که پیش هاتنی
 مه سیح بو خو یان بانگه شه یان کرد که مه سیح، به لام درۆزن
 بوون)، به لام مه ره کان گو ییان لی نه گرتن. ^۹ منم ده رگا که.
 ئه وه ی له منه وه بچیته ژووره وه رزگاری ده بی ت، ئازادانه
 دیته ژووره وه و ده چیته ده ره وه و له وه رگا ده دۆزیته وه.
^{۱۰} دز نایه ت بو دزین و کوشتن و له ناو بردن نه بی ت. به لام
 من هاتووم تا کو ئه وان ژیانیان هه بی ت، ژیانیکی پر و
 ته واو.

^{۱۱} «منم شوانه دل‌سۆزه‌که. شوانی دل‌سۆزیش ژيانی
 خۆی له پیناوی مه‌په‌کاندا داده‌ئیت. ^{۱۲} به‌کرێ‌گیراویش
 شوانی مه‌په‌کان نییه و مه‌په‌کانیش هی ئه‌و نین. کاتیک
 ده‌بینیت گورگ دیت، مه‌په‌کان به‌جیده‌هیلت و پاده‌کات،
 گورگیش مه‌په‌کان ده‌بات و په‌رته‌وازه‌یان ده‌کات. ^{۱۳} کابرا
 هه‌لدیت، چونکه به‌کرێ‌گیراوه و خه‌می مه‌په‌کانی نییه.
^{۱۴} «منم شوانه دل‌سۆزه‌که. مه‌په‌ری خۆم ده‌ناسم و
 ئه‌وانیش من ده‌ناسن، ^{۱۵} هه‌روه‌ک چۆن باوک ده‌مناسیت،
 منیش باوک ده‌ناسم. ژيانم بو مه‌په‌کان داده‌ئیم.
^{۱۶} هه‌روه‌ها مه‌په‌ری دیکه‌م هه‌یه که سه‌ر به‌م پشتیره
 نین، ده‌بێ ئه‌وانیش به‌ئینم، ئه‌وانیش گوئیان له ده‌نگم
 ده‌بیت، جا ده‌بنه‌یه‌ک می‌گه‌ل و یه‌ک شوان. ^{۱۷} له‌به‌ر
 ئه‌وه باوک منی خۆشده‌ویت، چونکه ژيانی خۆم داده‌ئیم
 تاکو وه‌ریبگرمه‌وه. ^{۱۸} که‌س له منی ناستین، به‌لکو خۆم
 دایده‌ئیم. ده‌سه‌لاتم هه‌یه داينیم و ده‌سه‌لاتم هه‌یه
 بیه‌مه‌وه. ئه‌م راسپارده‌یه‌م له باوکمه‌وه وه‌رگرته‌وه.»
^{۱۹} به‌هۆی ئه‌م قسانه‌وه دیسان دووبه‌ره‌کی له‌نیو
 جوله‌که‌کان په‌یدا‌بوو. ^{۲۰} زۆرێک له‌وان گوئیان: «پۆچی
 پیسی هه‌یه و وپینه‌ ده‌کات. پۆچی گوئی لی ده‌گرن؟»
^{۲۱} هه‌ندیکی دیکه‌یان گوئیان: «ئه‌مه قسه‌ی که‌سیک

نییه که رۆحی پیسی تیدابیت. ئایا رۆحی پیس ده‌توانیت چاوی نابینا چاک بکاته‌وه؟»

من و باوک یه‌کین

^{۲۲} زستان بوو و له ئۆرشه‌لیم جه‌ژنی هه‌نوکه (جه‌ژنی پیروژکردن یان نوپکردنه‌وه‌ی په‌رستگا له قودس ناسراوه) بوو، ^{۲۳} عیسا له هه‌وشه‌کانی په‌رستگا له رپه‌وه‌وه‌ سه‌ر داپۆشراوه‌که‌ی سلیمان پیاسه‌ی ده‌کرد، که هه‌ردوو لای به‌کۆله‌که‌ گیرابوو. ^{۲۴} جوله‌که‌کان لێی کۆبوونه‌وه و پێیان گوت: «هه‌تا که‌ی له‌ گومان ده‌مانه‌یلتیه‌وه؟ ئه‌گه‌ر تۆ مه‌سیحه‌که‌یت، به‌ ئاشکرا پیمان بلی.»

^{۲۵} عیسا وه‌لامی دانه‌وه: «پیم گوتن به‌لام باوه‌ر ناکهن. ئه‌و کارانه‌ی به‌ ناوی باوکمه‌وه ده‌یکه‌م، شایه‌تیم بۆ ده‌ده‌ن. ^{۲۶} به‌لام ئیوه باوه‌ر ناکهن، چونکه له‌ مه‌ره‌کانم نین. ^{۲۷} مه‌ره‌کانم گوێ له‌ ده‌نگم ده‌گرن، مینیش ده‌یانناسم و ئه‌وانیش به‌دوام ده‌که‌ون، ^{۲۸} ژیان‌ی هه‌تا هه‌تایان ده‌ده‌می و هه‌رگیز له‌ناو ناچن، که‌سیش له‌ ده‌ستم نایان‌رپینیت. ^{۲۹} باوکم که‌ به‌ منی داوون له‌ هه‌مووان گه‌وره‌تره، که‌سیش ناتوانیت له‌ ده‌ستی باوک بیان‌رپینیت. ^{۳۰} من و باوک یه‌کین.»

^{۳۱} دیسان ئه‌و جوله‌کانه‌ی به‌ره‌هه‌ستی عیسا یان ده‌کرد

به‌ردیان هه‌لگرت تاكو به‌ردبارانی بکه‌ن.^{۳۲} به‌لام عیسا پئی فه‌رموون: «زۆر کاری چاکم له‌لایه‌ن باوکه‌وه پیشاندان، به‌هۆی کامیانه‌وه به‌ردبارانم ده‌که‌ن؟»

^{۳۳} جوله‌که‌کان وه‌لامیان دایه‌وه: «له‌به‌ر کرداریکی چاک به‌ردبارانت ناکه‌ین، به‌لکو به‌هۆی کفرکردنته‌وه، چونکه تو مروفیت و خۆت ده‌که‌یت به‌خودا.»

^{۳۴} عیساش وه‌لامی دانه‌وه: «ئایا له‌ته‌وراته‌که‌تان

نه‌نووسراوه: ﴿من ڤیم گوتن: ”ئیه‌وه خوداوه‌نده‌کانن“ (خودا فه‌رمانپه‌واکانی ئیسرایلی به‌خوداوه‌ند ناوزه‌ند کردووه،

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نموونه‌ی بینین و ویست و خواستی ئه‌و بوون)؟^{۳۵} نووسراوه پیرۆزه‌که هه‌میشه راستی ده‌فه‌رموویت.

ئه‌گه‌ر خودا ئه‌وانه به‌”خوداوه‌نده‌کان“ ناو بنیت که وشه‌ی خودایان بو هاتوو ته‌خواره‌وه،^{۳۶} ئیتر چۆن ئیه‌وه به‌وه

ده‌لین که باوک بو خۆی ته‌رخانی کردووه و ناردوو یه‌تی بو جیهان: ”تۆ کفر ده‌که‌یت،“ چونکه گوتم: ”من کوری

خودام“؟^{۳۷} ئه‌گه‌ر کاره‌کانی باوکم نه‌که‌م، باوه‌رم پئی مه‌که‌ن.

^{۳۸} به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و کارانه بکه‌م، هه‌رچه‌نده باوه‌رپیشم پئی ناکه‌ن، باوه‌ر به‌و کارانه بکه‌ن، تاكو بزانه‌ن و تیبگه‌ن که

باوک له‌مندایه و منیش له‌باوکدام.»^{۳۹} دیسان ویستیان

بیگرن، به‌لام له‌ده‌ستیان ده‌ربازی بوو.

٤٠ ئینجا عیسا چوووه و ئه و بهری رووباری ئوردون و لهوئی مایه وه، لهو شوینهی که یه حیا یه که م جار خه لکی له ئاو هه لده کیشا. ٤١ زۆر خه لک هاتنه لای و ده یانگوت: «یه حیا هیچ په رجوویکی نه کرد، به لام هه رچی یه حیا ده رباره ی ئه م پیاوه گوتی راست بوو.» ٤٢ لهوئی خه لکیکی زۆر باوه پریان به عیسا هینا.

مردنی له عازر

١ ١ پیاویک به ناوی له عازر نه خوۆش بوو که خه لکی بیته نیا بوو، هه مان گوندی مریه م و مه رسای خوشکی ٢ ئه م مریه مه ئه وه بوو که مه سیحی خاوه ن شکۆی به بۆن چه ورکرد، به پرچی پییه کانی سپریه وه، له عازری نه خوۆشیش برای بوو. ٣ خوشکه کان هه والیان بۆ عیسا نارد و گوتیان: «گه وره م، ئه وه تا ئه وه ی خوۆشده وئی نه خوۆشه.» ٤ کاتیک عیسا ئه مه ی بیست فهرمووی: «ئه م نه خوۆشییه بۆ مردن نییه، به لکو بۆ شکۆداری خودایه، تاکو به هوویه وه کورپی خودا شکۆدار بیته.» ٥ له گه ل ئه وه ی عیسا مه رسا و خوشکه که ی و له عازری خوۆشده ویست، ٦ کاتیک بیستی نه خوۆشه، دوو رۆژی دیکه لهو شوینه ی لیی بوو مایه وه. ٧ دوا ی ئه مه عیسا به قوتابییه کانی فهرموو: «با بگه ریینه وه بۆ ناوچه ی یه هودیا.»

^٨ قوتابییه کان پییان گوت: «پرابی، ماوه‌یه ک له‌مه‌وبه‌ر جوله‌که‌کانی ئه‌وی ده‌یانویست به‌ردبارانت بکه‌ن، دیسان ده‌چیته‌وه ئه‌وی؟»

^٩ عیسا‌ش وه‌لامی دایه‌وه: «ئایا رۆژ دوا‌زده کاتژمی‌ر نییه؟ ئه‌وه‌ی به‌ رۆژ ب‌پ‌روات پ‌پی هه‌ل‌ناکه‌و‌یت، چونکه‌ ر‌ووناکی ئه‌م جیهانه‌ ده‌بین‌یت. ^{١٠} به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ شه‌و ب‌پ‌روات پ‌پی هه‌ل‌ده‌که‌و‌یت، چونکه‌ ر‌ووناکی ت‌یدا نییه.»

^{١١} ئه‌مانه‌ی فه‌رموو، پ‌شان پ‌پی فه‌رموون: «له‌عازری د‌وستمان ن‌وستوو، به‌لام ده‌رۆم تا‌کو به‌خه‌به‌ری به‌ینمه‌وه.» ^{١٢} ئینجا قوتابییه‌کان پییان گوت: «گه‌وره‌م، ئه‌گه‌ر ئه‌و ن‌وستوو، چا‌کده‌ب‌یته‌وه.» ^{١٣} عیسا با‌سی مر‌دنی ئه‌وی کرد، به‌لام ئه‌وان وایانزانی با‌س له‌ ن‌وستنی ئاسایی ده‌کات. ^{١٤} عیسا‌ش به‌ ئاشکرا پ‌پی فه‌رموون: «له‌عازر مر‌دوو. ^{١٥} له‌به‌ر ئیوه‌ دل‌شادم که‌ له‌وی نه‌بووم، تا‌کو با‌وه‌ر به‌ینن. وه‌رن، با‌ برۆین بو‌لای.»

^{١٦} ت‌وماسیش که‌ به‌ دووانه‌ بانگ ده‌کرا، به‌ قوتابییه‌ هاوه‌له‌کانی گوت: «با ئی‌مه‌ش له‌گه‌ل ئه‌ودا برۆین تا‌کو له‌گه‌ل ئه‌ودا به‌مین.»

منم زیندوو بوونه‌وه و ژیان

^{١٧} کاتیک عیسا‌گه‌یشت، زانی له‌عازر وا‌ چوار رۆژه‌ له‌ گ‌وردایه‌. ^{١٨} ب‌یت‌عه‌نیاش نزیکه‌ی پا‌زده تیرهاو‌یژ (نزیکه‌ی

سئ کیلۆمه تر) له ئۆرشه لیمه وه دوور بوو. ^{۱۹} ژماره یه کی زۆر له جوله که کان هاتبوونه لای مه رسا و مریه م تا کو سه ره خۆشی برا که یان لی بکه ن. ^{۲۰} کاتی که مه رسا بیستی عیسا هاتووه، به ره و پیری چوو، به لām مریه م له مāl مایه وه. ^{۲۱} ئینجا مه رسا به عیسا ی گوت: «گه وره م، ئه گه ر لی ره بووی تابه، برا که م نه ده مرد. ^{۲۲} ئیستاش ده زانم هه رچی له خودا داوا بکه ی ت، خودا ده ت داتی.»

^{۲۳} عیسا پئی فه رموو: «براکه ت زیندوو ده بیته وه.»

^{۲۴} مه رساش پئی گوت: «ده زانم له زیندوو بوونه وه ی رۆژی دوا ییدا هه لده ستیته وه.»

^{۲۵} عیسا پئی فه رموو: «منم زیندوو بوونه وه و ژیان. ئه وه ی با وه رم پئی به ی نی ت، ئه گه ر بشمری ت زیندوو ده بیته وه. ^{۲۶} هه روه ها هه رکه سی که زیندوو و با وه رم پئی به ی نی ت، هه رگی ز نامری ت. با وه ر به مه ده که ی ت؟» ^{۲۷} پئی گوت: «به لی گه وره م. با وه رم هی ناوه که تو مه سیحه که ی ت، کو ری خودای، ئه وه ی بو جیهان دی ت.»

گریانی عیسا

^{۲۸} پاشان که ئه مه ی گوت، چوو مریه می خوشکی بانگ کرد و به نه ی نی گوتی: «مامۆستا لی ره یه، بانگت ده کات.» ^{۲۹} ئه ویش که ئه مه ی بیست خیرا هه ستا و هاته لای.

^{٣٠} عیسا هیشتا نه هاتبووہ ناو گونده‌که، به‌لکو له‌و شوینه بوو که مه‌رسای لی بینی. ^{٣١} ئەو جوله‌کانه‌ی له‌ ماله‌وه له‌گه‌لی بوون و دلنه‌واییان ده‌کرد، بینیان مریه‌م خیرا هه‌ستا و چووہ ده‌ره‌وه، دوای که‌وتن، وایانزانی ده‌چپته سهر گۆره‌که تاکو له‌وی بگرییت.

^{٣٢} کاتیک مریه‌م گه‌یشته ئەو شوینه‌ی عیسا‌ی لی‌وو و ئەوی بینی، به‌سهر پییدا که‌وت و پیی گوت: «گه‌وره‌م، ئە‌گه‌ر لی‌ره بوویتایه، براکه‌م نه‌ده‌مرد.»

^{٣٣} عیسا‌ش که بینی ده‌گرییت و ئەو جوله‌کانه‌ش که له‌گه‌لی هاتبوون ده‌گریین، کاری له‌ پۆ‌حی کرد و خه‌مبار بوو، ^{٣٤} لی‌ی پرسین: «له‌کویتان داناوه؟»

ئه‌وانیش وه‌لامیان دایه‌وه: «گه‌وره‌م، وه‌ره و بینه.»
^{٣٥} جا عیسا گریا.

^{٣٦} له‌به‌ر ئەوه جوله‌که‌کان گوتیان: «سه‌یر بکه‌ن، چه‌ندی خو‌شده‌ویست!»

^{٣٧} به‌لام هه‌ندیکیان گوتیان: «ئمه‌ که چاوی نابیناکه‌ی چاک کرده‌وه، ئایا نه‌یده‌توانی وای بکردایه‌ ئه‌میش نه‌مردایه‌؟»

زیندووکردنه‌وی له‌عازر

^{٣٨} دیسان عیسا له‌ ناخه‌وه خه‌م دایگرت و هاته لای گۆره‌که که ئەشکه‌وتیک بوو ده‌مه‌که‌ی به‌ردیکی

پیوه نرابوو. ^{۳۹} عیسا فہرمووی: «بہر دہ کہ لادہن.»
 مہرسای خوشکی مردووہ کہ پیی گوت: «گہ ورہم، بوئی
 کردووہ، چونکہ چوار پوژہ.»
^{۴۰} عیسا ش پیی فہرموو: «ئہی پیم نہ گوتی ئہ گہر باوہر
 بکہیت شکوی خودا دہ بینیت؟»

^{۴۱} ئہوسا بہر دہ کہ یان لابرڈ، عیسا ش چاوی ہہ لبری بو
 ئاسمان و فہرمووی: «باو کہ، سوپاست دہ کہم کہ گویت
 لی گرتم. ^{۴۲} دہ مزانی کہ تو ہہ میشہ گویم لی دہ گریت.
 بہ لام لہ بہر ئہ و خہ لکھی لہم ناوہ پراوہ ستاون ئہ مہم
 گوت، تاکو باوہر بکہن کہ تو منت ناردووہ.»
^{۴۳} کہ ئہ مہی فہرموو، بہ دہ نگیکی بہرز ہاواری کرد:
 «لہ عازر و ہرہ دہرہ وہ!» ^{۴۴} ئہوسا مردووہ کہ ہاتہ دہرہ وہ،
 دہست و قاچی بہ کفن بہ سترابوو، پرووشی بہ دہ سمالیک
 پیچرابوو.

عیسا ش پیی فہرموون: «بیکہ نہ وہ، بہیلن با پروا.»

پیلانی کوشتنی عیسا

^{۴۵} لہ بہر ئہ وہ ژمارہیہ کی زور لہ جولہ کہ کان کہ بو
 لای مریہم ہاتبوون و ئہ مہ یان بینی کہ عیسا کردی،
 باوہریان پیی ہینا. ^{۴۶} بہ لام ہہ ندیکیان چوونہ لای
 فہریسیہ کان و ئہ وہی عیسا کردبووی پییان پراگہ یاندن.

^{۴۷} له‌بهر ئه‌وه کاهینانی بالا و فه‌ریسییه‌کان ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی بالایان کو‌کرده‌وه (ئه‌نجومه‌نی بالای جوله‌که که له یونانی پئی گوتراوه سه‌نه‌درین، بالاترین ده‌سه‌لاتی جوله‌که بووه که ده‌سه‌لاتی ده‌رکردنی بریاری ئایینی و شارستانی و تاوانبارکردنی هه‌بووه).

گوتیان: «چی بکه‌ین؟ چونکه ئه‌م پیاوه په‌رجووی زۆر ده‌کات. ^{۴۸} ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه لئی‌گه‌رپین هه‌موو خه‌لکه‌که باوه‌ری پئی ده‌هینن، رۆمانییه‌کانیش دین، په‌رستگا‌که‌مان ده‌پرووخین و نه‌ته‌وه‌که‌مان راپیچ ده‌که‌ن.»

^{۴۹} یه‌کیک له‌وان، به‌ ناوی قه‌یافا، ئه‌و سا‌له‌ سه‌رۆکی کاهینان بوو، پئی گوتن: «ئیه‌ هه‌چ نازانن! ^{۵۰} تینا‌گه‌ن که باشتره‌ بۆتان پیاویک له‌ جیاتی گه‌ل مه‌ریت، له‌وه‌ی که گه‌ل هه‌مووی له‌ناوبچیت (ببیته‌ که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی گه‌لی جوله‌که).

^{۵۱} ئه‌و له‌ خۆیه‌وه ئه‌مه‌ی نه‌گوت، به‌لکو له‌و سا‌له‌دا سه‌رۆکی کاهینان بوو، پیشینی کرد که عیسا له‌ جیاتی گه‌ل ده‌مه‌ریت، ^{۵۲} نه‌ک ته‌نها له‌ جیاتی ئه‌و گه‌له، به‌لکو تا‌کو رۆله‌کانی خودا که په‌رته‌وازه‌ بوون کو‌بکاته‌وه و یه‌کیانبخاته‌وه. ^{۵۳} ئیتر له‌و رۆژه‌وه پیلانی کوشتیان دارپشت. له‌بهر ئه‌وه چیت عیسا به‌ ئاشکرا به‌ناو خه‌لکی ^{۵۴} یه‌هودیادا نه‌ده‌گه‌را، به‌لکو له‌ویوه‌ چووه‌ ناوچه‌کانی

نزیك چۆله وانی، بۆ شاریك ناوی ئه فرایم بوو، له گه‌ل قوتابیه كانی له وئ مايه وه.

^{۵۵} له و كاته دا جه‌ژنی په‌سخه‌ی جوله كه‌كان نزیك بوو، زۆر كه‌س له گونده‌كانه وه پيش جه‌ژن بۆ ئۆرشه‌لیم هاتبوون تاكو خۆیان پاك بكه‌نه وه. ^{۵۶} جا به‌ دوای عيسادا ده‌گه‌ران، هه‌روه‌ها كاتیک له‌ حه‌وشه‌كانی په‌رستگا‌ راوه‌ستابوون به‌ یه‌كتریان ده‌گوت: «راتان چیه‌؟ ئایا بۆ جه‌ژن نایه‌ت؟» ^{۵۷} كاهینانی بالا و فه‌ریسیه‌كانیش فه‌رمانیان ده‌ركردبوو ئه‌گه‌ر هه‌ركه‌سه‌یك بزائیت ئه‌و له‌كوپیه، ده‌بیئت ئاشكرای بكات، تاكو بیگرن.

ئاماده‌کردنی عيسا بۆ مردن

شەش رۆژ پيش جه‌ژنی په‌سخه‌ عيسا هاته **۱۲** بیته‌نیا كه‌ له‌عازری لیبوو، ئه‌وه‌ی عيسا له‌نیو مردووان هه‌لیستانده‌وه. ^۲ له‌وئ شیویکیان بۆ ئاماده‌ کرد، مه‌رسا خزمه‌تی ده‌کرد، له‌عازریش یه‌کیك بوو له‌وانه‌ی له‌گه‌لی پالیدا بووه‌وه (**له‌ كۆندا خه‌لكی له‌ خوانی نانخواردندا پالیان ده‌دايه‌وه**). ^۳ مریه‌میش نیو لیتر بۆنی ناردینی بیگه‌ردی گرانبه‌های هینا و پییه‌کانی عيسای پئ چه‌ورکرد، ئینجا به‌ قژی پییه‌کانی عيسای سپریه‌وه و ماله‌كه‌ش پرپوو له‌ بۆنی خۆش.

٤ یه هوزای ئه سخه ریوتی که یه کیکی بوو له قوتابیه کانی و به ته مابوو به گرتنی بدات، گوتی: «بۆچی ئه م بۆنه به سئ سهد دینار نه فرۆشرا و نه درا به هه ژاران؟ (یه ک دینار کریمی پۆژانه ی کریکاریک بووه)» ٦ ئه مه ی گوت نه ک له بهر ئه وه ی خه می هه ژارانی ده خوارد، به لکو له بهر ئه وه ی دز بوو و سندوقی پاره شی له لا بوو، له و پاره یه ی ده برد که تیتیدا داده نرا.

٧ عیسا ش فه رمووی: «وازی لی بهینن، بۆ پۆژی ناشتم هه لیگرتبوو، ٨ چونکه هه ژاران هه می شه له گه لتانن، به لام من هه می شه له لاتان نیم.»

٩ کاتیک ژماره یه کی زۆر له جوله که کان زانیان عیسا له ویه، هاتن، نه ک ته نها له بهر عیسا، به لکو بۆ بینینی له عازریش که له نیو مردووان هه لیستانده وه. ١٠ ئه وسا کاهینانی بالآ ته گبیریان کرد له عازریش بکوژن، ١١ چونکه ژماره یه کی زۆر له جوله که کان به هو ی ئه وه وه ده پۆیشتن و باوه پریان به عیسا ده هیئا.

که ژاوه ی پاشایانه

١٢ بۆ به یانی ئه و ئاپۆره یه له خه لک که هاتبوون بۆ جه ژن، بیستیان که عیسا دیت بۆ ئۆرشه لیم. ١٣ لقه دار خورمایان برد و به ره و پیری چوون (بۆ ئه وه ی وه ک پزیزیک

له پیشوازی ئه ودا بيشه کيننه وه)، هاواريان ده کرد:

«هوسانا! (دهربرينکە به واتای رزگارمان بکه)

﴿پيروزه ئه وهی به ناوی يه زدانه وه دیت!﴾»

«پيروزه پاشای ئيسرائيل!»

^{۱۴} عيسا جاشکيکی بينی، سواری بوو، وه ک نووسراوه:

^{۱۵} ﴿ئه ی شاری سيوون (ئورشه ليم) مه ترسه،

ئه وه تا پاشاکه ت دیت

به سواری جاشی ماکه ريک.﴾

^{۱۶} سه ره تا قوتابيه کانی له مانه تينه گه یشتن. به لام

پاش ئه وه ی عيسا شکودار کرا (له خاچدرا و له مردن

هه ستايه وه)، بيريان که وته وه که ئه مانه ده رباره ی ئه و

نووسراون، ئه وانيش ئه مانه یان بو ئه و کردووه.

^{۱۷} هه روه ها ئه و خه لکه ش که له گه لی بوون کاتيک

له عازری له ناو گوڤه که وه بانگ کرد و له نیو مردووанда

هه لیستانده وه، شایه تییان بو ی دده ا. ^{۱۸} له بهر ئه وه

بوو خه لکه که چوونه ده ره وه بو ئه وه ی پیشوازی

لی بکه ن، چونکه بیستیان ئه و په رجووه ی کردووه.

^{۱۹} فه ريسيه کانیش به يه کتريان گوت: «ده بينن

هيچمان له ده ست نایه ت! ئه وه تا هه موو جيهان دواي

که وتووه!»

مردن ده‌رگایه بو ژیان

٢٠ هه‌ندیك یۆنانی (ئه‌وانه‌ی كه جوله‌كه نین) له‌نیو ئه‌وانه بوون كه هاتبوون له جه‌ژندا خواپه‌رستی بكهن. ٢١ ئه‌وان هاته‌ لای فیلیپۆسی خه‌لكی بی‌تسه‌یدای جه‌لیل و پیمان گوت: «گه‌وره‌م، ده‌مانه‌وێت عیسا بینین.» ٢٢ فیلیپۆسیش هات و به‌ ئه‌ندراوسی گوت، ئینجا ئه‌ندراوس و فیلیپۆس هاتن و به‌ عیسیان گوت.

٢٣ عیسا وه‌لامی دانه‌وه و فه‌رمووی: «كاتی شكۆدارکردنی كورپی مروّف هاتوووه. ٢٤ راستی راستیتان پێ ده‌لیم، ده‌نكه‌ گه‌نم ئه‌گه‌ر نه‌كه‌وێته‌ ناو زه‌وی و نه‌مریت، به‌ ته‌نها ده‌می‌نێته‌وه. به‌لام كه‌ مرد، ئه‌وسا به‌ره‌می زۆر ده‌دات. ٢٥ ئه‌وه‌ی ژيانی خۆی خوشده‌وێت ده‌یدۆرینیت، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌م جیهانه‌دا رقی له‌ ژيانی خۆی ده‌بیته‌وه، ئه‌وا بو هه‌تاهه‌تایه‌ ژيانی ده‌پاریژیت. ٢٦ ئه‌وه‌ی خزمه‌تم ده‌كات با به‌دوام بکه‌وێت. ئیتر من له‌ هه‌ر شوینیک بم، خزمه‌تکاریشم له‌وییه. ئه‌گه‌ر یه‌کیك خزمه‌تم بکات باوكم پێزی لی ده‌گریت.»

عیسا باسی مردنی خۆی ده‌كات

٢٧ «ئێستا خه‌مبارم، چی بلیم؟» باوکه‌ له‌م کاته (کاتی ئازاری له‌خاچدان) پزگارم بکه‌؟“ به‌لام نه‌خیر، من بو ئه‌م

کاته هاتووم.^{۲۸} ئەی باوک، ناوت شکۆدار بکه!»

جا دەنگیک له ئاسمانهوه هات: «شکۆدارم کردووه و شکۆداریشی دهکه مهوه.»^{۲۹} ئەو خه لکهی لهوئى ئامادهبوون گویان لیبوو و گوتیان: «هه وره تریشقه بوو!» هه ندیکى دیکه یان گوتیان: «فریشته یه ک بوو قسه ی له گه ل کرد.»

^{۳۰} عیسا فهرمووی: «ئهو دهنگه ی هات بو من نه بوو، به لکو بو ئیوه بوو.»^{۳۱} ئیستا کاتی حوکمدانی ئەم جیهانه یه. ئیستا سه روکی ئەم جیهانه ده رده کریت.

^{۳۲} کاتیک منیش له زه ویه وه به رز ده کریمه وه، ئەوا هه مووان بو لای خو م راده کیشم.»^{۳۳} ئەمه ی گوت ئاماژه ی کرد به و شیوه مردنه ی که ده بیته به ریت.

^{۳۴} خه لکه که وه لامیان دایه وه: «له ته وراتدا بیستوومانه که مه سیح هه تا هه تایه ده مینیتته وه، ئیتر چو ن ده ئیى ”کوری مرو ف ده بیته به رز بکریتته وه“؟ ئەم کوری مرو فه کیه؟»

^{۳۵} عیسا ه پئی فهرموون: «پرووناکیه که تان بو کاتیکى کورت له سه ر ده مینیتته وه. به رۆن هه تا پرووناکیتان له گه له، نه وه ک تاریکیتان به سه ردا بیته، چونکه ئەوه ی به تاریکیدا ده پروات نازانئى بو کوئى ده پروات.»^{۳۶} باوهر به پرووناکیه که به یئن هه تا پرووناکیه که تان له گه لدايه، تاکو بنه رۆله ی پرووناکیه که.» عیسا ئەمانه ی فهرموو، پۆیشت و خوئى لیان شارده وه.

هه‌رچه‌نده زۆر په‌رجووی له‌به‌رده‌میان کرد، به‌لام^{۳۷}
 باوه‌ریان پئی نه‌هیئا،^{۳۸} تا‌کو و‌ته‌ی ئیشایا پی‌غه‌مبه‌ر بی‌ته
 دی که‌ گوتی:

ه‌ئ‌ه‌ی یه‌زدان، کئی باوه‌ری به‌ په‌یامه‌که‌مان کرد و
 هی‌زی یه‌زدان بو کئی ده‌رکه‌وت؟

له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌یانتوانی باوه‌ر به‌ینن، چونکه‌ ئیشایا له
 شوینیکی دیکه‌ گوتی:

ه‌چاویانی کو‌یر و دل‌یانی ره‌فکردوو،^{۴۰}

بو ئه‌وه‌ی به‌ چاویان نه‌بینن و به‌ دل‌یان تینه‌گن،

نه‌وه‌ک بگه‌رپینه‌وه‌ و منیش چاکیان بکه‌مه‌وه‌.

ئیشایا ئه‌مانه‌ی گوت، چونکه‌ شکۆی ئه‌وی بینی و
 باسی کرد.

هه‌رچه‌نده ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ رابه‌ره‌کانیش باوه‌ریان^{۴۲}
 پئی هیئا، به‌لام له‌به‌ر فه‌ریسییه‌کان رایانه‌ده‌گه‌یاند
 نه‌وه‌ک له‌ که‌نیشته‌ ده‌ربکری‌ن،^{۴۳} چونکه‌ شکۆی خه‌لکیان
 له‌ شکۆی خودا زیاتر خو‌شده‌ویست.

رووناکی باوه‌ر

ئینجا عیسا به‌ ده‌نگی به‌رز فه‌رمووی: «ئه‌وه‌ی^{۴۴}
 باوه‌رم پئی به‌یئیت، باوه‌ر به‌ من ناهئیتیت، به‌ل‌کو به‌وه‌ی

ناردوومی،^{۴۵} ئەووش که دەمینییت، ئەوه دەبینییت که ناردوومی.^{۴۶} من وه ک رووناکی هاتوومه ته جیهان، تاکو هه رکه سیک باوه پم پی بهینییت له تاریکیدا نه مینیته وه. ^{۴۷} «ئەگەر یه کیک گوئی له وته کانم بوو و کاری پی نه کرد، من حوکی نادهم، چونکه نه هاتووم تاکو جیهان حوکم بدهم، به لکو جیهان پرگار بکه م.^{۴۸} ئەوه ی ره تم بکاته وه و وته کانم وهرنه گریت، یه کیک هه یه حوکی بدات، ئەو قسه یه ی که من کردم له پوژی دواییدا حوکی ده دات.^{۴۹} من له خوومه وه قسه م نه کردووه، به لکو ئەو باوکه ی که ناردوومی، پراسپاردووم که چی بلیم و چ قسه یه ک بکه م.^{۵۰} ده زانم پاسپارده ی ئەو خه لکی بو ژانی هه تاهه تایه ده بات، هه ر بوئه هه رچی بلیم، به و جوړه ده یلیم که باوکم پی فهرمووم.»

عیسا پی قوتاییه کانی ده شوات

۱۳ پیش جه ژنی په سخه، عیسا ده یزانی کاتی هاتووه ئەم جیهانه به جیهییلیت و بو لای باوک بگه ریته وه، جا ئەوانه ی هی خو ی بوون له جیهاندا خوشی ده ویستن، هه تا ئەوپه ری خوشویستن. ^۲ ژه می ئیواره بوو، شه یتان خستبوویه دل ی یه هوزای ئەسخه ریوتی کوری شیمون، که عیسا به دهسته وه بدات.

عيساش^۳ که ده‌يزانی باوک هه‌موو شتییکی خستووته ژیر ده‌ستی، هه‌روه‌ها له خوداوه هاتوو و بو خوداش ده‌گه‌رپته‌وه،^۴ له‌سه‌ر خوان هه‌ستا و که‌واکه‌ی داکنده و خاولییه‌کی هه‌لگرت و له ناوقه‌دی به‌ست.^۵ پاشان عيسا ئاوی کرده ناو له‌گه‌نیک و ده‌ستی به‌شوستنی پیی قوتابییه‌کان کرد و به‌و خاولییه‌ی که به‌ ناوقه‌دیوه به‌ستبووی پیانی ده‌سپریه‌وه.

کاتیک گه‌یشته سه‌ر شیمون په‌ترۆس، شیمون پیی گوت: «گه‌وره‌م تو پیی من ده‌شویت؟»^۶
 عيسا له وه‌لامدا پیی فهرموو: «ئه‌مه‌ی ئیستا ده‌یکه‌م تو لیی تیناگه‌یت، به‌لام دواتر تئیده‌گه‌یت.»
 په‌ترۆس پیی گوت: «هه‌رگیز پیم ناشویت.»^۸
 عيساش وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر پیت نه‌شووم، له‌گه‌ل من به‌شت نابیت.»

جا شیمون په‌ترۆس پیی گوت: «گه‌وره‌م، ته‌نها پیم نا، به‌لکو ده‌ست و سه‌ریشم!»

عيساش پیی فهرموو: «ئه‌وه‌ی خو‌ی شوستیته‌ ته‌نها پیویستی به‌ پی شوستن هه‌یه، ته‌واوی جه‌سته‌ی پاکه. ئیوه‌ش پاکن به‌لام هه‌مووتان نا.»^{۱۱} عيسا فهرمووی: «هه‌مووتان پاک نین،» چونکه ده‌يزانی کئی به‌گرتنی ده‌دات.

^{۱۲} پاش شوشتنی پیمان که‌واکه‌ی خسته‌وه سهر شانی و دانیشه‌وه، لئی پرسین: «ئایا له‌وه تیگه‌یشتن که بۆم کردن؟» ^{۱۳} ئیوه به «مامۆستا» و «گه‌وره» بانگم ده‌که‌ن و راست ده‌که‌ن، چونکه من وام. ^{۱۴} جا که من گه‌وره و مامۆستاتانم و پیم شوشتن، ئیوه‌ش له‌سه‌رتانه پئی یه‌کتری بشۆن. ^{۱۵} من نموونه‌یه‌کم پیدان تا‌کو ئه‌وه‌ی بۆم کردن ئیوه‌ش بیکه‌ن. ^{۱۶} راستی راستیتان پئی ده‌لیم: کۆیله له‌گه‌وره‌که‌ی زیاتر نییه، نیردراویش له‌وه‌ی ناردوو‌یه‌تی زیاتر نییه. ^{۱۷} ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌تان زانی، خۆزگه ده‌خوازپیت به ئیوه ئه‌گه‌ر په‌یره‌وتان کرد.

^{۱۸} «باسی هه‌مووتان ناکه‌م. ئه‌وانه‌ی هه‌لمبژاردوون ده‌یانناسم، به‌لام تا‌کو ئه‌وه‌ی له‌ نووسراوه پیرۆزه‌که (زه‌بووری داود) هاتووه بپته‌دی: ﴿ئه‌وه‌ی نه‌کی کردووم، ناپاکی له‌گه‌لم کرد.﴾

^{۱۹} «له‌ ئیستاوه پیتان ده‌لیم پيش ئه‌وه‌ی رووبدات، تا‌کو کاتیک روویدا باوه‌ر بکه‌ن که من ئه‌وم (مه‌سیح).» ^{۲۰} راستی راستیتان پئی ده‌لیم: ئه‌وه‌ی پیشوازی له‌وه بکات که ده‌ینیرم، ئه‌وا پیشوازی له‌ من ده‌کات، ئه‌وه‌ی پیشوازی له‌ من بکات، پیشوازی له‌وه ده‌کات که ناردوومی.»

ناپاکی یه هوزا

^{۲۱} کاتییک عیسا ئەمانه‌ی فەرموو، پوچی خەمبار بوو و شایه‌تی دا: «راستی راستیتان پێ دەلێم: یه‌کیکتان به‌گرتنم ده‌دات.»

^{۲۲} قوتابییەکان سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد و دلنیا نه‌بوون مه‌به‌ستی له‌کیه. ^{۲۳} یه‌کیک له‌ قوتابییەکان که عیسا خو‌شی ده‌ویست له‌ته‌نیشتی پالیدا بووه‌وه، ^{۲۴} شیمۆن په‌ترۆس ئاماژه‌ی بو‌ کرد تاکو پرسیار له‌ عیسا بکات که مه‌به‌ستی له‌کیه.

^{۲۵} ئەویش شانی دا به‌سه‌ر سنگی عیسادا و پێی گوت: «گه‌وره‌م، کییه‌؟»

^{۲۶} عیسا وه‌لامی دایه‌وه: «ئهو که‌سه‌یه که ئەم پارووه‌ نانه له‌ قاپه‌که‌ هه‌لده‌کیشم و ده‌یده‌می.» ئینجا پارووه‌که‌ی له‌ قاپه‌که‌ هه‌لکیشا و دای به‌ یه‌هوزای کوری شیمۆنی ئەسخه‌ریوتی. ^{۲۷} هه‌رکه‌ پارووه‌که‌ی وه‌رگرت، شه‌یتان چوو ه‌ ناویه‌وه.

عیساش پێی فەرموو: «ئهو‌هی به‌ته‌مای بیکه‌یت، خێرا بیکه‌.» ^{۲۸} هیچ که‌سه‌یک له‌وانه‌ی له‌سه‌ر خوانه‌که‌ له‌گه‌لی دانیشتبوون تینه‌گه‌یشتن بو‌چی عیسا ئەمه‌ی پێ فەرموو. ^{۲۹} هه‌ندیکیان وایانزانی عیسا پێی ده‌فه‌رموی که چییان

پېويستە بۆ جەژن بېكرېت، يان شتېك بداتە ھەژاران، چونكە سندوقى پارەكە لەلەي يەھوزا بوو. ^{۳۰} ئەويش كە پارووەكەي وەرگرت يەكسەر چووہ دەرەوہ. ئەو كاتە شەو بوو.

راسپاردەي نوئى

^{۳۱} كاتېك چووہ دەرەوہ، عيسا فەرمووي: «ئىستا كورې، مروؤف شكۆدار كرا و خوداش تىيدا شكۆدار كرا. ^{۳۲} جا ئەگەر خودا تىيدا شكۆدار كرا، خوداش كورەكە لە خوئيدا شكۆدار دەكات، دەستبەجى شكۆدارى دەكات.

^{۳۳} «رۆلە كانم، ماوہيەكى كورت لەگەلتاندا دەبم. جا بەدوامدا دەگەرپن، بەلام وەك چۆن بە جولەكە كانم گوت، ئىستا بە ئيوەشى دەلیم: ئيوە ناتوانن يېنە ئەو شوئەي كە من بوئ دەچم.

^{۳۴} «من راسپاردەيەكى نوئتان دەدەمى (جياواز لەو دە راسپاردەيەكى كەوا خودا بە موساي فەرموو بۆ گەلى جولەكە): يەكتريتان خوئبوئ. وەك خوئمويستەن، ئيوەش بەو جوړە يەكتريتان خوئبوئ. ^{۳۵} بەمە ھەموو خەلك دەزانن كە قوتابى منن، ئەگەر خوئشەويستيتان بۆ يەكتري ھەيئت.»

پیشبینی کردنی نکۆلی په ترۆس

۳۶ شیمون په ترۆسیش لیلی پرسى: «گه وره، بو کوئ ده چیت؟»

عیساش وه لآمی دایه وه: «ئه و شوینه ی بوئ ده چم، ئیستا ناتوانیت دوامبکه ویت، به لام دواتر دوام ده که ویت.»
 ۳۷ دیسان په ترۆس لیلی پرسى: «گه وره، بوچی ئیستا ناتوانم دواتبکه ووم؟ ژیانم بو تو داده نیم.»

۳۸ عیسا وه لآمی دایه وه: «ژیانت بو من داده ئیت؟ راستی راستیت پی ده لیم: پیش خویندنی که له شیر، تو سئ جار نکۆلی له ناسینی من ده که یت!

مالی باوکم

۱۴ «نیگه ران مه بن. پشت به خودا به ستن، پشت به منیش به ستن. ۲ مالی باوکم ژووری زوری لییه، ئه گه ر ئاوا نه بوایه پیم ده گوتن. من ده چم تاكو شویتان بو ئاماده بکه م. ۳ جا که رویشتم و شوینم بو ئاماده کردن، دیمه وه و ده تانبه مه لای خووم، تاكو ئیوهش له و شوینه بن که من لیلی ده بم. ۴ ئیوهش ریگای ئه و شوینه ده زانن که بوئ ده چم (ریگای ئاسمان و ژیانى هه تا هه تایى).»

منم ریگا و راستی و ژیان

^۵ توّماس پیی گوت: «گه وره م، نازانین بو کووی ده چیت،
چوّن ریگا که بزاین؟»

^۶ عیسا ش پیی فهرموو: «منم ریگا و راستی و ژیان.
که س نایه ته لای باوک له ریگه ی منه وه نه بیّت. ^۷ نه گهر
ئیوه منتان بناسیایه، باوکیشمتان ده ناسی. له ئیستاوه
ده یناسن و بینوتانه.»

^۸ فیلیپۆس پیی گوت: «گه وره م، باوکمان پیشان بده و
به سمانه.»

^۹ عیسا ش پیی فهرموو: «فیلیپۆس، ئایا ته نانه ت له دوای
ئه م ماوه زوره ش که له گه ئتانم، نه تناسیوم؟ ئه وه ی منی
بینیوه باوکی بینیوه. ئیتر چوّن ده ئیی: ”باوکمان نیشان
بده“؟ ^{۱۰} ئایا باوه ر ناکه ی من له باوکدام و باوکیش له
مندایه؟ ئه و قسانه ی پیتانی ده ئیم له خوّمه وه نایلیم،
به لکو باوک که له مندا نیشته جییه، ئه و کاره کانی خووی
ده کات. ^{۱۱} باوه رم پیی بکه ن که من له باوکدام و باوکیش
له مندایه، نه گهر نا به هووی کاره کان خوئیانه وه باوه ر بکه ن.
^{۱۲} راستی راستیتان پیی ده ئیم: ئه وه ی باوه رم پیی به ئییت،
ئه و کارانه ده کات که من ده یکه م، له مانه ش گه وره تر
ده کات، چونکه بو لای باوک ده چم. ^{۱۳} هه رچییه ک به ناوی

منهوه داوا بکەن دەیکەم، تاكو باوک له کورپە کەدا شکۆدار بێت. ^{۱۴} ئەگەر شتیکتان بە ناوی منهوه داوا کرد، دەیکەم.

بەئینی هاتنی پۆچی پیرۆز

^{۱۵} «ئەگەر منتان خۆشبووی کار بە راسپاردە کانم دەکەن. ^{۱۶} منیش داوا له باوک دەکەم یارمەتیدەریکی دیکەتان بداتن (مەبەست له پۆچی پیرۆزە) که هەتا هەتایە له گەلتان بێنیتەوه، ^{۱۷} پۆچی راستی، که جیهان (ئەو خەلکانەى جیهان که باوەریان بە مەسیح نییە) ناتوانیت وەریبگریت، چونکە نایبیت و نایناسیت. بەلام ئیوه دەیناسن، چونکە له گەلتان دەمبێتەوه و لەناو ئیوهدا دەبێت. ^{۱۸} بە هەتیوی بەجێتان ناهێلیم، دیمەوه لاتان. ^{۱۹} پاش ماوه یەکی کەم ئیتر جیهان نامبیت، بەلام ئیوه دەمینن. لەبەر ئەوهی من زیندووم، ئیوهش دەژین. ^{۲۰} لەو پۆژەدا دەزانن من له باوکمدام، ئیوهش له مندان، منیش له ئیوهدام. ^{۲۱} ئەوهی راسپاردەکانی منی لەلایه و کاریان پتی دەکات، ئەوا منی خۆشدهویت. ئەوهی منی خۆشبووی، باوکیشمی خۆشدهویت، منیش خۆشمدەویت و خۆمی بو دەردەخەم.»

^{۲۲} ئینجا یه هوزایه کی دیکه، که یه هوزای ئەسخەریوتی نەبوو، لێی پرسى: «گەرەم، بۆچی دەتەوێ خۆت بو ئیمە دەربخەیت، بەلام بو جیهان نا؟»

عیسا وه لآمی دایه وه: «ئه وهی منی خوشبوئی کار به وته کانم ده کات، باوکیشم خوشی ده ویت و من و باوک دینه لای و له لای ئه ویش نیشه جئ ده بین. ^{۲۴} ئه وه ش که منی خوشناوئیت کار به وته کانم ناکات. ئه م وتانه ی گویتان لئی ده بیئت هی من نییه، به لکو هی ئه و باوکیه که ناردوومی. ^{۲۵} «ئه مانه م پئی گوتن که هیشتا له لاتانم. ^{۲۶} به لام یارمه تیده ره که، پوچی پیروژ، ئه وهی باوک به ناوی منه وه ده نییریت، ئه و هه موو شتیکتان فیرده کات و هه موو ئه و شتانه ی پیم گوتوون بیرتان ده خاته وه (به لئینیکی تایه ته بو ئه وانه ی گوئیان له وته کانی مه سیح بووه به هاتنی سروش بو نووسینه وه ی ئینجیلی پیروژ).

ناشتی عیسا

^{۲۷} «ناشتیتان بو به جیده هیلم، ناشتی خوومتان ده ده می. ئه وهی من ده تانده می وه ک ئه وه نییه که جیهان ده تانداتئ. نیگه ران مه بن و مه ترسن. ^{۲۸} «گویتان لیبوو پیم گوتن: ”ده پووم و دیمه وه لاتان.“ ئه گه ر منتان خوشبوئی، دلشاد ده بن که ده چمه لای باوک، چونکه باوک له من مه زنتره. ^{۲۹} ئه وه تا ئیستا پيش روودانی پیم گوتن، تاکو کاتیک روویدا باوه ر بهینن. ^{۳۰} له مه ولا زور قسه تان له گه ل ناکه م، چونکه سه روکی

ئەم جیهانە (شەیتان کەوا سەرۆکایەتی جیهانی گوناھ و بەدپەروشتی و خراپە کاری دەکات) وا دیت. هیچ دەسەلاتیکی بەسەر مندا نییە، ^{۳۱} بەلام ئەو دیت تاکو جیهان بزانی ت باوکم خۆش دەوێت و بەو شیۆه یە کار دەکەم کە باوکم پرایسپاردووم.

«هەستن، با لێرە برۆین.

منم میوی راستەقینە

«منم میوی راستەقینە، باوکیشم پەزەوانە کە یە. **۱۵** هەر لقیەک لە مندا بەر نەگری ت لیتی دەکاتەو. هەر لقیکی ش بەر بگری ت پاکی دەکاتەو تاکو بەرھەمی زیاتر بدات. ^۳ ئیوہ ئیستا بەھوی ئەو قسە یە ی بۆم کردن پاکن. ^۴ بە منەو پە یوہ ست بن و منیش بە ئیوہو. چۆن لق بەتەنھا ناتوانی ت بەرھەم بدات ئەگەر بە دار میوہ کەوہ پە یوہ ست نەبی ت، ئیوہ ش ئاوان، ئەگەر بە منەو پە یوہ ست نە بن.

^۵ «منم میوہ کە و ئیوہ ش لقە کانن. ئەوہ ی بە منەو پە یوہ ست بی ت و منیش بەوہو، ئەوا بەرھەمی زۆر دەگری ت، چونکە بەبی من ناتوانن هیچ شتی ک بەکن. ^۶ ئەوہ ی بە منەو پە یوہ ست نەبی ت وەک لق فری دەدری تە دەرەوہ، وشک دەبی ت و کو دە کری تەوہ، فری دەدری تە ناو ئاگر و

ده سووتیت. ^۷ ئەگەر بە منەوہ پہیوہست بن و وتەکانم لە ناختان بچەسپیت، ھەرچیہ کتان دەوئی داواى بکەن بۆتان دەبیت. ^۸ باوکم شکۆدار دەبیت ئەگەر ئیوہ بەرھەمی زۆر بگرن؛ بەوہ دەردەکەوئی کە ئیوہ قوتابى منن.

^۹ «ھەرۆک چۆن باوک منى خۆشویستووہ، ئاوا ئیوہم خۆشویستووہ، جا بە خۆشەویستیہ کەمەوہ پہیوہست بن. ^{۱۰} ئەگەر ئیوہ کار بە پاسپاردەکانم دەکەن، بە خۆشەویستیہ کەمەوہ پہیوہست دەبن، ھەرۆک من کارم بە پاسپاردەکانى باوکم کردووہ و بە خۆشەویستیہ کەیەوہ پہیوہست دەبم. ^{۱۱} ئەم شتانەم پى گوتن تاكو خۆشیی منتان تىدايىت و خۆشیتان پىر و تەواو بیت. ^{۱۲} پاسپاردەى من ئەمەيە: يەکتريتان خۆشبوئی وەك خۆشمويستن. ^{۱۳} کەس خۆشەویستی لەمە گەورەترى نییە کە يەکیک ژيانى خۆى بۆ دۆستەکانى دابنیت. ^{۱۴} ئیوہ دۆستى منن، ئەگەر کار بەوہ بکەن کە پراتاندەسپیرم. ^{۱۵} ئیتر بە کۆیلە ناوتان نابەم، چونکە کۆیلە نازائیت گەورەکەى چى دەکات. بەلام ناوى دۆستم لىنان چونکە ھەرچیہ کم لە باوکمەوہ بیستبوو پىم پراگەياندن. ^{۱۶} ئیوہ منتان ھەلنەبژارد، بەلکو من ئیوہم ھەلبژارد، دەستنیشانم کردن تاكو بپرون بەرھەم بەینن و بەرھەمەکەتان بپنیت، تاكو ھەرچیہک بە ناوى منەوہ لە باوک داوا بکەن

بتانداتئ. ^{۱۷} به‌مانه پاتانده‌سپیرم تاكو یه‌كتریتان خوشبوئ.

رقی جیهان

^{۱۸} «ئەگەر جیهان رقی لیتان دە‌بیته‌وه، ئە‌وه بزانی پیش ئی‌وه رقی له‌ من بو‌وه‌ته‌وه. ^{۱۹} ئە‌گەر ئی‌وه هی جیهان بو‌ونایه، ئە‌وا جیهان وه‌كو هی خوئی خوشی ده‌ویستن. ئیستا ئی‌وه هی جیهان نین به‌لام من ئی‌وه له‌ جیهانه‌وه هه‌لبژاردوو، له‌به‌ر ئە‌وه جیهان رقی لیتانه. ^{۲۰} بیهیننه‌وه بیرتان چیم پی گوتن: «کۆیله له‌ گه‌وره‌که‌ی زیاتر نیه.» ئە‌گەر میان چه‌وساند‌بیته‌وه، ئی‌وه‌ش ده‌چه‌وسیننه‌وه. ئە‌گەر وشه‌ی میان پاراستبیت، هی ئی‌وه‌ش ده‌پاریزن. ^{۲۱} به‌لام هه‌موو ئە‌مانه‌تان له‌به‌ر ناوی من پی ده‌کن، چونکه ئە‌وه‌ی ناردووومی ئە‌وان نایاسن. ^{۲۲} ئە‌گەر نه‌هاتبام و قسه‌م بو‌ نه‌کردبان، گوناهیان نه‌ده‌بوو، به‌لام ئیستا بیانوویمان نیه بو‌ گونا‌هه‌که‌یان (گوناه‌ی ره‌تکردنه‌وی عیسا وه‌ک مه‌سیح و رزگارکه‌ر). ^{۲۳} ئە‌وه‌ی رقی له‌ من بیته‌وه، رقی له‌ باوکیشمه. ^{۲۴} ئە‌گەر له‌نیوانیاندا ئە‌و کارانه‌م نه‌کردبو‌وايه که که‌سی دیکه نه‌یکردوو، گوناهیان نه‌ده‌بوو. به‌لام ئیستا بینیان و رقیان له‌ من و له‌ باوکم بو‌وه‌ته‌وه. ^{۲۵} به‌لام ئە‌مه‌ روویدا تاكو ئە‌و وته‌یه‌ بیته‌ دی که له‌ ته‌وراته‌که‌یاندا نووسراوه: ﴿به‌بئ هۆ رقیان لیم بو‌وه‌وه.﴾

کاری پړۆی پیرۆز

«جا کاتیک یارمه تیده ره که (پړۆی پیرۆز) دیت،^{۲۶} ئه وهی له لایه ن باوکه وه بو تانی ده نیرم، که پړۆی راستیه که له باوکه وه هه لده قولیت، ئه و شایه تیم بو ده دات. ^{۲۷} ئیوه ش شایه تی ده دن، چونکه له سه ره تا وه له گه ل من.

«ئه م شتانه م پی گوتن، تا کو بی ئومید نه بن. **۱۶** ^۲ له که نیشته کان ده رده کرین، له راستیدا کاتیک دیت ئه وهی ده تان کو ژیت وا ده زانیت خزمه تی خودا ده کات. ^۳ ئه مانه ش ده که ن، چونکه نه باوکیان ناسیوه و نه من. ^۴ به لام ئه مانه م پی گوتن، تا کو ئه گه ر کاتیان هات بیرتان بکه ویته وه که من پیم گوتوون. له سه ره تا دا ئه مانه م پی نه گوتن، چونکه له گه لتان بووم.

^۵ «ئیس تا ده چمه لای ئه وهی نار دوومی و که ستان لیم ناپرسیت: ”بو کو ی ده چیت؟“ ^۶ که چی دلگرانن به وهی که ئه مه م پی گوتن. ^۷ به لام راستیتان پی ده لیم: باشتره بو تان که برۆم، چونکه ئه گه ر نه برۆم، یارمه تیده ره که تان (پړۆی پیرۆز) بو نایه ت. به لام ئه گه ر برۆم بو تانی ده نیرم. ^۸ کاتیک ئه و دیت، ده یسه لمینیت که جیهان به هه له تیگه یشتوون له گونا ه و راستو دروستی و حوکمدان: ^۹ له سه ر گونا ه،

چونکه باوه‌رم پئی ناهینن؛^{۱۰} له‌سه‌ر راستودروستی، چونکه ده‌چمه لای باوک و ئیتر نامبینن؛^{۱۱} له‌سه‌ر حوکمدانیش، چونکه گه‌وره‌ی ئه‌م جیهانه حوکم دراوه.

^{۱۲} «هیشتا شتی زۆرم هه‌یه پیتانی بلیم، به‌لام ئیستا ناتوانن به‌رگه‌ی بگرن.»^{۱۳} به‌لام کاتیک ئه‌و دیت، که رۆحی راستیه، ئه‌و بو راستی ته‌واو پینماییتان ده‌کات، چونکه له‌خۆیه‌وه هه‌یچ نالیت، به‌لکو ئه‌وه‌ی گوئی لی ده‌بیئت ده‌یلیت و رایده‌گه‌یه‌نیئت چی رووده‌دات.^{۱۴} ئه‌و شکۆدارم ده‌کات، چونکه ئه‌وه‌تان پئی راده‌گه‌یه‌نیئت

که له‌منه‌وه وه‌ریده‌گریئت (رۆحی پیروژ فیگردنی مه‌سیح وه‌رده‌گریئت و به‌قوتابیه‌کان راده‌گه‌یه‌نیئت).^{۱۵} هه‌موو

ئه‌وه‌ی که هه‌ی باوکه، هه‌ی منیشه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ گوتم، رۆحی پیروژ له‌هه‌ی من وه‌رده‌گریئت و پیتانی راده‌گه‌یه‌نیئت.

^{۱۶} «پاش که‌می‌ک نامبینن، ئینجا پاش که‌می‌ک دیسان ده‌مبینن

(نامازه به‌مردنی خوئی ده‌کات، که له‌دوای چه‌ند کاتژمیری‌ک رووده‌دات، هه‌روه‌ها هه‌ستانه‌وه‌ی له‌پاش سی رۆژ).»

هاتنی خووشی دوای ناخۆشی

^{۱۷} هه‌ندی‌ک له‌قوتابیه‌کانی به‌یه‌کتریان گوت: «ئه‌مه‌ چیه‌ که پیمان ده‌فه‌رموئی: ”پاش که‌می‌ک ئیتر نامبینن، پاش که‌می‌کیش ده‌مبینن“ و ”چونکه ده‌چمه لای باوک“؟»

۱۸ گوتیان: «ئەم “کەم” هەیه چیه که باسی دەکات؟ نازانین
چی دەفه‌رموئێ!»

۱۹ عیسا زانی که دەیانویست پرساری لێ بکه‌ن، بۆیه
پێی فه‌رموون: «ئایا له‌به‌ر ئەمه پرسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن
که‌ گوتم: “پاش که‌می‌ک ئیتر نامبینن، پاش که‌می‌کیش
ده‌مبینن”؟» ۲۰ راستی راستیتان پێ ده‌لێم: ئیوه ده‌گریین و
شیوه‌ن ده‌که‌ن، به‌لام جیهان دلشاد ده‌بێ. خه‌مبار ده‌بن،
به‌لام خه‌مباریه‌که‌تان ده‌بیته شادی. ۲۱ کاتی‌ک ژن مندالی
ده‌بیته خه‌م دایده‌گریته، چونکه کاتی هاتووه. به‌لام که
منداله‌که‌ی بوو، له‌خۆشی ئه‌وه‌ی مرو‌فیک له‌جیهان
له‌دایک بووه، ژانه‌کانی له‌بیر ده‌کات. ۲۲ ئیوه‌ش ئیستا
خه‌متان هه‌یه، به‌لام ده‌تانینمه‌وه و دلشاد ده‌بن، که‌شیش
ئهو خۆشییه‌تان لێ ناستینێ. ۲۳ له‌و رۆژه‌دا پرساری هه‌چم
لێ ناکه‌ن. راستی راستیتان پێ ده‌لێم: هه‌رچیه‌ک به‌ناوی
منه‌وه له‌باوک داوا بکه‌ن ده‌تاندا. ۲۴ هه‌تا ئیستا به
ناوی منه‌وه هه‌چتان داوا نه‌کردووه. داوا بکه‌ن وه‌ریده‌گرن،
تا‌کو خۆشییه‌که‌تان کامل و ته‌واو بێت.

۲۵ «ئەم شتانەم بە پەند بۆ باسکردن، بەلام کاتی‌ک
دیت ئیتر به‌پەند بۆتان نادویم، بەلکو به‌ئاشکرا باسی
باوکتان بۆ ده‌که‌م. ۲۶ له‌و رۆژه‌دا به‌ناوی منه‌وه داوا

ده کهن. ئیتر پیتان نالیئم له لای باوک بوټان داوا ده کهم،
^{۲۷} چونکه باوک خوئی ئیوهی خوښده ویت، له بهر ئه وهی
 منتان خوښویستوو و باوهرتان کرد که له لای خوداوه
 هاتووم. ^{۲۸} له لای باوکه وه هاتووم بو جیهان، ئیستاش
 جیهان به جیده هیلم و ده گه پیمه وه لای باوک.»
^{۲۹} قوتابیه کانی گوئیان: «وا ئیستا به پروونی و به بیئ
 په ند قسه ده که یت. ^{۳۰} ئیستا دنلیاین که تو هه موو
 شتیک ده زانیت و پیویستت به وه نییه که س پرسیارت لی
 بکات. به مهش باوهر ده که ین که له خوداوه هاتوویت.»
^{۳۱} عیسا ش وه لامی دانه وه: «ئایا ئیستا باوهر ده که ن؟
^{۳۲} وا کاتیک دیت و ئیستاش هاتوو، که په رته وازه ده بن،
 هه ریه که بو مالی خوئی و به ته نها به جیم ده هیلم. به لام
 من به ته نها نیم، چونکه باوک له گه لمدایه.
^{۳۳} «ئه مانه م پی گوتن تا کو ناشتیتان له مندا هه بیئت.
 له جیهاندا تووشی ته نگانه ده بن. به لام وره تان به رز
 بیئت، من جیهانم به زاندوو.»

نوژی عیسا

که عیسا ئه مانه ی فهرموو، چاوی به ره و ئاسمان
 ۱۷ هه لبری و فهرمووی:
 «باوکه، کاته که هاتوو. کوره که ت شکودار بکه،

تاكو كوره كه شت شكودارت بكات.^۲ ههروهك
 دهسه لاتت پيداوه بهسه ر هه موو خه لكدا، تاكو
 ژيانى هه تاهه تايى به هه موو ئه وانه بدات كه
 پيت داوون.^۳ ژيانى هه تاهه تاييش ئه وه يه كه تو
 بناسن، ته نها خوداي راسته قينه و عيساي مه سيح،
 ئه وه ي كه نار دوو ته.^۴ من له سه ر زه وي شكودارم
 كرديت به ته واو كردي ئه و كاره ي پيت دابووم.
^۵ ئيستاش باوكه له لاي خو ت شكودارم بكه، به و
 شكويه ي پيش بووني جيهان له لاي تو هه مبوو.
^۶ «ناوي تو م به وانه ناساند كه له جيهاندا به
 منت دان، هي تو بوون، خو ت به منت دان و
 كاريان بو و ته كانت كرد.^۷ ئيستاش ئه وان ده زانن
 هه رچيه كت پيم داوه له خو ته وه يه.^۸ ئه و
 وشانه م پيدان كه تو پيت دابووم، ئه وانيش
 وه ريانگرت و به راستي زانيان له تو وه هاتووم،
 باوه ريان هينا كه تو منت نار دووه.^۹ بو ئه وان
 داوا ده كه م. بو جيهان داوا ناكه م، به لكو بو
 ئه وان ه ي به منت داوون، چونكه هي تو ن.
^{۱۰} هه رچيه ك هي منه، هي تو يه، هه رچيه كيش
 هي تو يه، هي منه، من له ئه واندا شكودار

بووم. ^{۱۱} ئەمان لە جیهان دەمێننهوه، بهلام من
 تێیدا نامێنمهوه، چونکه من دهگهڕیمهوه لای تو. ^{۱۲}
 ئەهی باوکی پیروژ، به ناوی خۆت بیانپاریزه که
 به منت داوه، تاکو بینه یهک وهک ئیمه یهکین.
 کاتیک لهگهڵیان بووم بهو ناوهی که تو به
 منت دابوو دهپاراستن و پاسهوانیم دهکردن.
 کهسیان له ناونهچوون کوری له ناوچوو (یههوزای
 ئەسخه ریوتی) نه بیست، بو ئەوهی نووسراوه
 پیروزه که (پیشنیه کانی پیغه مبه ران) بیته دی.
^{۱۳} «ئێستاش دیمه لای تو، بهلام له جیهاندا
 باسی ئەمانه دهکه م، تاکو به تهواوی شادی میان
 له دلدا بیت. ^{۱۴} من وشه ی تو م دایه ئەوان و
 جیهان رقی لیان بووهوه، چونکه هی جیهان نین،
 وهک منیش هی جیهان نیم. ^{۱۵} داوا ناکه م له
 جیهاندا بیانبه یتهوه، به لکو له شه ی تان بیانپاریزی.
^{۱۶} ئەوان هی جیهان نین، وهک منیش هی جیهان
 نیم. ^{۱۷} به راستی خۆت پیروزیان بکه، وشه ی تو
 راستیه. ^{۱۸} وهک چۆن منت نارد بو جیهان، منیش
 ئەوانم نارد بو جیهان. ^{۱۹} بو ئەوان خۆم پیروژ
 دهکه م، تاکو ئەوانیش له راستیدا پیروژکراو بن.

«تهنھا بۆ ئەمان داوا ناکەم، بەلکو بۆ ئەوانەش کە بە قسەى ئەمانەوہ باوہرم پى دەھینن،^{۲۱} تاکو ھەموو یەک بن، باوکە، ھەرۆک تۆ لە منداى و منیش لە تۆدام. با ئەوانیش لە ئیمەدا بن، تاکو جیھان باوہر بھیتت کە تۆ منت ناردووہ.^{۲۲} منیش ئەو شکۆیەم داونەتت کە تۆ بە منت داوہ، تاکو بنە یەک، وەک چۆن ئیمە یەکین.^{۲۳} من لەواندام و تۆ لە منداى، تاکو بە تەواوى یەک بن، بۆ ئەوہى جیھان بزائیت تۆ منت ناردووہ و ئەوانت خۆشویستووہ ھەرۆک چۆن منت خۆشویستووہ.

«باوکە، دەمەویت ئەوانەى کە بە منت داون لەکوئى بىم لەگەلم بن، تاکو شکۆمەندییەکەم بینن کە بە منت داوہ، چونکە پيش دامەزراندنى جیھان منت خۆشویست. «ئەى باوکى راستودروست، جیھان تۆ^{۲۵} ناناىت، بەلام من تۆ دەناسم، ئەوانیش دەزانن تۆ منت ناردووہ.^{۲۶} ناوى تۆم پى ناساندن و پىيان دەناسىنم، تاکو ئەو خۆشەویستیەى کە بۆ منت ھەيە لەوانیشداىت و منیش لەوانداىم.»

گرتنى عيسا

۱۸ له‌دوای ئه‌وه‌ی عيسا نو‌یژه‌که‌ی ته‌واو کرد، له‌گه‌ل قوتابيه‌کانی به‌رپیکه‌وت بو‌ ئه‌وبه‌ری دو‌لی قدرۆن که باخچه‌یه‌کی لی‌بوو، خو‌ی و قوتابيه‌کانی چوونه‌ ناوی.

۲ یه‌هوزاش ئه‌وه‌ی به‌ گرتنی دا، شو‌ینه‌که‌ی ده‌زانی، چونکه‌ عيسا زۆر جار له‌گه‌ل قوتابيه‌کانی له‌وئ کۆده‌بووه‌وه. ۳ ئینجا یه‌هوزا تیپیک سه‌رباز و خزمه‌تکارانی کاهینانی بال‌ا و فه‌ریسییه‌کانی برد، به‌ مه‌شخه‌ل و چرا و چه‌که‌وه هاته‌ ئه‌وئ.

۴ عيساش هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ده‌زانی که به‌سه‌ری ده‌هات، چوو و پئی فه‌رموون: «کیتان ده‌وئت؟»
 ۵ وه‌لامیان دایه‌وه: «عيسای ناسیره‌یی».

عيسا پئی فه‌رموون: «من ئه‌وم». یه‌هوزاش ئه‌وه‌ی به‌ گرتنی دا له‌گه‌لیان راوه‌ستابوو. ۶ کاتییک عيسا پئی فه‌رموون: «من ئه‌وم،» گه‌رانه‌وه دواوه و که‌وتنه سه‌ر زه‌وی.

۷ لئی پرسینه‌وه: «کیتان ده‌وئت؟»

گو‌تیان: «عيسای ناسیره‌یی».

۸ عيسا وه‌لامی دایه‌وه: «پیم گو‌تن من ئه‌وم. ئه‌گه‌ر

به دواى مندا ده گه پرين، با ئه مانه (قوتابيه كان) برؤن. «
 به مهش ئه و قسه يه ي هينايه دى كه فرموبووى:

«ئه وانه ي پيت دابووم كه سيانم ون نه كرد.»

^۹ شيمون په ترؤس شمشيرىكى پيوو ده ريھينا، له
 كويله ي سه روكى كاهينانى دا و گوئى راستى بپرى. ئه و
 كويله يه ش ناوى مه لخواس بوو.

^{۱۰} عيسا به په ترؤسى فرموو: «شمشيره كه ت بگه پرينه وه
 كيلانه كه ي. ئايا ئه و جامه ي كه باوك پيداوم نه يخومه وه؟»

له بهردهم سه روكى كاهينان

^{۱۱} ئيتر تپيه سه ربازه كه و فرمانده كه يان و خزمه تكارانى
 جوله كه كان عيسا يان گرت و به ستiane وه. ^{۱۲} يه كه م جار
 بردiane لاي هنا، چونكه خه زوورى قه يافا بوو كه ئه و
 ساله سه روكى كاهينان بوو. ^{۱۳} قه يافاش ئه و پياوه بوو
 راويژى بو رابه رانى جوله كه كردبوو كه باشر وايه پياويك
 له جياتى گه ل بهرپت.

بو جارى يه كه م په ترؤس نكولى ده كات

^{۱۴} شيمون په ترؤس له گه ل قوتابيه كى ديكه (يوحه ناي
 نووسه رى ئه م په رتووكى مزگينيه) شوين عيسا كه وتن. له بهر
 ئه وه ي ئه و قوتابيه له لاي سه روكى كاهينان ناسراو بوو،

له‌گه‌ل عيسا چوو بو کۆشكى سه‌رۆكى كاهينان،^{۱۶} به‌لام په‌ترۆس ناچار بوو له‌ ده‌ره‌وه‌ له‌به‌رده‌رگاكه‌ رابوه‌ستيت. قوتابيه‌كه‌ى ديكه‌ كه‌ سه‌رۆكى كاهينان ده‌يناسى هاته‌ ده‌ره‌وه‌ و قسه‌ى له‌گه‌ل كاره‌كه‌ره‌ ده‌رگاوانه‌كه‌دا كرد و په‌ترۆسى هينايه‌ ژوره‌وه‌.

^{۱۷} كاره‌كه‌ره‌كه‌ به‌ په‌ترۆسى گوت: «تۆش له‌ قوتابيه‌كانى ئەم كابريره‌ نيت؟»
گوتى: «نه‌خير.»

^{۱۸} خزمه‌تكار و پاسه‌وانه‌كان ئاگرينان كردبووه‌وه‌ و پراوه‌ستابوون خويان گه‌رم ده‌كرده‌وه‌، چونكه‌ سه‌رما بوو، په‌ترۆس‌يش له‌گه‌ليان وه‌ستابوو، خۆى گه‌رم ده‌كرده‌وه‌.

ليكوئينه‌وه‌ى سه‌رۆكى كاهينان

^{۱۹} سه‌رۆكى كاهينان ده‌رباره‌ى قوتابيه‌كانى و فيركردنه‌كه‌ى پرسىارى له‌ عيسا كرد.

^{۲۰} عيساش وه‌لامى دايه‌وه‌: «به‌ ئاشكرا بو جيهان دوام، به‌رده‌وام له‌ كه‌نيشت (هه‌ر شوپينيكى خواپه‌رستى جوله‌كه‌كان جگه‌ له‌ په‌رستگاي ئۆرشه‌ليم) و په‌رستگادا خه‌لكم فيرده‌كرد، كه‌ هه‌موو جوله‌كه‌كان لى كۆده‌بنه‌وه‌. هيچم به‌ نه‌ينى نه‌گوتوه‌وه‌.^{۲۱} بو پرسىارم لى ده‌كه‌يت؟»

لهوانه پرسیه که گوئیان لیوووه چیم پییان گوتوووه. ئەمانه دهزانن چیم گوتوووه.»

^{۲۲} کاتیک ئەمە ی فەرموو یه کیک له خزمه تکاران که له لایه وه پراوه ستابوو زله یه کی له عیسا دا و گوتی: «ئاوا وه لای سهرۆکی کاهینان ده ده یته وه؟»

^{۲۳} عیسا وه لای دایه وه: «ئه گهر قسه ی خراپم کردوو، شایه تی له سهر خراپه که بده. ئه گهر راستیشه، بۆچی لیم ده ده یته؟» ^{۲۴} ئینجا هه نا عیسا ی به ده سته به ستر اووه بو قه یافای سهرۆکی کاهینان نارد.

بۆ جاری دووهم و سییه م په ترۆس نکۆلی ده کات

^{۲۵} شیمۆن په ترۆسیش هیشتا له وێ پراوه ستابوو و خوێ گهرم ده کرده وه، بۆیه لیان پرسى: «تۆش له قوتابیه کانی ئه و نیت؟» نکۆلی کرد و گوتی: «نه خیر.»

^{۲۶} یه کیک له کۆیله کانی سهرۆکی کاهینان خزمی ئه وه بوو که په ترۆس گوئی لی کرده وه، گوتی: «ئه ی له باخچه که دا تۆم له گه ل ئه و نه بینى؟» ^{۲۷} دیسان په ترۆس نکۆلی کرد. ده سته جی که له شیر خویندی.

عیسا ده درێته ده ست پیلاتۆس

^{۲۸} به یانی زوو رابه رانی جوله که عیسا یان له لای قه یافاوه

بو کۆشکی فه‌رمان‌په‌وایه‌تی برد. ئه‌وان نه‌چوونه ژووره‌وه‌ی کۆشک، نه‌وه‌ک گلاو ببن و نه‌توانن نانی په‌سخه بخوون (به‌پیی شه‌ریعه‌تی جوله‌که، ئه‌گه‌ر جوله‌که‌یه‌ک بچووبا بو مائی که‌سیکی ناجوله‌که، ئه‌وا له‌ رووی پۆره‌سمی شه‌ریعه‌ته‌وه‌ گلاو ده‌بوو. له‌ ئه‌نجامدا، ئه‌و که‌سه‌هه‌تا کاتی پاکبوونه‌وه‌ له‌ گلاوییه‌که‌ی، نه‌یده‌توانی به‌مه‌به‌ستی خواپه‌رستی سه‌ردانی په‌رستگا بکات یان به‌شداري له‌ جه‌ژنه‌کاندا بکات).^{۲۹} پیلاتۆس‌یش هاته‌ ده‌ره‌وه‌ و گوتی: «چ سکالایه‌کتان له‌سه‌ر ئه‌م پیاوه‌هه‌یه‌؟»

^{۳۰} وه‌لامیان دایه‌وه‌: «ئه‌گه‌ر خراپه‌کار نه‌بووایه، نه‌مانده‌دا به‌ده‌ستته‌وه‌.»

^{۳۱} پیلاتۆس‌یش پیی گوتن: «بیهن، به‌گویره‌ی شه‌ریعه‌تی خو‌تان حوکمی بده‌ن.»

جوله‌که‌کان وه‌لامیان دایه‌وه‌: «(به‌پیی شه‌ریعه‌تی جوله‌که) دروست نیه‌ ئیمه‌ که‌س بکوژین.»^{۳۲} ئه‌مه‌ش روویدا تا‌کو ئه‌و قسه‌یه‌ی عیسا بیته‌دی که‌ له‌سه‌ر شیوازی مردنه‌که‌ی فه‌رمووبوو.

^{۳۳} له‌به‌ر ئه‌وه‌ پیلاتۆس چووه‌ ناو کۆشکه‌که‌، بانگی عیسا کرد و پیی گوت: «تۆ پاشای جوله‌که‌ی؟»

^{۳۴} عیسا وه‌لامی دایه‌وه‌: «تۆ له‌ خو‌ته‌وه‌ ئه‌مه‌ ده‌ئینی،

ياخود خه لکی دیکه باسی منیان بو کردووی؟»

^{۳۵} پیلاتوس وه لآمی دایه وه: «تایا من جوله کهم؟ گه له کهت و کاهینانی بالا تو بیان داوه ته دهستی من. چیت کردووه؟»

^{۳۶} عیسا وه لآمی دایه وه: «پاشایه تی من سهر بهم جیهانه نییه. ئه گهر پاشایه تی من سهر بهم جیهانه بووایه، ئه وسای خزمه تکاره کانم ده جه نگان تا کو نه دریمه دهست رابه رانی جوله که. به لام پاشایه تی من سهر به ئیره نییه.»

^{۳۷} ئینجا پیلاتوس پیی گوت: «که واته تو پاشای؟»

عیسا وه لآمی دایه وه: «تو ده لئی که من پاشام (واتا تو راست ده لئیت). بو ئه مه له دایک بووم و بو ئه مه ش هاتوومه ته جیهان، تا کو شایه تی بو راستی بدهم. هه رکه سیک له راستییه وه بیت گوئی له ده نگم ده گریت.»

^{۳۸} پیلاتوس پیی گوت: «راستی چیه؟» که ئه مه ی گوت ديسان چووه ده ره وه بو لای جوله که کان و پیی گوتن: «هیچ خراپه یه کی تیدا نابینم.» ^{۳۹} به لام نه ریتیکتان هه یه که له جه ژنی په سخه دا یه کیکتان بو ئازاد بکه م. بو یه ده تانه ویت پاشای جوله که تان بو ئازاد بکه م؟»

^{۴۰} هاواریان کرد: «ئه مه نا! به لکو باراباس!» باراباسیش یه کیک بوو له یاخیووان (به هۆی یاخیوون له حوکمی رۆمانییه کان و هه لگه رانه وه و کوشتار ده ستگیر کرابوو).

فهرمانی کوشتنی عیسا

۱۹ ئیتر پیلاتۆس عیسای برد و دایه بهر قامچی. سهربازه‌کان (وهک سووکایه‌تی و گالته‌جاری) تاجیکیان له درک چنی و خستیانه سهر سهری و که‌وایه‌کی ئه‌رخه‌وانییان له‌به‌رکرد. ۲ لئی ده‌چوونه پیشه‌وه، ده‌یانگوت: «سلاو، ئه‌ی پاشای جوله‌که!» و زلله‌یان لئی ده‌دا. ۳ دیسان پیلاتۆس هاته‌ده‌ره‌وه و پئی گوتن: «بۆتانی ده‌هینمه‌ده‌ره‌وه تاکو بزنانن هیچ خراپه‌یه‌کی تیدا نابینم!» ۴ عیسا به تاجی درکاوی و جلی ئه‌رخه‌وانییه‌وه هاته‌ده‌ره‌وه، پیلاتۆس پئی گوتن: «ئه‌وه پیاوه‌که‌یه!» ۵ کاتیک کاهینانی بالا و پاسه‌وانان بینییان، هاواریان کرد: «له‌خاچی بده! له‌خاچی بده!» ۶ پیلاتۆس وه‌لامی دانه‌وه: «ئیه‌ن و له‌خاچی بدهن، چونکه من خراپه‌ی تیدا نابینم.» ۷ رابه‌رانی جوله‌که وه‌لامیان دایه‌وه: «ته‌وراهمان هه‌یه. به‌گویره‌ی ته‌ورات ده‌بیت به‌ریت، چونکه خو‌ی کردووه‌ته‌کووری خودا.»

۸ کاتیک پیلاتۆس گو‌ی له‌م قسه‌یه بوو زیاتر ترسا (له‌ده‌ستدانی پی‌گه‌ی سیاسی خو‌ی ترسا). ۹ گه‌رایه‌وه ناو کۆشکه‌که و به‌عیسای گوت: «خه‌لکی کو‌ی؟» به‌لام عیسا

هیچ وه لأمیکی نه دایه وه. ^{۱۰} پیلاتوس پیی گوت: «قسه م بو ناکه یت؟ ئایا نازانیت ده سه لاتم هه یه که ئازادت بکه م یان له خاچت بده م؟»

^{۱۱} عیسا وه لأمی دایه وه: «هیچ ده سه لاتیکت به سه ر منه وه نییه، مه گه ر له سه ره وه پیّت درابیت. له بهر ئه وه ئه وه ی منی داوه ته ده ست تو گونا هه که ی گه وره تره.»

^{۱۲} ئیتر پیلاتوس هه ولّی ده دا ئازادی بکات، به لام رابه رانی جوله که هاواریان ده کرد: «ئه گه ر ئه مه ئازاد بکه یت، دوستی قه یسه ر نیت. هه رکه سیک خو ی بکاته پاشا، له دژی قه یسه ر ده دویت.»

^{۱۳} کاتیک پیلاتوس گو یی له م قسانه بوو، عیسا ی برده ده ره وه و له سه ر کورسی دادوه ری دانیشت، له شوینیک پیی ده گوتری «به رد پرژکراو»، که به عیبری پیی ده لّین «گه باسا». ^{۱۴} رۆژی ئاماده کاری جه ژنی په سخه بوو، نزیکه ی کاتز میر دوازه بوو. ئینجا پیلاتوس به جوله که کانی گوت: «ئه وه تا پاشا که تان.»

^{۱۵} ئه وانیش هاواریان کرد: «بییه! بییه! له خاچی بده!»

پیلاتوس لیی پرسین: «پاشا که تان له خاچ بده م؟»

کاهینانی بالا وه لامیان دایه وه: «جگه له قه یسه ر پاشامان نییه.»

^{۱۶} ئیتر پیلاتوس دایه ده ستیان تا کو له خاچ بدریت.

له‌خاچدان

سه‌ربازه‌کانیش عیسیان برد. ^{۱۷} عیساخ خاچه‌که‌ی خوئی
 هه‌لگرت (له‌یاسای پۆمانییه‌کان ئه‌و که‌سه‌ی له‌خاچ ده‌درا
 خوئی خاچه‌که‌ی هه‌لده‌گرت به‌ره‌و شوینی ئه‌نجامدانی
 له‌خاچدانه‌که) و چوو به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ی که‌ پئی ده‌گوترا
 «شوینی کاسه‌سه‌ر»، به‌عیریش ده‌بیته «گولگۆسا».
^{۱۸} له‌وئی له‌گه‌ل دوو که‌سی دیکه‌ له‌خاچیان دا، هه‌ریه‌که
 له‌لایه‌کییه‌وه، عیساخ له‌ناوه‌پاستیان.

^{۱۹} پیلاتۆسیش (وه‌ک سووکایه‌تییه‌ک بو عیسا و گه‌لی
 جوله‌که‌ی ژێرده‌ستی پۆمانییه‌کان) ته‌خته‌یه‌کی له‌سه‌ر
 خاچه‌که‌ داکوتا که‌ له‌سه‌ری نووسیوو:
 «عیسای ناسیره‌یی، پاشای جوله‌که».

^{۲۰} جوله‌که‌یه‌کی زۆر نووسراوه‌که‌یان خوینده‌وه که
 به‌عیبری و لاتینی و یۆنانی نووسرابوو، چونکه‌ ئه‌و
 شوینه‌ی عیساخ تیدا له‌خاچ درابوو له‌شاره‌وه‌ نزیک
 بوو. ^{۲۱} کاهینانی بالای جوله‌که (بو ئه‌وه‌ی سووکایه‌تییه‌که
 له‌سه‌ر خویمان لابده‌ن) به‌پیلاتۆسیان گوت: «مه‌نووسه:
 پاشای جوله‌که، به‌لام بنووسه: ”خوئی گوتی من پاشای
 جوله‌که‌م.“»

۲۲ پیلاتۆس وه لّامی دایه وه: «ئه وهی نووسیومه، نووسیومه.»
 ۲۳ کاتیک سه ربازه کان عیسیان له خاچ دا، جله کانیان
 برد و کردیان به چوار به شه وه، ههر سه ربازیک به شیکی
 بهرکه وت. کراسه که شیان برد، کراسه که بی درومان بوو،
 له سه رپا یه ک پارچه چنرابوو.
 ۲۴ له بهر ئه وه به یه کتریان گوت: «پیویست ناکات
 بیدرینین. با تیروپشکی له سه ر بکهین بزاین بو ک
 ده بیّت.»

ئهمه ش روویدا تا کو نووسراوه پیروژه که (زه بووری داود)
 بیته دی که فهرموویه تی:

﴿جلوبه رگه که ی منیان له نیو خویان به شکرد و
 تیروپشکیان له سه ر کراسه که م کرد.﴾

جا سه ربازه کان ئهمه یان کرد.

۲۵ له لای خاچه که ی عیسا، دایکی و پووری و مریه می
 ژنی کلۆپا و مریه می مه جده لی پراوه ستابوون. ۲۶ کاتیک
 عیسا (مریه می) دایکی بینی له گه ل ئه و قوتابییه دا
 پراوه ستاوه که ئه م خووشی ده ویست (یوحنا)، به دایکی
 فهرموو: «ژنه که، ئه وه تا کوری تو.» ۲۷ به قوتابییه که شی
 فهرموو: «ئه وه تا دایکی تو. (بو ئه وه ی گرنگی پییدات)»
 ئیتر له و کاته وه قوتابییه که بردییه وه مالی خوی.

مردنی عیسا

پاشان، له‌بهر ئه‌وه‌ی عیسا زانی که هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بووه، هه‌روه‌ها بو ئه‌وه‌ی نووسراوه پیرۆزه‌که بێته دی، فه‌رمووی: «تینوومه.»^{۲۹} گۆزه‌یه‌کی پر له سرکه دانرابوو، ئیسفهنجی‌کی پر له سرکه‌یان خسته سهر لقه زوفایه‌ک و به‌رزیا‌ن کرده‌وه بو ده‌می.^{۳۰} کاتی‌ک عیسا تامی سرکه‌که‌ی کرد، فه‌رمووی: «ته‌واو بوو.» له‌دوای ئه‌وه سه‌ری دانه‌واند و گیانی سپارد.

پاشان رابه‌رانی جوله‌که داویان له پیلاتۆس کرد قاچی له‌خاچ‌دراوان بشکێژن و ته‌رمه‌کانیان هه‌لب‌گیردرین (به‌پیی) راسپارده‌ی خودا، نه‌ده‌بوو جه‌سته‌ی مردوو له شه‌ودا به‌دانه‌پۆشراوی به‌جی‌هێلد‌ریت)، چونکه پۆژی ئاماده‌کاری بوو (بو جه‌ژنی په‌سخه)، ئه‌و شه‌ممه‌یه پۆژی‌کی گه‌وره بوو، تا‌کو ته‌رمه‌کان له شه‌ممه‌دا له‌سه‌ر خاچ نه‌مینن (کارکردنی پاش خۆرئاوا‌بوونی پۆژی هه‌ینی له‌ دژی راسپارده‌کان بوو، چونکه له‌و کاته به‌ولاره به‌ پۆژی پشوو داده‌نریت).^{۳۲} ئینجا سه‌ربازه‌کان هاتن و هه‌ردوو قاچی ئه‌وه‌ی یه‌که‌م و ئه‌وی دیکه‌یان شکاند که له‌گه‌ڵ عیسا له‌خاچ درابوون.^{۳۳} به‌لام کاتی‌ک هاتنه‌ لای عیسا بینیا‌ن وا مردوو، قاچیا‌ن نه‌شکاند.^{۳۴} به‌لام یه‌کی‌ک له سه‌ربازه‌کان پرمی‌کی

له که له که ی دا، ده سته جی خوین و ئاو ده رچوو. ^{۳۵} ئه و
 پیاوه ی ئه مه ی بینی شایه تی دا، شایه تییه که شی پراسته.
 خو ی ده زانیت که راست ده لیت، تا کو ئیوه باوهر بهینن.
^{۳۶} ئه مه روویدا تا کو نووسراوه پیروژه که بیته دی: ﴿هیچ
 ئیسکیکی ئه و ناشکیزیت!﴾ ^{۳۷} ههروه ها نووسراویکی
 پیروزی دیکه ش ده فهرمو ی: ﴿ته ماشای ئه وه ده که ن که
 رمیان لیداوه﴾.

ناشتنی عیسا

^{۳۸} پاش ئه وه یوسفی خه لکی رامه که له ترسی پابه رانی
 جوله که به نهینی قوتابی عیسا بوو، داوای له پیلاتوس
 کرد تا کو تهرمی عیسا ببات، پیلاتوسیش ری دا. ئه ویش
 هات و تهرمه که ی برد. ^{۳۹} نیقودیموسیش هات، ئه وه ی
 یه که م جار به شه و هاته لای عیسا. له گه ل خو ی نزیکه ی
 سی لیتر موری تیکه لاو به ئه لوای هیئا (بو بوئوخوشکردنی
 تهرمه که و ناشتنی). ^{۴۰} جا تهرمه که ی عیسا یان برد و به
 که تان له گه ل بوئ پیچایانه وه، وه ک نه ریتی جوله که یه
 له کفن کردن. ^{۴۱} له و شوینه ی عیسا ی تیدا له خاچ
 درا باخچه یه کی لیوو، له باخچه که شدا گوړیکی نو یی
 لیوو که سی تیدا نه نیژرابوو. ^{۴۲} له بهر روژی ئاماده کاری
 جوله که کان عیسا یان له و ی دانا (له که لتوری جوله که

مردوو له شوینیکى وهک ئه‌شکه‌وت دانراوه و ده‌رگای له‌سه‌ر
داخراوه، چونکه گۆره‌که نزیك بوو.

هه‌ستانه‌وه

۲۰ له یه‌که‌م رۆژى هه‌فته‌دا (به‌ره‌به‌يانى رۆژى
یه‌کشه‌مه‌مه)، هه‌شتا تارىک بوو، مریه‌مى
مه‌جده‌لى هاته‌سه‌ر گۆره‌که و بینى به‌رده‌که له‌سه‌ر
گۆره‌که گلوور کراوه‌ته‌وه. ^۲ ئه‌ویش راپیکرد و هاته‌لاى
شیمون په‌ترۆس و ئه‌و قوتابیه‌ی دیکه‌که عیسا خووشى
ده‌ویست (یۆحه‌نا)، پێى گوتن: «گه‌وره‌یان له‌ گۆره‌که‌دا
بردوووه و نازانین له‌کوئى دایانناوه!»

^۳ ئینجا په‌ترۆس و قوتابیه‌که‌ی دیکه‌ (یۆحه‌نا) به‌ره‌و
گۆره‌که به‌رپیکه‌وتن. ^۴ هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه راپانده‌کرد،
به‌لام قوتابیه‌که‌ی دیکه‌ پێش په‌ترۆس که‌وت و زووتر
گه‌یشه‌ته‌سه‌ر گۆره‌که. ^۵ دانه‌وییه‌وه و بینى که‌تانه‌که
دانراوه، به‌لام نه‌چووه ژووره‌وه. ^۶ ئینجا شیمون په‌ترۆس
که‌ دوایکه‌وتبوو هات و چووه‌ ناو گۆره‌که، بینى که‌تانه‌که
دانراوه. ^۷ ئه‌و ده‌سماله‌ی که‌ به‌سه‌رى عیساوه پێچرابوو،
له‌گه‌ل که‌تانه‌که دانه‌نرابوو، به‌لکو به‌جیا له‌ جیه‌ک
پێچرابوووه. ^۸ ئه‌وسا قوتابیه‌که‌ی دیکه‌ش که‌ یه‌که‌م جار
هاتبوووه‌سه‌ر گۆره‌که‌ چووه‌ ژووره‌وه. بینى و باوه‌رى هه‌نا.

۹ ئەو کاتە هیشتا لە نووسراوە پیرۆزەکان تینەگەیشتبوون
 ۱۰ دواتر
 قوتابییهکان گەرانهووە شوینی خۆیان.

عیسا بۆ مریهەم دەردەکەوی

۱۱ بەلام مریهەم لەلای گۆرەکە لە دەروە پراوەستابوو
 دەگریا. کاتیک دەگریا، دانەوییهووە و سەیری ناو گۆرەکە
 کرد، ۱۲ بینی دوو فریشتە بە جلی سپییهووە لەو شوینە
 تەرمەکە ی عیسا ی دانرابوو دانیشتوون، یەکیک لەلای
 سەریهەووە ئەوی دیکە لەلای پێهەووە.

۱۳ لییان پرسی: «خانم، بۆچی دەگریت؟»

وہلامی دانەووە: «گەرەمیان بردوو، نازانم لەکوێ
 دایانناوە.» ۱۴ کە ئەمە ی گوت ئاوری دایهەو، بینی عیسا
 پراوەستاوە، بەلام نەیزانی عیسا یە.

۱۵ عیسا پێی فەرموو: «خانم! بۆچی دەگریت؟ بەدوای
 کیدا دەگەریت؟»

وایزانی باخەوانەکە یە، پێی گوت: «گەرەم، ئەگەر تۆ
 بردووتە پێم بلێ لەکوێ داتناوە تاکو بیهەمەو.»

۱۶ عیسا پێی فەرموو: «مریەم!»

ئەویش ئاوری دایهەو و بە عیبری پێی گوت: «پابۆنی!»
 کە بە واتای مامۆستا دێت.

^{۱۷} عیسا پئی فہرموو: «دہستم لی مہدہ، چونکہ ہیشتا بو لای باوک بہرز نہ بوومہ تہوہ. بہ لام پرؤ لای بریانم و پییان بلی: «من بہرز دہمہوہ بو لای باوکم و باوکتان، خودام و خوداتان.»

^{۱۸} مریہ می مہجدہ لی ہات و بہ قوتابیہ کانی راگہ یاند: «گہورہم بینی!» تہوہ شی پی گوتن کہ پیی فہرموو بو.

دہرکہ وتنی مہسیح بو قوتابیہ کان

^{۱۹} تیوارہی ہمان پرؤ، کہ یہ کہم پرؤژی ہفتہ بو، لہ ترسی راہرانی جولہ کہ، دہرگا کانی تہو شوینہ داخرا بوون کہ قوتابیہ کانی لیو، عیسا ہات و لہ ناوہ راستدا راوہ ستا و پیی فہرموون: «سلاوتان لی بیت!» ^{۲۰} کہ تہمہی فہرموو، دہستی و کہ لہ کہی پیشاندان، جا قوتابیہ کان کہ مہسیحی خاوہن شکویان بینی دلشاد بوون.

^{۲۱} ئینجا دیسان عیسا پیی فہرموون: «سلاوتان لی بیت! ہہرہک چوون باوک منی ناردووہ، منیش دہ تاننیرم.» ^{۲۲} کہ تہمہی گوت، فووی لیگردن، پیی فہرموون: «پرؤحی پیرؤز وہر بگرن. ^{۲۳} تہوہی ئیوہ گوناہی بہ خشن، بہ خشاوہ. تہوہی ئیوہ گوناہی نہ بہ خشن، نہ بہ خشاوہ. (عیسا شانازی تہوہی پی بہ خشین کہ بہ باوہردارہ نوئیہ کان بلین بہووی قبولکردنی پہ یامی عیساوہ، گوناہہ کانیان بہ خشاوہ)»

دهرکه وتنی مه سیح بو تۆماس

به لّام تۆماس که یه کیکه له دوازده قوتابییه که و به دیدمۆس (واتا جمک - دووانه) ناسراوه، له گه لّ قوتابییه کان نه بوو کاتیک عیسا هات. ^{۲۵} قوتابییه کانسی دیکه پیمان گوت: «گه وره مان بینی!»

ئه ویش پیی گوتن: «ئه گه ر جیگای بزماره کان به دهستی وه نه بینم، په نجه نه خه مه شوینی بزماره کانه وه، ده ست له که له که ی نه ده م هه رگیز باوهر ناکه م.»

^{۲۶} له دوای هه شت رۆژ، قوتابییه کانسی دیسان له ژووره وه بوون و تۆماسیش له گه لیان بوو، ده رگا کانش داخرا بوون، عیسا هات و له ناوه راستیان راوه ستا، فهرمووی: «سلّوتان لی بیت!» ^{۲۷} ئینجا به تۆماسی فهرموو: «په نجه ت بینه ئیره و ده ستم ببینه، ده ستت بینه و له که له که می بده. بییاوهر مه به به لکو باوهر بهینه. (به هوئی ئه وه ی گومانی له هه ستانه وه ی عیسا هه بوو)»

^{۲۸} تۆماس وه لّامی دایه وه: «ئه ی خاوه ن شکۆ و خودای من!»

^{۲۹} عیسا پیی فهرموو: «له بهر ئه وه ی منت بینی، باوهرت کرد؟ خۆزگه ده خوازریّت به وانه ی نه یانینی و باوهریان هینا.»

ئامانجی نووسینی ئەم پەرتووکه

عیسا له‌به‌رده‌م قوتابییەکانیدا زۆر پەرجووی دیکە‌ی کرد که له‌م پەرتووکه‌دا نه‌نووسراوه. ^{۳۱} به‌لام ئەمانه‌ نووسراون تا‌کو ئیوه‌ باوه‌ر به‌ینن که عیسا مه‌سیحه‌که‌یه، کورپی خودایه، تا‌کو به‌ باوه‌ر‌ه‌ینان به‌ ناوی ئەو ژیان‌تان هه‌ییت (ژیانی هه‌تاهه‌تایی له‌گه‌ڵ خودا).

ده‌رکه‌وتنی عیسا له‌سه‌ر ده‌ریاچه

دوای ئەمه‌ دیسان عیسا به‌م شیوه‌یه له **۲۱** ده‌ریاچه‌ی جه‌لیل خۆی بو‌ قوتابییەکان ده‌رخست: ^۲ شیمۆن په‌ترۆس و تۆماس که به‌ دیدمۆس ناسرابوو، له‌گه‌ڵ ناتانییل که خه‌لکی قانای جه‌لیل بوو، هه‌روه‌ها کورپه‌کانی زه‌بدی و دوو قوتابی دیکه‌ی ئەو پیکه‌وه بوون. ^۳ شیمۆن په‌ترۆس پێی گوتن: «بو‌ راو ده‌چم.» پێیان گوت: «ئیمه‌ش له‌گه‌ڵت دێین.» ئینجا رو‌یشتن و سواری به‌له‌م بوون، به‌لام له‌و شه‌وه‌دا هه‌یچیان نه‌گرت.

^۴ کاتی به‌ره‌به‌یان، عیسا له‌ که‌ناری ده‌ریاچه‌که‌ راوه‌ستا، به‌لام قوتابییەکان نه‌یانزانی ئەوه‌ عیسیه.

^۵ عیسا پێی فه‌رموون: «کورپینه، هه‌یچ ماسیتان پێ نییه‌؟» وه‌لامیان دایه‌وه: «نه‌خێر.»

^۶ پیی فہرموون: «تۆرہ کہ ھہ لبدنہ لای راستی بہ لہمہ کہ، ماسی دەییننہ وە.» جا ھہ لیاندا و ئیتر لہبەر زۆری ئەو ماسیانە ی تییدا بوو نہ یانتوانی تۆرہ کہ رابکیشنە ناو بہ لہمہ کہ. ^۷ ئەو قوتابیہ ی عیسا خۆشی دەویست (یۆحەنا) بہ پەترۆسی گوت: «ئەوہ عیسا ی خاوەن شکۆیە!» کاتیکی پەترۆس بیستی «ئەوہ عیسا ی خاوەن شکۆیە،» خۆی بہ جلەکانی داپۆشی چونکہ پروت بوو، خۆی ھەلدا یە ناو ئاوە کہوہ. ^۸ قوتابیہ کان ی دیکە بہ بہ لہمہ کہ ھاتن و تۆری ماسیہ کہ یان رادە کیشا، چونکہ تەنھا دوو سەد بال لہ وشکانیہ وە دوور بوون. ^۹ کاتیکی دابەزینە وشکانی، بینیان وا خەلووز ئامادە کراوہ و ماسی خراوہ تە سەری و نان دانراوہ. ^{۱۰} عیسا پیی فہرموون: «لەو ماسیانە بەینن کہ ئیستا گرتان.» ^{۱۱} شیمۆن پەترۆسیش سەرکەوت و تۆرہ کہ ی راکیشایە سەر وشکانی، سەد و پەنجا و سێ ماسی گەورە ی تیدابوو، لہ گەل زۆریہ کہ شی تۆرہ کہ نہ درا. ^{۱۲} عیسا پیی فہرموون: «وہرن بخۆن.» ھیچ کام لہ قوتابیہ کان نہ یانویرا پرساری لی بکہن: «تۆ کیت؟» زانیان عیسا ی خاوەن شکۆیە. ^{۱۳} عیسا ھات، نانە کہ ی ھەلگرت و پییدان، ماسیہ کہش بہ ھەمان شیوہ. ^{۱۴} ئەمە سییەم جار بوو کہ عیسا پاش ھەستانە وە ی لہ نیو مردوووان بو قوتابیہ کان دەرکەوت.

گه‌پانه‌وه‌ی په‌ترۆس بو خزمه‌ت

^{۱۵} دواى ئه‌وه‌ی نانیان خوارد عیسا به شیموون په‌ترۆسى
 فه‌رموو: «شیموونى یونا، منت له‌وانه‌ خوشر ده‌وئیت؟»
 پئی گوت: «به‌لئ گه‌وره‌م، ده‌زانیت که تووم خوشرده‌وئیت.»
 پئی فه‌رموو: «به‌رخه‌کانم بله‌وه‌پئنه.»
^{۱۶} دیسان پئی فه‌رموووه‌وه: «شیموونى یونا، منت
 خوشرده‌وئیت؟»

پئی گوت: «به‌لئ گه‌وره‌م، ده‌زانیت خوشرده‌وئیت.»
 پئی فه‌رموو: «به‌به‌ به‌ شوانى مه‌ره‌کانم.»
^{۱۷} سییه‌م جار پئی فه‌رموو: «شیموونى یونا، منت
 خوشرده‌وئیت؟»

په‌ترۆس دل‌گران بوو، چونکه‌ سئ جار پئی فه‌رموو:
 «منت خوشرده‌وئیت؟» پئی گوت: «گه‌وره‌م، تووه‌موو
 شتیک ده‌زانیت. ده‌زانیت که خوشرده‌وئیت.»

عیسا پئی فه‌رموو: «مه‌ره‌کانم بله‌وه‌پئنه.» ^{۱۸} راستى
 راستیت پئ ده‌لیم، کاتیک گه‌نج بوویت پشتینه‌که‌تت
 ده‌به‌ست و بو هه‌رکوئ ده‌تویست، ده‌چوویت. به‌لام
 کاتیک پیر ده‌بیت ده‌ستت دريژ ده‌که‌یت و یه‌کیکی دیکه
 پشتینه‌که‌ت ده‌به‌ستیت و ده‌تباته‌ شوینیک که ناته‌وئیت
 (ناماژه‌یه بو شیوازی مردنى په‌ترۆس که به له‌خاچدان

دهمریت).»^{۱۹} ئەمەى گوت وهك ئاماژه كردنێك بو مردنى په ترۆس كه به هۆیه وه خودا شكۆدار ده كات. له دوای ئەمه پێى فهرموو: «دوام بكه وه!»

په ترۆس ئاوړى دایه وه و بینى كه ئەو قوتابییى كه عیسا خوښى ده ویست (یوحنا) دوايان كه وتوو، ئەوهى له كاتى نانى ئیواره دا شانى به سنگى عیسا وه نابوو و پێى گوتبوو: «گه وره م، كییه ئەوهى به گرتنت ده دات؟»^{۲۰} كاتێك په ترۆس ئەمەى بینى به عیسای گوت: «گه وره م، ئەهى ئەمه چى لیدیت؟»

عیساش پێى فهرموو: «ئەگەر مەوێت دەمێنیته وه هه تا دیمه وه، به تو چى؟ تو دوام بكه وه.»^{۲۱} ئیتر ئەم قسه یه له نێو برایان وا بلاو بووه وه كه ئەو قوتابییى نامریت. به لام عیسا پێى نه فهرموو كه نامریت، به لكو «ئەگەر مەوێت دەمێنیته وه هه تا دیمه وه، به تو چى؟»^{۲۲} ئەمەش ئەو قوتابییى به كه ده رباره ی ئەم شتانه شایه تى ده دات و ئەم شتانه ی نووسیوه. ئیمهش ده زانین شایه تییه كه ی راسته.

زۆر شتى دیکه هه یه عیسا كردوویه تى، ئەگەر یه ك له دوای یه ك بنووسرایه ته وه، وازانم خودى جیهان جیگای ئەو په پرتوو كه نووسراوانه ی تیدا نه ده بووه وه.